

କୁଳ ଧାରୀ ଜ୍ଞାନ

ସାପ୍ତାହିକ ସମାଦରତ୍ତିବା

ସଂଖ୍ୟା ୧
ଫେବ୍ରୁଆରୀ ୧୯୫୦

ପାତ୍ର ଦିନ ମାତ୍ରା କୁଳ ଗତ ୧୯୫୦ ମେହା ମାତ୍ରା ହେଲା ହେଲା ଅଷ୍ଟାତ୍ମ ପତ୍ର ୧୯୫୦ ବାଲ ଶରୀର

ଅଗ୍ରମ ଟ ୩୫
ପରାଦେୟ ଟ ୨୯

ଚିନ୍ମାନି ।

କପିଲାସ ଦର୍ଶନ ।

ଆ ମାତ୍ରମଣି ଗୁରୁ ହେ ବି, ଏ, ପଣୀତ ।
ନବ ବିଜ୍ଞାନର କବିତାମଣି ଶୟ ଗ୍ରା ବାଖ-
ନାଥ ବ୍ୟା ବାଦାଦୂରବିହାର ବିଶେଷରୂପେ
ପ୍ରକାଶିତ ।

ମୁଖ୍ୟ ଏକଥାରୀ ମାତ୍ର ।

ଭିଜଳ ଦୁଇର ପରମପଦବିତ୍ତ ସାଙ୍ଗାର କୌଲାସ
ଧ୍ୟାନ କିଣ୍ଡ୍ୟ ଅଭିନବ ଶୋଭା ଦୃଷ୍ଟିକାଳ
ବିରବାକୁ ସେହିମାତ୍ରେ ପଦ୍ମାସ୍ତ୍ର ସେମନକର
ପ୍ରତ୍ୟେକବିବାରେ ଉପରୋକ୍ତ ପ୍ରସ୍ତରକର ଏକା
ଶତ ଥିବା ଅଭିବ ବାହମୟ । ପ୍ରସ୍ତର କେବଳ
ପ୍ରତ୍ୟେକବିବାର ଦୂରସ୍ଥିତ୍ୱ—କଟକ ଠିକଣାରେ
ବିମା କଟକ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂକମ୍ପାର୍ଟ୍ ପ୍ରସ୍ତରକାଳମ୍ୟରେ
ପ୍ରାପ୍ତବ୍ୟ ।

ଆ ଦୂର୍ଗାଚରଣ ଶୟ

ଆମାକଙ୍କ ପ୍ରକାଶିତ ପ୍ରକାଶ ଅଭ୍ୟାସର
ମାମଲାରେ ଶୟକୁ କଜାହେବିକର ଇଂସନ୍
କିଶ୍ର ପ୍ରାନ୍ତରେ ପ୍ରକାଶ କିମ୍ବା ଗଛର ବିରୁଦ୍ଧ
କିମ୍ବା ହାଇବୋର୍ଟରେ ଅପାଳ ଦାର
ହୋଇଥାଏ ।

କଟକ ମାସ ଗା ୧ ରଖିବାରୁ ଗା ୨୫ ରଖ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କିମ୍ବା ସଧାହରେ ପ୍ରତି ବଜା ଏବଂ ମାଲ-
ଦାରରେ କିମ୍ବାକ ପାଇମାଣି ବିଶ୍ଵ ହୋଇଥାଏ,

ଅର ସମସ୍ତ ପ୍ରଦେଶରେ ଭାଗୀ ଥିଲା । ଏଣିକି
ଜୋପୁମେ ବିଶ୍ଵାକାଳ ପ୍ରକୃତବୁଝେ ଥରମ୍ବ ହୋଇ-
ଥିଲେହେଁ କହିର ବଳ ଭାଗୀ ଥିଲା ଏବଂ ଅଧି-
ବାଂଶ ପ୍ରଦେଶରେ ଏ ସମୟରେ ଯେତେ ଜଳ
ଦୁର୍ଥର ଭାବା ହୋଇ ଗାହିଁ ।

ତେଣାକ କମିଶକର ଆୟକୁ ଲେ, ପ୍ରେତିକଷକ
ସାହେବ ହୃଦିକେଇ ବିଲବକୁ ସାରଥୁଲେ । ସେ
ଅର କାର୍ଯ୍ୟ ନ କରି ଯେତେକଷକ ତେବାର ଅବେ-
ଦନ କରିବାରୁ ଭାବା ମନ୍ତ୍ରର ହୋଇଥିଲା
ତଳଭାବ ଥରମ୍ବରୁ ସେ କାର୍ଯ୍ୟକଷେତ୍ର କଲେ
ଶ୍ରୀକଳାନନ୍ଦ ସାହେବ ବହୁକାଳ ତେଣାରେ କଟାଇ
ସଂରକ୍ଷିତ ଦୋଷଥିଲେ ଏବଂ ସେ ଉତ୍ତମଲେବ
ଥିଲେ । ଭାବାକର ବନ୍ଦମାନେ ଅର ଭାବାକର
ସାଙ୍ଗାତ ପାଇବେ ନାହିଁ । ସେ କର୍ମକଳ ହୋଇ
ସୁଖରେ ଅବସର ଜୋଗ କରିଲା ।

ରତ୍ନୀପୁର ମେତିକଲ ଗେଜେଟ୍ ନାମକ ଚବିଶା
ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସାମାଜିକଯତ୍ତରେ ଲେଖାଅଛି ବିଦୁରସ୍ଵର
ଏବଂ ବାହି ମଳଦର କଟାଇତ୍ତ ବିଦିକଣ୍ଠର ସବା-
ପେକ୍ଷା ଦୁଇମ ଡିପାର୍ଟ୍ମେଣ୍ଟ ବୋଲି ପରସାହାର ବିତ
ଅଛିଲା । ଯେହି ତିତ୍ର ରଖା ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ
ଦୁର୍ଥର ଏବଂ କହିର ଦୂର ମଧ୍ୟ ଦିନରେ ଦୁର୍ଥର
ଦେବାକୁ ଦୁର୍ଥର । ବଜାଦେଶରେ ପାନ୍ତିମାନ୍ଦ୍ରାଜ
ପାନ୍ତି ଏବଂ ଏ ପ୍ରଦେଶରେ ରେହିମାନ୍ଦ୍ରାଜ ପିତ୍ତ
ରାଜକଣ୍ଠର ଭାଇ ଡିପାର୍ଟ୍ମେଣ୍ଟ ବୋଲି ଅନେକି

ମେଲପୂର ହିତେଖିଣୀରେ ଅନନ୍ଦପାତ୍ର
ପାତ୍ରମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଶତପଥିବାର
ଅପଣ ସଜ୍ଜମଧ୍ୟରେ ଏ ସ୍ଵକରେ ଅବରୁଦ୍ଧ
ନିର୍ମାଣ ପ୍ରତ୍ୟେ ଜ ୧୯୦୪ ରେ ଥିଲା ଅବ ଦାନ
କରୁଥିଲା, ଏବଂ ଗୋ ୧୨ ଟା ବେନ୍‌ବାର୍ମ୍‌
ପିଟାଲ ଜ ୧୬୭ ରେ ସାହାଯ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟବାରୁ
ପ୍ରକାଶକଳ କରୁଥିଲା । ସନା ଭାବାଦୂର ଅପ-
ାଣାର ଦୁଇଷ ଶାନ୍ତିକ ତୃତୀ କଣ୍ଠରେ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଟ ୧୮,୦୭୦କୋ କଣ୍ଠସ୍ଥ କରୁଥିଲା ଏବଂ ଦୁଇଷ
ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଛି ଯେତେ ଅଭିରହିବ ଭାବା
କରିବେ । ସନା ମନୋଦୟକଳ ଏହି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
ପାଳନ ଅବଶ୍ୟକ ସନେହ ନାହିଁ ।

ଆମା ଶୁକରାବ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଅବସର ଦେବକେ
ଏଠା ରେବନାଥ ନାମେ ବୁଝିରେ କଟାଇ
ପ୍ରଦର୍ଶନ କଟାଇର ସବା ହେବ । ଶୟକୁ କମିଶ-
ନର ଲାଙ୍ଘନ, ସବୁପରି କାର୍ଯ୍ୟ ନିବାବ
କରିବେ । ଗର ପ୍ରଦର୍ଶନର ରଖେଟ ପାଠ ଏବଂ
ଶାଶ୍ଵତ କର୍ମରେ ପ୍ରଦର୍ଶନ ହେବାର ସ୍ଵର
ଦେବକେ କହିର ସେତେକଷ ପ୍ରକାଶ ନିଯୁଗ
ଏହ ସବାରେ ଦେବ । ଏ ସବାରେ ଦୁର୍ଥର
ଦେବା ଭାବର ସମସ୍ତକୁ ଅନୁଷ୍ଠେତ କରି ଯାଏ-

ଅଛି । ଆଶା କରୁଁ ସେହି ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ରକ୍ଷା
କରିବାକ ସମସ୍ତେ ଯହିବାକୁ ହେବେ ।

ଅମୃତାବଳୀ ସାଜପୂର ସମାବହାଗା ଲେଖ
ଅଛନ୍ତି କି ସେଠା ହାଇସ୍‌କ୍ଲାବ ଫେଡ଼ିମାନ୍‌ପ୍ଲଟ୍‌କୁ
ବିଜ୍ଞାପ୍ତ ସ୍କୁଲକଟିଟି ଚାଲାନ୍‌ପ୍ଲାଜରେ ଥିଲା
ଲୋକ ନିଯମିତ ବିରକାର ଦିକ୍ଷାପନ ହୋଇଥିଲେ ।
ମାତ୍ର ଟିକା ହରିଗର ତ୍ରାଣରେକୁଳ ଫେଡ଼ିମାନ୍‌
ବଳ ବିଷୟ ବିଷୟ କରିବା ପାଇଲା ତେପୁଣ୍ଡି-
ନାହେଁ ବରକୁ ଅଧେର ଦେଇଥିଲୁ ଏହି
ଚାଲାକ ରିପୋର୍ଟ ପ୍ରାପ ପୋଇ ସେ ବିଷୟ ନିଷର୍ତ୍ତ
କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଫେଡ଼ିମାନ୍‌ପ୍ଲଟ୍ ବିଭାଗାତ୍ମି ସ୍କୁଲର
ବିଭାଗ ଥିଲା ସେ ଭାରି କରୁଥିଲୁ । ପକୁଳ
ବରତା ଏହିପରି ହୋଇଥିଲେ କଟିଟିର ଅଧିକାର
ପ୍ରତି ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ ପ୍ରାୟ କଣା ପାଇନାହିଁ ॥

ଦୂର୍ଦ୍ଧିଷ୍ଟ ସାହାର୍ୟ ପାଇବା ଲେବନ୍ତ ସଖୀ
₹ ୫,୯୯,୯୯୦ ରୁ ୩୫,୩୦,୦୮୭ ରୁ ଉଚ୍ଚାର
ଥିଅଛି । ଅତେବଳେ ମୋଟକେ ୪୫,୨୭୫ ଜାରୀ
ପତଲେବେ ଇଂଶାଲଗବ୍ରିମେଓର ଶହିର ଗଳିଙ୍ଗେ
ରେ ₹ ୨୭,୮୩୮ ରୁକ୍ତି ଦେଇଥିଲୁ ଏବଂ ସାହାର୍ୟ
ପେଶା ବରମାରେ ଅଧିକ ବୁଦ୍ଧି । କେବଳ
ଡେଶିୟ ଶହିର ସତ୍ତାରେ ₹ ୧,୦୨,୮୬୦ ଡିଶା
ପତାଗାରୁ ମୋଟରେ ଜାରୀ ପଢ଼ିଥିଲୁ । କଥାରୁ
ବୁଥର ବମ୍ବେର ସାହାର୍ୟ କେତ୍ରାଳିଙ୍କରେ
ଫେଲାରୀଠାର ଏବୋପ ପ୍ରତିବାକୁ ଦୂର୍ଦ୍ଧିଷ୍ଟପୀତିର
ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଅନ୍ୟହରୁ ପଲାଇଥିଲେ । ସମ୍ବନ୍ଧ
ରେଖ କରା କେବଳ ମୋମାନେ ସାହାର୍ୟ
କେଜିକି ଲେଉଛି ଅଧିକାରୀ ।

ପ୍ରାଚୀସଙ୍ଗଳ ସୁବିଲେଖନ କହିଛନ୍ତି । କୁଆଥମାନେ
ଏସବ ଦେଖି ଏବଂ ଶ୍ରାବିରେ ଅନିନ୍ଦନ କରି
ଲୁଧିଷ୍ଟିର କହି ଶବ୍ଦ କରୁଥିଲାନ୍ତି । ନାହିଁ
କୌଣସି ଶ୍ରୀ ରତ୍ନ ବିଜ୍ଞାନ୍ତୁ ସମର୍ଥ ହେଉ
ନାହାନ୍ତି । ସମ୍ବନ୍ଧ ବେଶାବେ ଦାରୁଥିଲାନ୍ତି ।
ଲାଭ ଉବ୍ଦିଷ୍ଟ ବିଜ୍ଞାନ ଜ୍ଞାନପେରଙ୍ଗ ପରି
ଶ୍ଵରଦଶ୍ଵର ଏମତି କୌଣସିର ସେଇୟ ଖଣ୍ଡାଳ
ଦେଇଥିଲାନ୍ତି ସେ କୁଆଥମାନେ କ୍ଷେତ୍ର ପଢ଼ିବାର
ସୁବ ନୁହେ । ସମ୍ବ ମଧ୍ୟରେ କେନ୍ଦ୍ରେଲ
ଦେଇଲ ପାର୍ଶ୍ଵ ଉପୋପ କରୁଥିଲାନ୍ତି ତା
ହେତୁପତି ଶ୍ରୀ ସ ଏବ କୃତରଙ୍ଗର ତୁର ଏହି
ଅସ୍ତ୍ର ଦର୍ଶନ କରୁଥିଲାନ୍ତି ଏବ ଅନେକ
ଦିଦିପ ଅଥ ଧର ପଢ଼ିଅଛି । ସେନାପତି କଥା

ସଂଖ୍ୟାକର ପଣ୍ଡିମ ଏବଂ ଉତ୍ତରର ସୁଦ କହି
ଫନ ସୁଦର ରଖିବା କାରଣ ପ୍ରାର୍ଥନା କର
ଥିଲେ । ମାତ୍ର ଲଭ୍ର ରକ୍ଷଣ ସେଧର କରିବା
ଅଧିକ ବେଳେ ଉତ୍ତର ସେଇଶ୍ଵରଙ୍ଗି ।
ମୁଦ୍ରିକୁ ଆନ୍ତି ହେବା ବୃଥରଷର ପ୍ରାୟ ସରସ୍ତେ
ଦୂରିଲେଖି ହେବଳ ସରସତ ବୁଜଇ ଅବଧ
ଦୂର ନାହାନ୍ତି ।

ବାଜେରବଙ୍କ ଜିଲ୍ଲା ପାଠୁପୂରୀର ସବୁତିକଳନ
ମାଳିଶ୍ରେଣୀର ନିକଟରେ ଲଖେ ମୁସଲମାନ
କାମରେ ଦଶରଥର ଖା ୪୨୯ ସି ଅନୁସାରେ
ଶେଷମାନ ରାତିବା ଅପରାଧର କର୍ତ୍ତା ସମୟରେ
ପୁଲାବ ତାହାର ରହା ଓ ଶିଳ୍ପ ଗାନ୍ଧା ବିରୁଦ୍ଧରେ
ସାରୀ ଉପରୁଚ କରିଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ବିଷ୍ଵ
ବ ୧୩୧୭ ର୍ଥ । ସେମାନେ ତାକାନବନ୍ଦ ହେଲେ
ମେ ପୁଲାବର ଜ ୪ ଟ ଲୋକ ସେମାନଙ୍କୁ କରି
ଗତ ହୁଏ ନ ନାହା ସ୍ଥାନରେ ବୁଲ୍ଲର ସେମା-
ନଙ୍କ ଅଧେଷ ପଦଗା ହେଲୁଥିଲୁ ଏବଂ ଏକା-
ଥକ ଥର ତେଥିମାନଙ୍କ ଉପରେ ପାଞ୍ଚକଟ ଅଭ୍ୟ-
ରେ କରିଥିଲୁ । ଅଧାରୀ ଅଧାରୀ ଶା ଓ ବନ୍ଦିଙ୍କ
ପ୍ରତି ଏହି ଅଭ୍ୟାସର ହେବାର ବଥା କରି
ମାଳିଶ୍ରେଣୀଙ୍କୁ କହିଲୁ ଯେ ଅଭ୍ୟାସୀ ହୋଇଥିଲେ
ତାହାଙ୍କ ଦଶ ଦିନରୁ ମାତ୍ର ଏଗାତ୍ମି ପୁଲାବ
ଅଭ୍ୟାସର ବନ୍ଦ ପୁଲକାର ଜାହିଁବ ? ତହୁଁ
କିରାରୁ ଯେ ନାଲିପ କରିଗାରୁ କମରଜମା ଫୁଲି
ଏବିଦିନଶେବ୍ରାର ଏବଂ ପାଲିନମାର କୁଟୁମ୍ବ
ହେତୁକମଣ୍ଡଲର ଉପରେ ସମନ ଜାହିଁ
ହୋଇଥିଲା ।

କେ ମାର୍ତ୍ତ ମାସରେ ଶେଷ ହେବ
ଜିଲ୍ଲା ମାସରେ ଧୂଳ ଜିଲ୍ଲାର ପ୍ରାଚୀନ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ଜିଲ୍ଲାର ମ ୧୩,୫୮୭ ଦରା ଉଚ୍ଚୟୁ ହୋଇ
ଥିଲା । ତାହା ଦୁଇ କିଲମାସର ବନ୍ଦୀ ମ ୬୩,୦୪୮
ଦରା ଏକ ମତ ବର୍ଣ୍ଣର ଶେଷ ଜିଲ୍ଲା ମାସର ବନ୍ଦୀ
ମ ୫୩,୨୬୭ ଦରା ଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ପୁଷ୍ପର
ଗୋଲିମାନବିଲେ ସେହେ ଜିଲ୍ଲା ଜମା ଅଛି
ତାହା ଓ ଲୀମ ମହାନ୍ତିରୁ ବର୍ତ୍ତୁ ଅଟେ । ଅତି
ମାର୍ତ୍ତ ମାସରେ ଜେବନ୍ୟ ବୋର୍ଡର ମେସର ସେ
ଗୋଲିମାନ ପରିଦର୍ଶକ କରିଥିଲେ । ବନ୍ଦୀ କିମା-
ଗତ ଉଗ୍ରା, ଗୋଲିମାନବିଲେ ଥାକେବ ଲୁଣ
ଜମା ଏକ ତାହା ଉଷାକାବେଶର ନିମ୍ନେ
ଅନେକ ଅନ୍ତର ହେବାରୁ ଯେ ସମସ୍ତ ଲୁଣ
ଦେବଳ ସରକାରୀ ମାସ୍ତଳ ନେଇ ବିକାଳ୍ୟକେ

ଶୁଣି ଦେଇ କଞ୍ଚୁ କରିବାର ଖରଗୁ ବିଜ୍ଞାନବା
କ୍ଷତିତ କିମ୍ବା ଏହି ବିଷୟର ବିଗ୍ରହ ଦେଇ
ଅଛି । କିମ୍ବା ମୂଲ୍ୟରେ ଗ୍ରାହକ ନ ପାଇଲେ
ବୋଲିବାକୁ ହେବ ସେ ଲୁଣ ଥର୍ଯ୍ୟକୁ ମନ୍ଦ
ଥାଏ ଏବଂ ତାଙ୍କାହେଲେ ସରକାରୀ ମାଧ୍ୟମ ବିଜ୍ଞାନ
ଉଦ୍ୟାନର କିନ୍ତୁ କଲେ ଅଳ୍ପାୟୁ ହେବ କାହିଁ
ଲୁଣ ପରି ନିକାଳୁ ପ୍ରେସ୍‌ଜମାଯୁ ଖାଦ୍ୟ ଦ୍ରବ୍ୟ
କଞ୍ଚୁ କରିବା ଅଛି କହେ ।

ଚଳଇ ମୀର ତା ॥ ରଖ ରହିବାର ଦିନପଦ
ପୁଣ୍ୟ ସହିତରେ କାହିଁ ହରାଏନ୍ତି ଯୋଗକ କହା
ଗୁହରେ ଦିନିଶ ଘରି କାମ୍ପୁଲୁମାନଙ୍କର ଏହ
ସଜ୍ଜ ସଗଠିତ ହୋଇଥିଲା । ସଜ୍ଜରେ ଜ ୫୦ ଗ
ନାମ୍ବୁ ଉତ୍ସବ ଥିଲେ ରହୁ ସଜ୍ଜ କଟକର
ଧାରାର ସର୍ବର ଗୋଟିଏ ସହଯୋଗୀ ସମିତି
ବୋଲି ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇଲା ସୁରକ୍ଷା ଉଦେଶ୍ୟ
ଧରାନ ପ୍ରକାର । ସଜ୍ଜର କର୍ମକୁଳରୁପ କିମ୍ବା
ଲିଖିତ ମହୋବପୁଣ୍ୟ ନିମ୍ନଲ୍ଲିଙ୍କ ହୋଇଥିଲା ।

କାରୁ ଦୟାପ୍ତି ବୋଷ ସମ୍ପଦ ଶୈଖାଶ୍ଵର
”ଜୀବନାଥପ୍ରଥାଦ ବୋଷ ସମ୍ପଦକ
”ନିତ୍ୟକଳ କାମ } ପ୍ରକାଶ
”ହରନାଥ ମନ୍ଦି } ସମ୍ପଦକ

ପତ ଦର୍ଶ ଏହି ମାହରେ କରନ୍ତି ସତରବେ
ଶିଖ ଘର ବାସନ୍ତମାହରେ ଧାରାଇବ ସର୍ବ
ଗଠିତ ହୋଇଥିଲେ ଅଛି ଥିଲୁ ବିଦୟା କରାଇଲେ
ଜାଗପୁରୀରେ ଗୋଟିଏ ବାଜା ସର୍ବ ପ୍ରଦିତ
ଦେବାଲ୍ୟଙ୍କ । ଯାକାହେଲୁ କୁଣ୍ଡ ସର୍ବର ଅବଶ୍ୟକ
ଗୋପ କର ସେଠାରେ ଗୋଟିଏ ସର୍ବ
ପ୍ରାପନ କରେ । ଅମେରାରେ ଆଜାକର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରାମେ
ଏହିପରି କରି ପ୍ରାପନ ମୁକ୍ତ ହିଦେଶ୍ୟ ସାଧନ
କରିଲୁଛୁ ସମ୍ପର୍କ ଏବଂ ମେଳ ହେବେ । ଏହିବା
ପ୍ରାକ କଳ ଅଟେ । କୁତୁହାଳୀ ପ୍ରଦିତ
ଗଠିତ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପର୍କ କୋଇଆଏ ।

ବଜ୍ରକାରେ ଛଣେ ଗରୁବ ଲୋକ କଳୁଣ୍ଡ
ମୟୁପ୍ଲେସ୍ ହୋଇ ଟ ୫୦୦ ଟଙ୍କା ମୁଢିବ
ବୁଝିଲଙ୍ଘାର ଦେବକାରୁ ଅଳଚିବା ଶୁଭାର କଲା
ଏହି ଏତେ ଗଜା କୌଣସିମନ୍ତର ସଞ୍ଚଳ କରି
ଯଥିରବାବୁ କେମିକାଲ ମୋକାତ ବା ବିନ୍ଦୁ
ଶୁଭାର ଅଳଙ୍କାର କଳାକୁ ପିନାଇ ପ୍ରତାବ
କଲା । ପରୁ ଜାମାଗା ବାହା କୁଣ୍ଡାରି ନାଲକୁ
ଦରବାବୁ ଅଶୁଭ ଠଥାରବା ଅପସଥିରେ ମାତ୍ର
ଦଠିନ ପରିଷ୍କର ସହି ବାପବାସ ଦଶ ଥାରଲେ,
ଏହୁ ଘଟନା ଉପଲବ୍ଧରେ କଲିକବାର ଉତ୍ତିଷ୍ଠାନ

କେବଳ କେବିଥାରୁ କି ହିନ୍ଦୁ ଶାସ୍ତ୍ରମୂସାରେ
ଛାଇ ଅଜାଗର ଗାହାର ସୀ ଧନ ଅଛେ ।
ଯାହିଁ କହିଲେ ଅଧିକର ନ ଥିବା ସୁଜେ
ଖର୍ବିର ପାହାରୁ ୦ବାନବାର ବୋଲି ଯାଇ ନ
ପାରେ । ସମୟଂ ଗାହାର କାଳସରେ ଦ୍ଵା
ଦେବା ଅମଳତ ବୋଧ ଦେଉଥିବା ? ଫଳରୁ
କରୁଳାଗ୍ରୁଁ ଆଳନ୍ଦଗଳଗୁଣେ ଦ୍ଵା ଦେଇ
ଥିବାର ଝାଲାର ଦିଲେ ମଧ୍ୟ ଯେଉଁ ସମାଜରେ
ଯପାଇ ମନ୍ଦିର ଘରେ ସେ ସମାଜର ଭାଷା କଲକ୍ଷେ
ରଙ୍ଗଦା ଦେଇ ନାହିଁ କି ? ସମାଜର ତେବେମାନେ
ତେ ଏହା ଦେଖି ଶୁଣି କୌଣସି ପ୍ରବିକାରର
ଦେଖୁ ଚାହୁଁ ନାହାନ୍ତି ଏଥରୁ ଅଧିକ ଅର୍ଥରୁବି
କୁଷର ମୁହଁ ହୋଇପାରେ ? ଦ୍ୱାରାମ୍ଭ
ଦ୍ୱାରାମ୍ଭ ମାହୀନ୍ୟ କରିବା ଗାହାର ଭାବ ବନ୍ଦ
କା ସମ୍ମାନ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ, ଅସ୍ତ୍ର କା ଉଚ୍ଚର
ବିପାଦ୍ୟରେ ଅର୍ଥ ଲାଭର ପଣ୍ଡି ଦେବା କହାର
ଜବିତ ନିବେ । ସମାଜ ବର୍ତ୍ତନ୍ୟ ପାଲନରେ
ଦୃଢ଼ ଦେଲେ ଏହି କଲକ୍ଷ ଶୁଣି ଯିବା ବରସନ
କହେ ।

କେବ ସମ୍ପର୍କୀ କମେ ବସୁନ୍ଧରାରୁସେ ତଳ୍ଳି
କଥ ଦେଖିଥିଲା । ସଙ୍ଗାଇରୁ ବନ୍ଦାବ ଆହୁ
ଅଛି ନେ ସାମ୍ବାରାର ସତ୍ତର ସଙ୍ଗଜିମାର ଟୁମ୍ବ
କାନ୍ ମେନର ସ୍ଥାନ ମେନାପର ହୋଇ ଗଲା
ହା ୨୫ ପରରେ ୨୯ ଗୋଟା ଚୋପ ସଙ୍ଗେ
ଦେବ ଟୁମ୍ବର ନାମର ପ୍ରାନକୁ ଅନ୍ତମର କଲା
ଥିଲେ । ଅମେରିକାର ଲୌଷିନ୍ଦାର ଲେପନରୁ
କିମ୍ବା ପାରେବ ଲ ୧୫୦ ଗ ଲୌଷିନ୍ଦାର
କେତେ ଦର ବସିବା ଦେବ ଧର୍ମପ୍ରକଳ୍ପକଳାର
ବସିବାର ବିଶ କରିବାକୁ ଶାବ୍ଦିତିଲେ । ମାତ୍ର
ବନ୍ଦେ ଏକ ବା ଆହୁ ହେଲେ । ଲ ୧୫୦ ଗ
ମରିବିଲ ଏବ ଲ ୧୦୦ ଗ ଦୂର୍ଧ୍ୱ ସିନ୍ଧୁ
ଦେଇବ ବର ବରିବାକୁ ଦେଖା କରିଥିଲେ
ମାତ୍ର କାହିଁଏ ବାକୁ ବାଧ ହେଲେ । ଟୁମ୍ବର
ତ ନିରାକାର ମରରେ ଥିବା କେଇବାର ସମ୍ମୁଖୀ
ଦୂର୍ଧ୍ୱ ନିଷ୍ଠ ହୋଇଥିଲୁ । ଧରି ଲ ୨୦୦୦ ଗ
ମରିବିଲ ଦେବ ଟୁମ୍ବର ବରା ନିରନ୍ତ୍ର ଧାର
ମାନ ହେଉଥିଲା । ମାରବିବ ଏବ ବୃଦ୍ଧୀଯାର
ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦେବ ପ୍ରେରିତ ହେଉଥିଲାନ୍ତି । କାମ୍
କିମ୍ ୨୫,୦୦୦ ଦେଇବ ଦେବା କାହିଁଏ ପାତ୍ର
ମାନେ ଅନ୍ତରେ କରିଥିଲା ଏବ ଭାବରୁ
ଦେଖିଲୁ ଦେଇବ ପଠାରିବାର ସ୍ଵର ହୋଇ
ଏହି ମଧ୍ୟରେ ଦେଇବ ଗଣ ଜାହାଜ ମେହି
ଦେଇବ ପ୍ରାଣକ କରିଥିଲୁ । ଯାହା ହେତୁ

ଏଥୁ ମଧ୍ୟରେ ଲକ୍ଷଣଗୁଡ଼ି ପିତରେଣୀୟ ସଜ୍ଜଦୂତ
ମାଳକୁ ଲଗାଇଗଲୁଛନ୍ତି କି ସେ ସମ୍ମାନଙ୍କର ଅବେଦନ
ମତେ ସେ ଶୀଘ୍ର ଫେରିଲ ବାହ୍ୟାବାକୀ ଯାଇ-
ଅଛନ୍ତି ଏହି କରପାଥରୁ ଯେ ଶୀଘ୍ର ଏହି ଗୋଲ-
ମାଳ ମୀମାଂସା କୋରେଯିବ ।

ବାରୁ କାମିନାବଦିର ଶୟ ଏଇଲାର ଏକମୁଖ୍ୟ
ପ୍ରାଚୀ ମୋହର ଅର୍ଥାତ୍ ବିଷଳଗରର ମହାଶୟ-
ଦର ଭୁଲୋଇବ । ଦୂରକଣ୍ଠା ଦେଇ ବାଜ
ହୋଇ ସେ ପ୍ରଥମେ ଟ ୨୯ ଟଙ୍କା ବେଳକରି
ପୁଲାସ କଳଞ୍ଚବଳ ବୃକର ସୀକାର କରି କମେ
ଯୋଗିଥା ଦେଖାଇ ମୁଖେକ ଟ ୧୦୧ ଟଙ୍କା
ବେଳକର ଗ୍ୟାଣ୍ଡ୍ରୋଫ୍ଟ ପୁଲାସ ରକଣୋକରସ୍ତା
ଧୟୁନ୍ତ ଭୟକ ଲଭିଥିଲେ । ସାକ୍ଷର ଥାବା
ରେ ଥାଇ ଏକ ନିର୍ମା ଗୈସ୍ ମୋକଦମାରେ
କେବେକ ଅସାର୍କୁ ବୁଲନ ଦେଇ ବାବା ତୁ
କେବେକ ଅସାର୍କୁ ଗତି ଦେଇଥିଲେ । ଏବଂ
ଯମେ ମାଛିଶ୍ରେଷ୍ଠକ ଅଦେଶରରେ ଶୁଣ ଧାର-
ାନ୍ତା ଅସମିଆନେ ବିଶ୍ୱାସିକରେ ଆବଶ୍ୟକ
ସେମାନଙ୍କୁ ପଥାଇ ହାର୍ଷ ହୋଇଥିଲେ ।
ଯଦ୍ୟଟି ଓ ଅକାଲକରେ ବାବାଙ୍କ ଉଚ୍ଚବିରେ
କୌଣସି ଅଭିଯୋଗ ପ୍ରମାଣ ହୋଇ କାହିଁ ମାହି
ନିର୍ଭାସ୍ କବନ୍ତରେ ବାବାଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
କାର୍ଯ୍ୟର ବିଶେଷ ତୁ ଟ ପ୍ରକାଶ ପାଇବାରୁ ଜଳ
ହାବମଙ୍କର ଅନୁରୋଧ ଏକ ପୁଲାସ ଲକଣୋକ
ରେ ଜେନରଲବର ଅଦେଶମରେ ଏ ମାହିକ
ଟ ୨୦୧ ଟଙ୍କା ବେଳନର ଗ୍ୟାଣ୍ଡ୍ରୋଫ୍ଟ ସବଲକ-
ଶେକ୍ଟର ଯଦ୍ବୁ ଅବଳି ପାଇଥିଲାବି । ଅମ୍ବେ
ମାକେ କୌଣସି କାଗଜପତି ଦେଖି କାହିଁ ସବୁ,
ଦର୍ଶ କେତେବୁର କାନ୍ଧୀପଟକ ହୋଇଥିଲୁ
କହିଲ ଅବୁ । ମାହି ଏକାବେଳେ ଏବେ
ରକଳୁ ପଦାଇଦେବା ଦର୍ଶା କିଛି କଠୋର
ବୋଧ ଦେଇଥିଲା । ପୁଲାସ କର୍ମଚାରର ଲାପିର
ଅଳଗର୍ଥୀ । ସାହାକ କେବେ ବାବା ରିକାହ
କିମ୍ବା ଯାଇଲେ ରିଧି ଅବଗ୍ରହ ।

ଓଡ଼ିଆ କବିତାନ ୫

ଭରତର ସେନାକ ଏକ ଶାଖାର ବିଜ୍ଞାଗମାନ-
କର ବ୍ୟୁତ ତମାଗତ ଦୂର୍କ୍ଷ ହେବାରୁ ଗାହ,
ଯୋଗାଇବା ଛନ୍ଦେ ଶିଳସ ଦୂର୍କ୍ଷ ଏକ ଚାଲୁଗ
ଭରତବାସିଙ୍କର ଦୂର୍କ୍ଷା ପାଇବା କଥାମାନ
ଭରତବାସୀ ସର ଦାଗାଇର ଲୋଗେଜ ଏକ
ଭରତବନ୍ଦୀ ସର ଲାଜବରଳ ଏବଂ ହେନ
ଆହେବମାତ୍ର କିମ୍ବାର ଆର୍ଲିମେର ବସାରେ

ପୁନଃ ପ୍ରକାଶ କରିବାରୁ ତହିଁଲ କହିଲା
କିମନ୍ତେ ସକ ୩୫୯ ସାଲରେ ପାରିଯାଏଲେ
ସର ଗୋଟିଏ ଉପେକ୍ଷା କରିଥିଲା କିମ୍ବା କରେ।
ଲଭ୍ର ଉପେକ୍ଷା ଦେଖି ବିନ୍ଦିଶକର ସରପତି
ଏବଂ ଶ୍ରୀପୁରୁଷ ତାଙ୍କେ ସେହେତୁରେ କିମ୍ବା
ହେଲେ । ସରପତିଙ୍କ ନାମାନୁଷ୍ଠାରେ କମଳକର
ହସେପ ନାମ ଉପେକ୍ଷା କରିଥିଲା ବୋଇଥିଁ
କରିଥିଲା ଅଟେକଳ ବିଜ୍ଞାନ ଓ ଦେଖା ସରପତି ଓ
ବେଶରକାରୀ ସୌଗ୍ରେ ଲୋକଙ୍କର ସାଥ କେଇ
ବରେକାଳ ବିଶ୍ଵର କରୁଥିଲେ । ସମ୍ମତ ଗହିର
ଉପୋର୍ଚ୍ଛ ବାହାରିଥିଲା । ମାତ୍ର ସମସ୍ତ ସରିଥୁ
ଏକମତ ହୋଇ ପାର ନାହାନ୍ତି । ଅଧିକାଂଶ
ଆର୍ଥିକ ୧୯ ଶକ୍ତି ଏକମତରେ ମୁକ
ପିଣ୍ଡେ ବାହାରିଥିଲା ଏବଂ ତହିଁର ଅପରାଧ
କରେ ଧର ଦାଦା ଭାଇ କୋରେଇ, ସର
ଭାଇନିଯୁମ ଉତ୍ତରବନରଜ ଏବଂ ଶ୍ରୀପୁରୁଷ ହେଲା
ସାହେବମାନଙ୍କର, ଅଣ୍ଟିଏ ଉପୋର୍ଚ୍ଛ ବାହାରି
ଥିଲା । ତୁଳ ପିଣ୍ଡାର୍ଥର ମର ଏହି କି ଭାବରେ
ବ୍ୟବ ହୁଏଥାରୁ ଏହି ଅନେକ ଦୃଢ଼ ହେଲା
ଥିଲେହେ ସେହି ଅତ୍ୟ ଦୃଢ଼ ଅଧିକାଂଶ ସ୍କୁଲେ
ଆନ୍ଦୋଳୀ ବା ଅନ୍ତାରିକ୍ଷମ ନୁହେବା କେବଳ ସାମାଜିକ
କେବେ ସ୍କୁଲେ ସେନାନୀ ବ୍ୟୟ ଭାବର ଉପରେ
ଭାବିବା ଅଣ୍ଟିକ୍ରିକ ବୋଲି ଦେଖାଇଥିଲା ।
ସେହି ବିଶ୍ଵର ପରିମାଣ ବାର୍ଷିକ ୨୫୫୫ ଟଙ୍କାରୁ
ଅଧିକ ନୁହେ ଆର୍ଥିକ ଭାବର ସେନାନୀ ବ୍ୟୟ
୨୫୨୭ କୋଟି ଟଙ୍କା ମଧ୍ୟରୁ କେବଳ ୨୫ ଲକ୍ଷ
ଟଙ୍କା ଅଧିକ ଥିବାର ପ୍ରଦର୍ଶିତ ବୋଲିଥିଲା
ଏହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଶବ୍ଦେ ଧାରୀର ବ୍ୟୟ ଅଟେ
କୋରେଇ ପ୍ରଦର୍ଶନ କି ୩ ଲା ସବୁ ଯେହି
ଉପୋର୍ଚ୍ଛ ଦେଇଥିଲୁ ତହିଁର ମର ଏହି କି
ଭାବରେ ପ୍ରଦାନ କର ଅଧିକ ସେନାନୀ ଭାବ
ହୋଇଥିଲା । ୨୦ ହଜାର ବିଲାଙ୍ଗ ସେନାନୀ ଭାବର
କରିଦେଲେ କିନ୍ତୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କରିବାର
ବ୍ୟୟ ଅନେକ ଭାବର ସତିବ । ଦିଲାଲ ସରଜିତର
ପ୍ରାୟ ବିଜ୍ଞାନ ଲୋକଙ୍କର ଏକ ହାତିଯା ହୋଇ
ଥିଲା । ଦିଲାଲର ଭାବରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ପଦମାନାନ୍ଦରେ କିମ୍ବା କରେ । ଶାବଦ ବିଜ୍ଞାନ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଅନେକ ଜଣା ହୋଇରି ଏବଂ
ଆୟଶମାନର ପ୍ରମାର ଦୃଢ଼ କିମ୍ବା କରି ଦେଖାଇ
କାର୍ଯ୍ୟରେ ଦେଖର ଲୋକଙ୍କର ଅଧିକାର ଦୃଢ଼
କଲେ ଅନେକ କାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲୁ ବ୍ୟୟ ବା କିମ୍ବା
କରିବାରେ କିନ୍ତୁ ପାରନ । ପରଶ୍ରେଷ୍ଠରେ
ତହିଁରେ ଲେଖାଇଥିଲା କି ପାରିଲିମେହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ

ମୋଟିଏ କନିଟି ନିଯକ୍ତ ଦେବା ଛାତର ବ
ଯେବେବେଳେ ଭାବର କୌଣସି କିମ୍ବା ସମ୍ମାନୀୟ
କା ଅଂଶିକ ବିଲାତର ଦେବା ଛାତର ଏମନ୍ତ
ପ୍ରକୃତ ଉତ୍ସବ ହେଉ ଯେବେବେଳେ ଛାତର
କନିଟି କହିଲା ଶିଳାଂଶ କରିବେ । ବର୍ତ୍ତମାନ
ଉଦୟ ରାଗୋଚିରାଗହିମେଷକର ବିମୁଖଧୀନ ର
ଥିଲା । ସେଥି ଲାହୁରି ମାଦା ଦେବ ଯଥା ସମ-
ସୁରେ ଜଣା ପଢ଼ିବା । ବିଲାତ ବନ୍ଦ ନେବ
ଛାତର ବଶର । ବନ୍ଦିମେଲେ ମଧ୍ୟବଳ ଅବସ୍ଥା
ଦେଖି ବନ୍ଦ ବଳେ ଅମୃତମାନଙ୍କର ଅବଶ୍ୟ
କିଷତାର ହେବ ।

In the Court of W. B. Brown Esq.,
Sessions Judge Cuttack.

The 18th June 1900.

Appeal from the order of S. C.
Mallik Esqr. Joint Magistrate of
Cuttack dated 4th June 1900 by
Ensat Khan, Appellant, through his
pleaders Babu Pryanath Chatterjee
and Mr. M. S. Das, For Queen
Empress Respondent—Babu Janki
Nath Bose offg. Government Pleader.

JUDGEMENT.

This appeal and No. 35 have been heard together. One appellant is a head constable, who has been convicted of wrongful confinement, extortion, and also under the Police Act. The other is a dafadar of chowkidars, who has been convicted of extortion in the same transaction.

There was an attempt at theft outside the house of one Brand Mahanty one night. The thief had taken a ladder which was lying outside the house of the next neighbour Jogi Mallik, and was in the act of cutting a bunch of plantains from a tree when Brand's mother raised an alarm, and he fled. There was no actual theft, as the plantains had not been separated from the tree. There was no apparent clue; for Brand did not suspect his neighbour Jogi, whose ladder had been used by the thief, of any complicity in the matter; accordingly no information was given of the affair, though it was talked about in the village.

According to prosecution story the Head Constable came into the locality a few days afterwards and heard of the matter. He himself had no power to take cognizance of police cases; but he took up the matter in order to make something out of it. First he sent for Brund and Jogi, and tried to get the former to make a charge against the latter; which however he would not do. He told them to come next day with other villagers. When they came he told them to sit down by the road side and kept them there waiting most of the afternoon. Towards evening he announced that as Brund's mother had given the alarm, and as it was the women of Jogi's house who had left the ladder outside his house, it was necessary that all these women should be produced before him at once. He despatched the Dafadar, the second accused to fetch them. This aroused great consternation in the minds of Brund and Jogi and they tried to get the head constable to alter his decision, but in vain. They then got some of their neighbours to intercede for them; and after some bargaining it was agreed that Rs 15 should be paid to the head constable and the matter should be allowed to drop. The neighbours went to the houses of Brund and Jogi where the chowkidars had previously arrived and where the women were in much trouble at the idea of being taken away in their charge. Rs. 15 was collected of which Re. 1 was paid to the Dafadar. They then went back to the head constable and paid him the remaining Rs. 14; wherenpon Jogi and Brund were allowed to go and the matter ended.

The manner in which this case was instituted was rather curious. The Zamindar of Brond and Jagi is one Babu Gauri Sankar Rai, who is also Editor of a vernacular newspaper. He lives near, and had heard something of the matter while it was going on; for two of the neighbours had

come to him and told him that the Head Constable was sending for the women; and he had given them a word of advice in the matter. Some days after he was visiting Jamuo village where the parties live, and enquired how the matter ended. Brand and Jogi had no intention of running the risk of bringing a case against the Head Constable and were probably glad to get off so cheaply. But they told the whole affair to their Zamindar. He was indignant about it, and published several articles in his newspaper, the result of which finally was that an enquiry was made by the Inspector of Police. Gouri Babu says that he had absolutely no personal interest in the matter, and that he knew nothing whatever about the Head Constable before; and this appears to be true. I think he acted from motives of public interest and deserves much credit for taking the trouble and risk of bringing the affair to light.

The main facts of the case for the prosecution have been proved by a large number of witnesses. They have been cross examined at great length, and their evidence has been fully commented upon. They have stood the test remarkably well. The only discrepancies worth noticing are that one witness says he and another went to tell Amri Baba about the head constable's sending for the women before it had been arranged that Rs. 15 should be paid to him; while the other witness says that was after the Rs. 15 had been arranged for. This discrepancy is probably due to failure of memory and is not of much importance. The other discrepancy is that one witness says he paid over the Rs. 15 to the defadar and another says he did so. The money was collected from various sources and was handled by different people; so I do not attach any importance to a discrepancy of this kind, especially as it was not particularly enquired

into, on the other hand we find a large number of witnesses telling a long story full of details, and agreeing with one another most remarkably in almost every detail. No reason is shown or suggested why all these people should give false evidence against the police. The head constable stated as the reason for this charge that the Zamindar Gouri Babu had a grudge against him; but he quite failed to prove this, and I believe Gouri Babu's statement that he knew nothing what-ever about this head constable before. The witnesses are Gouri Babu's Rayats; but no other reason can be given why they should depose falsely in the matter.

Accused story is that Brund and Jogi came together to him. Brund complained against Jogi for mischief and Jogi said he was innocent. The head constable referred them to the Magistrate. This is no doubt the official aspect which accused would give to the affairs in his diary; but the evidence shows that it was very far from what really happened.

Accused has been convicted under section 29 Act V of 1861, for not taking cognizance of a cognizable case. It does not appear how he could take cognizance of any case, as he is not an officer in charge of a police station. As the plantains were not severed from the tree there was no theft. In his diary the head constable seems to have reported the case as one of mischief. The Joint Magistrate holds that it was an attempt at theft, and therefore cognizable. This is a nice point of law. I think the Magistrate is right in his view; but head constables are not expected to be so learned in the law as Joint Magistrates, and I would not blame a head constable who considered that the facts constituted the offences of mischief. Accused is therefore acquitted on this charge.

The next charge is wrongful confinement, Brund and Jogi were told

to sit down on the road side; and a constable and Chowkidar were standing by watching them. They remained in this position for a long time. But they say they did not ask to go away; or attempt or offer to go away. They seem to be rather poor spirited. It is difficult to say what would have happened if they had wanted to go away. Perhaps the head constable would not have ventured to detain them. I do not think that the fact that accused ordered them to sit down by the road side is sufficient to convict them of the offence of wrongful confinement.

The charge of extortion is the most important one. It is argued that the facts constitute a case of bribery rather than of extortion. But I cannot accept this view. The head constable's proceedings were skilfully designed to put the utmost pressure on Brund and Jogi. He kept them waiting till nearly sunset, before he proposed to send for the women. It was dark when the Dafadar was despatched to fetch them. Their houses were about 2 miles away; with a canal and a river between. The order was wholesale all the women in Jogi's house, as well as Brund's mother, were to be produced. Certainly for a number of fairly respectable women to be taken from their houses at night; and marched in charge of a lot of Chowkidars to a head constable at a distant place, was a great injury and disgrace. It was intended as such, and was felt as such, both by the women themselves and by their male relatives. I think that the order to produce them was deliberately meant as a threat of injury to them, and was given with the object of extorting money from Brund and Jogi.

In this appeal the conviction and sentence on Enait Khan under section 34 are upheld. The convictions and sentences under section 29 Act V of 1861 and section 342 are set aside.

As for the appeal of the Dafadar it appears that he was merely a tool in the hands of the head constable, and was rather unwilling to carry out the order to produce the women until he was peremptorily ordered. However he did carry it out pretty thoroughly; and had no scruple in taking a share in the proceeds. I think he has also been properly convicted under section 364 and I dismiss his appeal.

Accused will surrender to bail and undergo the rest of their sentences.

ସାହୁତିକ ସମ୍ବନ୍ଧ ।

ବଳିକା ମେଳେଟ ।

କମରାତିତ ବିଭିନ୍ନପ୍ରକାର ଅର୍ଥାତ୍ ମାତ୍ରାରେ ଏହାର ଅଗ୍ରମାନ ପ୍ରୋତ୍ସମାନ ପଦମାତ୍ରାର ପଦମାତ୍ରାର ପଦମାତ୍ରାର ।

କମରାତିତ ବିଭିନ୍ନପ୍ରକାର ଅର୍ଥାତ୍ ମାତ୍ରାରେ ଏହାର ଅଗ୍ରମାନ ପଦମାତ୍ରାର ପଦମାତ୍ରାର ।

କମରାତିତ ବିଭିନ୍ନପ୍ରକାର ଅର୍ଥାତ୍ ମାତ୍ରାରେ ଏହାର ଅଗ୍ରମାନ ପଦମାତ୍ରାର ପଦମାତ୍ରାର ।

ଏ ସ୍ଵର୍ଗରେ ଏ କରନ୍ତର ଅବ୍ଦୀ ଦ୍ୱାରା ଉପରାହାର ।

ଏ କମରାତିତ ବିଭିନ୍ନପ୍ରକାର ଅର୍ଥାତ୍ ମାତ୍ରାରେ ଏହାର ଅଗ୍ରମାନ ପଦମାତ୍ରାର ପଦମାତ୍ରାର ।

ଏ କମରାତିତ ବିଭିନ୍ନପ୍ରକାର ଅର୍ଥାତ୍ ମାତ୍ରାରେ ଏହାର ଅଗ୍ରମାନ ପଦମାତ୍ରାର ।

ଏ କମରାତିତ ବିଭିନ୍ନପ୍ରକାର ଅର୍ଥାତ୍ ମାତ୍ରାରେ ଏହାର ଅଗ୍ରମାନ ପଦମାତ୍ରାର ।

ଏ କମରାତିତ ବିଭିନ୍ନପ୍ରକାର ଅର୍ଥାତ୍ ମାତ୍ରାରେ ଏହାର ଅଗ୍ରମାନ ପଦମାତ୍ରାର ।

ଏ କମରାତିତ ବିଭିନ୍ନପ୍ରକାର ଅର୍ଥାତ୍ ମାତ୍ରାରେ ଏହାର ଅଗ୍ରମାନ ପଦମାତ୍ରାର ।

ଏ କମରାତିତ ବିଭିନ୍ନପ୍ରକାର ଅର୍ଥାତ୍ ମାତ୍ରାରେ ଏହାର ଅଗ୍ରମାନ ପଦମାତ୍ରାର ।

ଏ କମରାତିତ ବିଭିନ୍ନପ୍ରକାର ଅର୍ଥାତ୍ ମାତ୍ରାରେ ଏହାର ଅଗ୍ରମାନ ପଦମାତ୍ରାର ।

ନବ ପା ୧୦ ସେଇ କୁଣ୍ଡଳ ରାଜା ସାଥୀମାନଙ୍କେ
ଦେବପ୍ରତିମନରରେ ଉଠିଲାଗାତକଟେଖିଲେ ମାତ୍ରକ ଦିନେଶ୍ଵରେ
ଦିନେଥ କାହାରା ଓ ଲପନେବେ ... ଏହା ଜଗପାତାଙ୍କେ କିମ୍ବା
ପ୍ରତ୍ୟୁଷତାକାରୀ ଯାହାକୁମଣ୍ଡଳର ଅନୁଷ୍ଠାନରୀ କାଳିକ
ଦୀର୍ଘକ ସମୟେ କରି କରୁ ଦାକ ଦରିଦ୍ରଙ୍କା କଷତ୍ୱରୀ
କାହାରୀ କରୁଣାଚିତ୍ତ ହୋଇ ନାଶାବଦୀ ପାପରୀ

କେତେ ଟୋଳର ତୋ କହିପାଇଲା କଜମଳ ବାବୁ
କୁଣ୍ଡଳ ଦେଖିଲା ତଥା କହିଲା କବାରେହାଏ ବରକାର
ହୀରଙ୍କ ଧରି ଏହିଥାର ହୃଦୟରେ ପାଠ କଲୁ
ଚାନ୍ଦିର ଶୋଇ ଘର କରିବାକୁ କହେବି କମଳଗଢ଼ି
ହେବାରପାଇଁ

କେବଳ ଏହି ବନ୍ଦ ଅଶ୍ଵର ଉପରେ ବାଣୀ
ମୁଖେ ଶୀଘ୍ର ଚୋଟାଏ ତମେଇ ସେଇବାର ମନ୍ଦର କଠି
ଅଛନ୍ତି । ସୁଧା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ଯାଇଲାଏବୁ
କେବଳେ କେବଳ କେବଳ କେବଳ କେବଳ ।

କଲିମଦାରେ ପରିଚିତରେ ଏହା ହୁଏ ଯେବେଳେ
ଏହା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଏହା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ରାଜ୍ୟରେ ତଥେବ ଦେଇଲା କୁଳ ନିରାପଦ ଶୈଖିତ
କରୁଣାରୂପ । ଯେହାଙ୍କ ସମ୍ମାନ ଏହିତ ଦିଲାଗ
କରୁଣ କରୁଣ ଏହିବାରୁ ତାବାର ଦେବାକ ସର୍ବଧ୍ୟାକୁପ୍ରତି
ଦାଖାଇବ ଦିଲାଗ ଯେବକି ବୋରଗର କୁଳପଦ ଦେବାକ
ଦେବାକରେଣ୍ଟ ମାନୋଦିବ କରିବୁ କରିବାକି । କିମ୍ବା
କରିମୋରାମ ।

ପ୍ରାଚୀ ମହାଦେବରଙ୍ଗଳିକା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୀ
ମନେକ ପ୍ରାଚୀ ମହାଦେବଙ୍କାରୀ । ଆହୁତି ମହାଦେବଙ୍କାରୀ
ମନେକ ପ୍ରାଚୀ ମହାଦେବଙ୍କାରୀ । ଅଛି ମୁଖ୍ୟମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୀ ଯେ
ଏହି ମହାଦେବଙ୍କାରୀ ହେଉଥାଏ ।

ଦେଖିବାକୁ ପାଇବାରେ ଯାହାରେହି ଏକ କଥା ପାଇବାକୁ
ଦେଖିବାକୁ ଯେଉଁ କଥାମେ ଉଠିଲା ତାହାରେ
ଏହା କଥା କଥା କଥା କଥା କଥା କଥା କଥା
କଥା କଥା ।

ପାତ୍ର କି ଦେଖାଯା କାହାକିଲିବ ଗୁଣ ବଳାଇଛି ସବୀଳ
ଧର୍ମଶବ୍ଦ ପରିଷାରର କରାନ୍ତି କୋଟିଅଧିକ ଏକ ମହାଲକ୍ଷ୍ୟ
ବଳିଚେ ଥିଲ ପାଠ୍ୟରେ ।

ବ୍ୟାପକ ସମ୍ବନ୍ଧ

ଶା କମ୍ ସାହୁକ କରିଲାଏ ତା ପାଇଁ କାହାର ଦିନ
କା ନବାନ୍ଧ ପରିଦର୍ଶନ ଆବଶ୍ୟକ । ଯେଠାରେ
ଅଛିଥିରେ ଯେତେକଣେକ ଅଭିଭାବ ଦିଲେ ବ୍ୟାପକାଳୀ
ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ହେବ କମାନ୍ଦଗେ ବୋଲିବା ମନ୍ଦିର ଦୂର
ଦୂର ଦୂର

ବୁଦ୍ଧ ପାତାମାର ପ୍ରକାଶ ବିଜୁଲିଙ୍ଗ ନମେନ୍ଦ୍ରା
ଚାମଦ ପ୍ରକାଶ ମୁଖମାହାର ଦୂର ସମୀପ ଏକାତର
ଦେଶୀ ଅକ୍ଷର କଥା କଥା କୁଳରେ ସୁନ୍ଦରୋମାର ଉତ୍ତର
ଅପ୍ରକଟିତା ପାତାମାରଙ୍କ କଥାର ପଢ଼ ଦେ ହେବେବୁ
ମାତ୍ର ପରମାଣୁ ପାତାମାର ବେମାନାର ଶ୍ରୀରାମ ବନ୍ଦ ପଢ଼
ପାତାମାର ପାତାମାରଙ୍କ ଏବଂ ବୁଦ୍ଧଙ୍କ ସମ୍ବାଦମାର
ନିରାପଦ ପାତାମାରଙ୍କ

ଶା ଓ ପାଇଁ ସାହେବ ତତ୍ତ୍ଵରେ ଦିଲ୍ଲୀରେ ମନ୍ଦିର
ଦିଲ୍ଲୀରେ କଥା ସବ ମନ୍ଦିର ଦିଲ୍ଲୀରେ ଆଖି ମନ୍ଦିରରେ
ପାଇଁ ଦୁଃଖରୁ ହଳ ଅଛି ତଥା ପରିଦର୍ଶନ କରାଯାଇବା
କର୍ମର ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟରେ ।

ଅଟେଣ୍ ଖାଇନ୍ଦିଲ ଫ୍ୟୁର ନିକଟରେ କୋରୁ ଗୀର
କି ସୁରକ୍ଷା ନେଇ ଥିଲା ସମ୍ପର୍କ ପଳାଇ ନ ଆଜି
ତକଳିଯରେ ଅଧିକାରେ ଠିକହୋଇ ଲାଇମକ୍ସ ହେଲା
କୁଆନି ।

ବିଜୟଶାର୍କ ଦଳ ମହାଦେଵପାତାରେ ଗ୍ରହଣ ଏବଂ
ମନୀଶ ପଦତିଥ ମନୀଶ କାରୀ ସୁରକ୍ଷାଧରେ
ବାହୀ ହୋଇଥିଲା ।

ଏହି କିମ୍ବା ଅନୁରାଗ କଲାତଥର ଅଧିକାରୀଙ୍କରେ ଉଚ୍ଚ-
ମାନ ସମ୍ମାନ ଏକାଶରେ ଫଳରୀ ବିଜୟ ଦେଖି
ଦିଲ ଦୂର ଦେଖିଛି ହୋଇ ଯେବେଳେ ମୁହଁରୀ ତ ମଧ୍ୟରେ
ଶାର ଦେଖ ଯାଏ ।

ପ୍ରଦେଶୀକାନ୍ତିକ ପ୍ରତିକାଳି

ଶ୍ରୀ ବନ୍ଦୁକାଥ ମାସୁଳ—କେହି ଶୋଭିଷ୍ମା-
ଶୁଗ ସବୁପରେ କଳ ତୁଳିଲ ବୁଝିବାର୍ଥ୍ୟ କଲେ
ବୋଲାର ଜାପ ଶିଳ ଓ ଖାଣ୍ଡ ଏଥର ବେଳପ୍ରାତି
ମୋନଙ୍କ ପରି ଅଛନ୍ତି । ଅମ୍ବେମାକେ ଏହି
ପ୍ରକାଶ କରିବାର ଅବଶ୍ୟକତା ଦେଖୁ
ଥିଲୁ । ସବୁ ୧୯୫୩ମାର୍ଚ୍ଚ ମାଦୃତମାସ କରା ହାବି
ତୁଳିଷମିକାରେ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥିବା କମଳ
ମୁଦ୍ରାରେ ଦ୍ଵାରା ଉଦ୍‌ଘାଟନାରେ
ବୁଝିବାର୍ଥ୍ୟ କଲାପରେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟରେ
ଅନେକ ଦ୍ଵାରା ବୁଝିବା ସୁଲଭ କେତେବେଳେ
କୋଠିଥା ଅହବରେ ନିଜେ ହଳ ଦୂମରଙ୍ଗେ
ପଢ଼ି କେବାର ଦ୍ଵାରା ଉଦ୍‌ଘାଟନା ହାବି ଲାହ
କାରି ଅନେମାରେ ବିଦ୍ୱାନୀଯ ବୋଲାର ବାଲ ଗା
ହିଲାପର ଡଣା ପଞ୍ଜାବରେ ବୋଲା ଲାହାମରେ
ଲେକେ ବାଳା ଲେବାନୀଯ ବିଦ୍ୱାନୀଯ । ଏଣେ
ପୁରୁଷାଧିକ ଧର୍ମ ମୂଲ୍ୟ ପଠିବ ଏହି ନିତ
ଦରତ ହେବା ଅବଶ୍ୟକ ।

କେବେ ସମ୍ବଲହୁଣେଣୀ— ଏ ନଗରର ଫୟେସ୍
ଶୁଦ୍ଧ କବାଳ କ୍ଷେତ୍ରରେ ହେବେହିର ବଜାର
ହଜୁଣୀୟ ପ୍ରାଚୀ କରନ୍ତିର ହୋଇ ମେସାନ୍ଦେବରେ
ମାନୁଛଅଥ ରୋଜନ କରିବାର ଦେଖି ପରମା
ତଣ୍ଡୁ ଏହା ସମାଜ ଓ ଲାଭବରୁକ୍ତବାରୀ ନୁହେ
ବେଳେ ଘୋଡ଼ାରୀଥାଟିର, ଲେମକେତୁ ବରପା ପୁରୁଷ
ପରକଳାପର ହିନ୍ଦୁ ବ୍ୟକ୍ତିର କରିବାରାଲାଙ୍କର
ହୋଇଲେ କିମ୍ବପୂରେ ପୃଷ୍ଠା କଠାର ନିଯୁ
ଖୋବିଲେ ଗୁରୁବ ନାହିଁ । ବାସୁନରେ ଚି
ନିସ୍ମମନ କରାଗଲ ଶିଥିଲ ହେଉଥିବ ଏ
ହେଉଥିବ । ରୋଜନ ଓ ବ୍ୟକ୍ତିଗ୍ରାୟ ନାହିଁ ଦେ
ବର ଶୋଭାର ପ୍ରଧାନ ଧର୍ତ୍ତ ଏହା ଆସିଲାକ
ଦିବେତିଲାରେ ଥହାର ଥପେଜା ନାହିଁ କାହାର
ପ୍ରଭେଦ ଗରିବ ଶେବ ବ୍ୟକ୍ତିଗ୍ରାୟର ଶାର୍ଥକ
ରହୁଥାରୁ ନାହିଁ ତେବେ ଅହାରର କଥା ଏହା
ଅହାର ତିବେ ହେବୁ ନାହିଁ । ସ ।

ପ୍ରକାଶକ ।

ପଢ଼ିପ୍ରେରକଙ୍କ ନାମରେ ନିମନ୍ତେ ଅନ୍ୟମନ୍ତ୍ରକେ ଦାସି ହୋଇଛି ।

ପ୍ରସକୁ ଉଚ୍ଛଳଗପିବା ଯନ୍ମାଦିମହାତ୍ମେ ସମୀକ୍ଷାରେ
ମହାଶୟଦ ।

ବସୁପ୍ରେସ୍‌ର କଣ୍ଠୋଳିଟର (A compro-
ter in the Ray Press) ଅମ୍ବାଲ୍ଲା କବିତା
ଶବ୍ଦରୁ ଚନ୍ଦରାଜୀ ଗ୍ରାମରେ ବସି
ଦେଖାନ୍ତି ହେଲେ । ବସନ୍ତ ପ୍ରଥମେ ବସନ୍ତର
ପ୍ରକାଶକ ଦୋଷଥିଲ ଯାହାର କୁବନ୍ଧ କବିତା
କଲ୍ପନା ନ ଭାବି ଅର୍ଥାତ୍ କି ଫୁଲ କିମ୍ବା
ଯାହଥିଲ । ଉଣେ କବାଦବାରେ ବରଦବାର
ପଢ଼ିର ବନ୍ଦରପେଣ୍ଟା ଲଗାଇଲେ ମାତ୍ର ତଥାରେ
ହେଉ ଫଳ ହେଲା ନାହିଁ । ବସନ୍ତ ଅରମ୍ଭ ହେଲା
ର ବୃଦ୍ଧି କବିରେ ଆପଣାମ ନିରଜ୍ଞ ବସନ୍ତରେ
ଲୋକମହାତ୍ମା ମାତ୍ରାତ ବ୍ୟାହର କିମ୍ବାକାର
କହିଥାଏନ ମାତ୍ର ବେଳେ କେବିଲେ ଓ କାହିଁ
ଭୟଦେଶମରେ ନଥୁ ଓ ବୁଦ୍ଧ ଦେଖି ଦେଖିଲେ
କବିତାରେ କବାଇଲେ ତହିଁ ପାଦନ ସାରିଲେ
ଦେଖାଇଲ କି କୁବନ୍ଧ ପାଇଛି କବିତା
ହୋଇଥିଲ । ବସନ୍ତର ବସନ୍ତର ବସନ୍ତ ପରି
ଧାରିଲ ଓ କରେ କରେ ଘେଗି ଘରହେଲେ ।
ସେ ଅବ୍ୟକ୍ତ କୁବନ୍ଧ ଦୋଷକର୍ତ୍ତା । ମାତ୍ର
କଷତ୍ତରେଗ ମୁକ୍ତ ଅମୃତରୂପେ ହୋଇଲା
ଓ କରେ କରେ ଥାର୍ଯ୍ୟ ଓ କଲ ସନାର୍ଥ
କରିଥିଲା ।

୨୫୭୧୯୦୦ } ଶା କଳସମ ବୋଲ
କାରେଗିବାବ } । ସା । ବାନବଜ୍ରା
କପେଳ } । ଶ । ହରିକିରଣ ପତ୍ର

କୁଳପାତ୍ର ।
ଶବ୍ଦରୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟାନ ଗଠି ଓ ଉତ୍ସବମହାକାଳ
ପାତ୍ରରୁ ଦୂରବିଜନ୍ମନ । ୧
ଶବ୍ଦରୁ ପାତ୍ରର ମାତ୍ରିକ ଉତ୍ସବମହା । ୨
ତମୋତର ପାତ୍ରର ମାତ୍ରିକ ଚାଲିଗେର । ୩
ତାମେବୁଦ୍ଧର ମାତ୍ରିକ ପ୍ରତିକ୍ରିୟାପାତ୍ର । ୪
ଶବ୍ଦରୁ ମାତ୍ରକର୍ତ୍ତର ମାତ୍ରିକ ପାତ୍ରମହାରେ ଯୁଦ୍ଧ । ୫
ଶବ୍ଦରୁ କରନ ମହି ତଥି ତଥିଲ କରିବ
ପ୍ରକରିତ ତେବେଳ ମାତ୍ରିକର ତଥାଲାମ । ୬
ପ୍ରମରିବ ମାତ୍ରିକର ବେତ୍ତାପାତ୍ର । ୭
ମାତ୍ରି ପାତ୍ରର ମାତ୍ରିକ ତେବେ କରିବୁକରିବେପାତ୍ର । ୮
ଶବ୍ଦରୁ ରମାକାଥ ପୋର କୁପାତ୍ର ବହିର । ୯

ପ୍ରକାଶ

ପ୍ରାୟମ୍ବଦ୍ୟ ଅଳ୍ପଶାର ଆଦ୍ସି ପ୍ରାଚୀନ

ଏଥର ପ୍ରାୟ ପାଇବାର ବଳେ ପ୍ରଦୁଃଖର
ଦେଖିବ ହୋଇଥିଲା । ଏହା କିନ୍ତୁ ଏହାର

NEW YORK LIFE INSURANCE COMPANY.

Is the property of the Policy Holders and all profits made are allotted to them. A safe and profitable investment.—For full particulars apply to

H. J. BELL,
Agent,
Cuttack.

କିମ୍ବାଲମେଖ, ଅପରିପାଇମେଖ, ବର୍ଣ୍ଣ-
କୁଳର ଏବଂ ମାନନର ମୂଲ୍ୟ ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକ
ଏବଂ ଚର୍ଚିର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଉପର ମୂଲ୍ୟରେ ବନ୍ଦକ
ପ୍ରତିଷ୍ଠିତମାନଙ୍କ ଧ୍ୟକ ଦୋତାଳରେ ବିନ୍ଦୁ
ହେଉଥିଲା । ମୋପବଳର ଗ୍ରାହକମାନଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେ
ପରିମାଣରେ କଟିପଲ ବିଅୟାଏ । ନାନାପ୍ରକାର
ବାଗକ, ଘେନ୍‌ଟିଲ, କଲମ, ଦୁଆତ, ପ୍ରତିକ
ମୂଲ୍ୟ ଏବଂ ଗର୍ଭମେଣକ ଅଧିଷ୍ଠରେ ଲେଖିବାର
ମୂଳମୂସ ସରଜାମାନ ମୂଲ୍ୟ ମୂଲ୍ୟରେ ଅମ୍ବ
କିମ୍ବାଲରେ ଛିଲବ । ରହ ।

ଆ ଗୋପନୀୟ ରାଧା
ବେଦେଶୀ ।

ନୃତ୍ୟ ପୁସ୍ତକ

ପ୍ରତିକ ଶା ଶାକବାସ ଅନୁର୍ଧିତ ରୂପ ।

ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀନିଳୀଷ ଦୀପିକା ।

(ଲୋକିଷ ଶାକ ମୂଲ୍ୟକୁ)

ଶା ରୁଦ୍ରନେତର କର୍ତ୍ତବ୍ୟକୁ ରୂପ
କାଳ ଶାକବାସରେ ଅର୍ଥ ରତ୍ନ ।

ବନ୍ଦକ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କମ୍ବାଲକ ଧ୍ୟକ
ହୋତାଳରେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛା ।

ମୂଲ୍ୟ ଟ ୦ ୫

ପ୍ରଦୁର୍ବାଲମଣି ଟ ୦ ୫

ସବାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟକୁ ମୁଦ୍ରା ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକ ରୂପ ଟ ୦ ୫

ଦହଖେଳ ଓ ଗୋଲେହୁ ଗାତ ଟ ୦ ୫

ଦରିବସାର୍ଗନ ।

ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଵାରା ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଵାରା ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଵାରା
ନିର୍ମାଣ ଟ ୦ ୫ ବିଅୟାଏ

ବାର୍ତ୍ତାବାହି ହୁରିମୁହୁରି ଟ ୧ ୯

ଅଧ୍ୟାତ୍ମମାର୍ଗ (ହିନ୍ଦୁଧରିତମାନମୁହୁରି) ଟ ୧ ୯

ସମ୍ମାନ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଵାରା ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଵାରା

ପଦମାନାବାଦିତ ଟ ୧ ୫

ବନ୍ଦକ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କମ୍ବାଲକ ଧ୍ୟକ
ବିନ୍ଦୁ ହେଉଥିଲା ।

ସୁନ୍ଦର ସୌମ୍ୟନ ଦ୍ଵିତୀୟ

ବନ୍ଦକତାର ପ୍ରତିକ ସୁନ୍ଦରଦ୍ଵିତୀୟ ପ୍ରସ୍ତୁତକାରୀ
ଏଇତିବ୍ୟକ୍ତି ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ମୂଲ୍ୟ ବାରଣାମାନରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ।

କୁନ୍ତଲାନ ।

ଏହି ଶୈଳ କେବଳ ପରିଚାରକ କରେ ।
ଏହାକୁ କେବଳ ଶୋଭା ଦୂରି ହୁଏ ଏବଂ
କେବଳ ଜ୍ଞାତ୍ୟାନ୍ତ୍ୟରେ ତାହା ବନ୍ଦ ହେବ ।
ଏହା ଅତିକର୍ମନ ଏବଂ ମନୋଦ୍ଵର ସୁନ୍ଦରମୁକୁ ।
ଏହା ଶୁଦ୍ଧପରିମାଣ ଏବଂ ମୂଲ୍ୟ ସୁଲଭ :—
ପ୍ରତିକ କୁନ୍ତଲାନର ମୂଲ୍ୟ ଏକ ଟଙ୍କା,
ପଦୁଗଜ କୁନ୍ତଲାନର ମୂଲ୍ୟ ଦେଇ ଟଙ୍କା,
ବୋଲିପରିବ କୁନ୍ତଲାନର ମୂଲ୍ୟ ଦୂର ଟଙ୍କା
ଜୀବନ କୁନ୍ତଲାନର ମୂଲ୍ୟ ଦୂର ଟଙ୍କା ।

ପ୍ରସ୍ତୁତକାର ଅଥବା ଏସେନ୍‌ସ୍ ।

ସବ୍ୟ ପ୍ରତିକ ନାନାକିଧ ସୁରକ୍ଷା ପୁଷ୍ଟର
କାର ସବ୍ୟ କରିବାର ଏହି ବନ୍ଦକ ପ୍ରକାର
ଏସେନ୍‌ସ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାରିଥିଲା । ଏଥିର ସୁନ୍ଦର
ମନୋମୁଗ୍ରହକ । ନାମ—ଶ୍ରୀନିଳୀଷ; ମନ୍ଦିର;
ବାଦିମାନାନା; ମନ୍ଦିକା; ଦେବଶୋଭ;
ହାରି ଶେଷି; ବିଷ୍ଵା ସେବା; ଦେଖାତେବ;
କର୍ମକାଳ; ଦେବବ୍ୟକ; ଦେଖାକୁମା; ପାରକାଳ-
କୁମ; ଘରୋଇଯା ବୋକେ । ମୂଲ୍ୟ ବନ୍ଦକ
ଏବଂ କାହା ନାହିଁ ।

ଲିଦାଟ୍ରେଟ୍‌ର ।

କର୍ମକାଳରେ କର୍ମକାଳ ଦେଖିବା । ଲିଦାଟ୍ରେ
ଟ୍ରେଟ୍‌ର ବ୍ୟକ୍ତିର ବନ୍ଦକ ଉତ୍ସବରୀ, ବାନଦିନ
ମାତ୍ରମାନ ।

ପମେଟ୍‌ମ ।

ଗୋଲେଟ୍ ପମେଟ୍‌ମ ଅଠଥଶା; ସୁଲଭ
ପମେଟ୍‌ମ ପାଇଥାଣା ।

ତାମୁଲାନ ।

ପାନ ସୁବନ୍ଦିତ ଓ ସୁଲଭ ବନ୍ଦକର ଅଠଥ
ଶାମଗ୍ରୀ । ଗୁଡ଼ ସଙ୍ଗରେ କରି ଏମାଲଦେଲେ
ବର୍ଣ୍ଣ ମହିମାନଙ୍କ । ମୂଲ୍ୟ ପ୍ରତି ଟିକି ଅଠଥଶା

ସରବରତ ଅଥବା ସିରପ,
ଗ୍ରୀଷ୍ମକାଳ ସବାରେ ଏହାତାରୁ ବନ୍ଦକରିବ
ଆଛି କାହିଁ ।

ଲମକ ସିରପ ବାରାଥା । କରିବ ଦିବସ,
ବାରାଥା । ଅଗ୍ରେକ୍ ସିରପ ବାରାଥା । ସେଇ
ସିରପ ଏକଟିକା । ଗୋଲଜିଲ ସିରପ ଏକଟିକା

ଗୋଲାପିଲ ।

ପ୍ରତି ଶିଖ ଦେବତା ।

ପଦ ଲେଖିଲେ ଭାବନାବ ବା ରେଲହାର
କିନ୍ତୁ ପଠାଇବ । ଭାବନାବର୍ଷର ପ୍ରଥାକ ପ୍ରଧାନ,
ମହାଶତା ଓ ଶତା ଓ ବଢ଼ ବଢ଼ ବଜର-
ଗୁରୁମାଳକାର ସହ ଦ୍ଵରାମାନ ବସବହୁତ ଏକ
ବିଶେଷରୂପେ ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା । ପଣ୍ଡବା ଓ ଭାବର
ବିକା ମୂଲ୍ୟରେ ପଠାଇବ ।

ଠକଣ୍ଡା ।

ଏହା ଟ୍ରେଟ୍‌ର ନିର୍ମାଣ କରିବାର ପାଇସ
ବିକଣ୍ଡା ।

ବନ୍ଦକରେ “ ଭଦ୍ରୋଗ ସମତିର
ଉତ୍ସବ ”ରେ ଏହି କିନ୍ତୁ ମଳିକ ।

ଭାଲୁକ ପାଇକାର ବିଶେଷର ଦ୍ୱାରାକାର ଜର୍ଦା
ତଳାଲିବରୂପେ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦେବାଇଥିଲା, ପଥା—

ପ୍ରଥମଥର ସବାରେ ।

ଧାର୍ଯ୍ୟପୁର ଟ ୦ ୫
ଅଧ୍ୟମକୁ ଟ ୧ ୯

ପ୍ରତି ଏକ ପ୍ରମାଣ ଟ ୩ ୯
ମାତ୍ର କୋର୍ଟେ ବିଶେଷକ ସେତେ ହୁକୁ ହେଲେ
ତହିଁର ଅଳ୍ପ କିମ୍ବା କାରୁ ପରା ହେଲେ କାହା ।

ଦିନ୍ୟ ଓ ଭାବସମ୍ଭବ ସବାରେ କର୍ମକାଳ ପ୍ରଥମ
ଥରର ଦେବା ଓ ଦୁଲବୁର ସଂଥାକମେ ହେବ ।

ଅଥବା କରିବ ସବାରେ ସବକ ମନୋବସ୍ଥ
ହୋଇପାରିବ ।

ବିଜ୍ଞାପନ ମୂଲ୍ୟ ବିଜ୍ଞାପନ ପାଇସ
ମନୋବସ୍ଥ ପାଇସ ପାଇସ ପାଇସ
ପାଇସ ହେବ ।

Jan
'dents
vanti
ara P. O.
Pores

ବ୍ୟାଙ୍ଗ ମାନ୍ଦିର

ସାପ୍ତାହିକ ସମାଚରଣ୍ଟିକା

ପ୍ରକାଶକ

ପ୍ରକାଶକ

ମାଁ ଦିନ ମାତ୍ରେ କୁମର ରତ୍ନ ୧୯୦୦ ଲାଖା। ମୁହଁ ର ପଞ୍ଚ ଲକ୍ଷାତା ରତ୍ନ ୩୦୦୭ ଲାଖାକାର

ଅପ୍ରାମ

ଟ ୯

ପଞ୍ଜାବେଳେ ୧୯୫

ଗତ ସପ୍ତାହକେ ବ୍ୟାଙ୍ଗ; ଆମ ଏବଂ ଶାସ-
ବିଜ୍ଞାନରେ ପ୍ରଭାଦନ ନିର୍ମିତ ପରମାଣ ବରଂ
ବହି ର ଅଧିକ ବୃଦ୍ଧି ଦୋଷାତ୍ମକା । ସେ ସବୁ
ପ୍ରଦେଶର ପଥଲର ଧବିତ୍ର ଉତ୍ତମ ଅଛେ ।
ଉତ୍ତର ପଥିତ ଓ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବୃଦ୍ଧି
ଏବଂ ପରାବ, ସନ୍ତୁ, ବିଜ୍ଞାନାମ ଗୁରୁତ୍ବରେ
ମଧ୍ୟଭାବରେ ବୃଦ୍ଧିର ନିକାତ୍ର ଅଭିବାଦ ।

ଇଷ୍ଟାନନ୍ଦିଯା ଭେଲବେ ବିଜ୍ଞାନର ବାବଢ଼ା
ପ୍ରେସଟାରେ ବିଜ୍ଞାନାମର୍ମ ଭେଲବେଳ
କଟକ ମେଦନପୂର ଲିଲାତା ଧାରାଭେଲବେ
ଶୋଗ ହେବ । ଇଷ୍ଟାନନ୍ଦିଯା ବିଜ୍ଞାନ ଚହିର
ବ୍ୟାଙ୍ଗାୟୀ ପ୍ରେସକର୍ମ ନିର୍ମିତାବୟ ଦେଇଥିଲା ।
ବାହା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବା ପକ୍ଷେ ସଜ୍ଜପାଇଲଠାରୁ
ବାବଢ଼ାରୁ ବିଜ୍ଞାନଭେଲବେ ବିଜ୍ଞାନ ଅଧିକାର
ଶାଖାଭେଲ ତମାରାର ଅଷ୍ଟାମୀ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ
ବରୁଥିଲା । ଅବସର ଅଧିକ ଦୁଆର ଯେ କରନ୍ତି
ତାରୁ ଦାରତା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭେଲବେ କଷି ଯିବାର
ଅଛି ଅଧିକ ବିଜ୍ଞାନ ନାହିଁ ।

ଏଠା କିମ୍ବାରୁ ମାନ୍ଦିର ଖାତାର ଭେଲବେ
କକଳ ମାମକରେ ଦାଇମ ଓ ବଜୁ ଅସମମାନେ
ଏଥର ବଜୁ ଥାଇ ଅପଳବେ ଖଲୁବ ପାଇବା
ବ୍ୟାଙ୍ଗ ପ୍ରାଣ ପରିବହାରର ବିଷ୍ଵାଧିନରେ
ଅଧିକାର ପାଠକ ମାନ୍ଦିର ନିଶାଅଛୁ ।

ଏଥର ମଧ୍ୟ ଶାମିକ ସାହେବ ଅଣ୍ଟିକୁଣ୍ଡ ମାନ୍ଦିର
ପ୍ରେସ ବେମାକରୁ ଦୋଷୀ ସାବଧାନ କର ଦାହିନେ
ପ୍ରକାଶ ମାଁ ସ ମିଥିଦ ଓ ତ ୫୦ ଲୋ କରିଯାନା ।
ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସ ମାଁ ସମ୍ବାଧବାସ ଓ ତମାରେ
ନିରମାନା ଦ୍ୱାରା ବିଧାତ ଦେଇଥିଲା । ଅପର
ତାର ଶୋଇଯାଇ ।

- * -

ଗତ ମାଁ ତା ୨୮ ପଞ୍ଜାବରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଦେବା
ପ୍ରାଦୁରେ ଦୂରେ ସାହାଯ ପ୍ରାପ୍ତ ଲେକବୁ
ସଂଖ୍ୟା କହି ପୂର୍ବ ସପ୍ରାଦୁରୁ ୧,୭୨,୫୨୦ ଲକ୍ଷା
ଦେବ ୪୮,୭୨୨୫୪ ରେ ବହିଥିଲା । ଏବଂ
ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ପ୍ରଭୁ ଲକ୍ଷ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ପ୍ରାଦୁରେ ସାମାନ୍ୟରେ ଉଗ୍ରା ପତିତଙ୍କ । ପଞ୍ଜାବ
ପ୍ରଭୁ ଅଳ୍ପ ପୁର ନରେ କହି, କବି ଶୋଇଥିଲା ।
ବିମେର ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ପ୍ରଭୁ ଅଧିକଂଶ ଦୂରେ
ପାଇଲ ଭୁବିରେ ଦୂର୍ଧ୍ଵ ହେବାରୁ ମୃଦୁକାର୍ଯ୍ୟ
ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । ସବରୁ ମୂଳ ମିଳବାରୁ
ଦେବାକେ ସାହାୟ କାର୍ଯ୍ୟ ଶୁଣି ଯାଇଥିଲା ।

ଏ ନଗଭର ସାମାଜିକ ଦେବି ଦୀର୍ଘର ସାହୁ
ଏବଂ କେନାଳ କରେସାର ଲକ୍ଷ ପିପାରି ଓ
ପଞ୍ଜାବୀଲ କାନ୍ଦିରେ ମାଲପ ପରିଷିଳା କି ଅଧି-
ମାନ୍ଦିରରେ କାନ୍ଦାର କେତ୍ତିକି କାମରେ ସେଇରେ
ମାନ୍ଦିର ମାନ୍ଦିରରେ ସେ ମାନ୍ଦିର ହଠାତ ହେବ
ଏବଂ ହଟ୍ଟେଲ ଯେ ମାନ୍ଦିରଥା ହେତୁକୁ କିମ୍ବା

ଜଣା ନାହିଁ ସେମାନେ ୧୦ କି ନେଇଥିଲା ।
ମୁହଁଦେବ ପୂର୍ବେ ଗଞ୍ଜେର ଅପୁର ଦୋଜାନ ବରୁ
ଥିଲା । ପୁରିର ବଦାରଙ୍ଗ କର ଅସାମୀ ଦୂରଜ-
ାନ ଗୁଲାକ ଦେଇଥିଲା । ଏବଂ ଶିଖବକାରୀ
ଜେତୁଷ୍ଟିକ ମେଲରେ ମିଶ୍ର ଦେଇଥିଲା । ଗର
ଧେରାକାର ଅମାନ୍ଦାର ଖାଲସ ପାଇଲେ ।

- *

ଦାରଜିଲାରେ ଉତ୍ତରନସାନିତେରପୁନାମକ
ସେଇ ସାମାଜିକ ସ୍ଥାପିତ ଦୋଇଥିଲା ହେଲା
କି ପାଇଁ ଧାରି ରାଗେଟୁରୁ ପ୍ରକାଶ ସେ
ଏ ବର୍ଷ ଜାତି ର ଶାସ୍ତ୍ରମଲର ନିମନ୍ତେ ସେ-
ଠାରେ ରହିଥିଲେ କହି ଦୂର୍ଧ୍ଵ କର୍ତ୍ତରେ ଜାତିରେ
ଥିଲା । ଦୂର୍ଧ୍ଵପ୍ରେଣୀରେ ବାଧ କରିବାର
ପରିଷକ ସହିତ ହେବାରୁ ସେହି ଶେଣୀର ଲେବ
ଦୂର୍ଧ୍ଵ ଶୋଇଥିଲା । ଏବଂ ବର୍ଷଠାରୁ
କର୍ତ୍ତରେ ପ୍ରାୟ ଏବଂ ହଜାର ଟଙ୍କା ଜଣା ଅମ୍ବ
ଦୋଇଥିଲା ଗାହି ପକ୍ଷାନ୍ତରେ ବ୍ୟାଙ୍ଗନ୍ତର କାନ୍ଦା-
ରୁ ଉତ୍ସ୍ର୍ଦ୍ଵ ଜଣା ହେବାରୁ ଅର୍ଥିକ ଅକ୍ଷ୍ୟ
ବରଂ ଭଲ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଏହାଦ୍ଵାରୁ ଅନେକ
ଲେବର ଜୁହିବାର ହେଉଥିଲା ।

ମାନ୍ଦିର ନୂତନ ଶିଖ ନିଯମବିଭାଗେ
ବେବରକାରୀ ବଦାରଙ୍ଗ ସମ୍ବଦ୍ଧ ଶିଖବ
ସମ୍ବାଦକ, ବାର୍ତ୍ତାଧାରୀ ପ୍ରଭୁକୁ କରିବାରୁ ସବୁ
ମନ୍ଦିରରେ ଗୋପ ଦେବାର ନିଷେଧ କରିବାର

ଶେଉଁ ନିୟମ କୋଇଥିଲୁ ଏବଂ ସାହା ଘେନ
ଗତ ବେଳେର ମାତ୍ର ହେଲୁ ଭୟ ଅଧୋକଳ
ଲଗିଥିଲୁ ଅନନ୍ତ ସହକ ଦୂରଗତ ହେଲୁ ଯେ
ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ଗର୍ଭମେଣା ସେ ନିୟମ ରହିବ କର
ଦେବକଳ ଏହିବ ନିୟମ ଉଚ୍ଛଵିତ୍ତ କି ରହି-
ଦୋଷ ସୂଚକ ସର୍ବ ସମିତିରେ ସେମାତେ କେହି
ଯୋଗ ଦେଇ ପାଇବେ କାହିଁ । ଏହାର ଆଲନର
ବିଧାକ ରହିବ କିମ୍ବା ପ୍ରୟୋଜନ କାହିଁ ।
ସାହା ଦେଉ ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ଗର୍ଭମେଣା ଜନବାଧାର-
ଙ୍କର ସ୍ଫୁର୍ତ୍ତିଦଳର ଅସ୍ତରି ପ୍ରଦର୍ଶନ କରି ବୃଦ୍ଧ-
ତିତା ଭାଜକ ହୋଇଅବୁନି ।

ମର୍ତ୍ତମାନ ଗା ୨୭ ରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭାବର
ଦୁର୍ଲିଖ ସାହୁମଣ୍ୟ ପାଇଁ କିମନ୍ତେତ୍କେ ୫୮,୦୮,୭୪,୭୧,
୭୫ ଲା ରେଖ ସମ୍ମାନ ହୋଇଥିଲା । ସୁଦେଶ
ଏବଂ ବିଦେଶରେ ଉତ୍ସବ ହୋଇଥିବା ସମସ୍ତ
ଡକ୍ଟର ଚଙ୍ଗେର ମେଲିଅଛି । ଭାବର ପ୍ରତ୍ୟେକ
ଜିହ୍ଵାରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ରେବା ଅଧ୍ୟାତ୍ମର ଚେଷ୍ଟା
ହେଉଥିଲା ଏବଂ ଅନେକବାରୁ ଏଥିମଧ୍ୟରେ
ଏହି ଜୀବାଜ ପଢି ସାହୁମଣ୍ୟରୁ ଆହୁତି
ଭାବର ଦ୍ୱାରା ୨ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାରୁ ଭାଗୀ ନାହିଁ ।
ଭାବାର ନାହିଁ ଦୁର୍ଲିଖରେ ସେବେ ମଜ୍ଜା ଉଠିଥିଲା
ତେବେ ଇଠି ନାହିଁ ଅଥବା ବର୍ତ୍ତମାନ ଦୁର୍ଲିଖ
ବଦଳେବା ଅବେଳା ବଜା । ଏଥରୁ ପାଠ୍ୟ
ମାଳେ ଦୁର୍ଲିଖରେ ସେ ଭେବାଦାନର ଆବଶ୍ୟକ
କବା ଅବେଳା ଜୀବାପଢ଼ି କାହିଁ ଓ ସାହୁମାନ
ପାରେ ଶୀଘ୍ର ରେବା ଦେବା ସମ୍ମାନର ଉପର ।

କଲକାରେ ବୌଣ୍ୟ ଘରର ବେହି ଲେବ
ପେଳେଲ ବେଗାକୁ ହେଲେ ସେ ଘରକୁ
ତୁମ ଏହି ଦୂର୍ଦେଶ ଓ ବିଷକାଶକ ଦୁରହାସ
ପରିପାର କରିବା ସେଇ କିବାରଙ୍ଗେ ପ୍ରଥାନ
ଦ୍ୱିଷ୍ଟ ସଜ୍ଜପ ଅବଳମ୍ବନ ହୋଇଥିଲା । ଏ ସମ-
ହୃଦୟେ ମାନ୍ୟବର କଙ୍ଗେଷ୍ଵର ଦର୍ତ୍ତମାନ ଅଚ୍ଛା
ଦିନାଳ କର ନୁହେ ଅଛନ୍ତି ଯେକେବଳ ସେଇର
କିବହାର କରିବା ଦରିବା ତଥାଠରିଟି ପରିପାର
କରିବା ସଥେଥୁ ନୁହେ । ସେହି ଧରନ ସଂରକ୍ଷଣ
ଅଧିକ ଅଭିମାନ ଏମନ୍ତି ବିଶେ ପଡ଼ାଇ ସମ୍ମୁଦ୍ର
ଦର ଜାମ୍ବୁମୁଦ୍ରାରେ ପରିପାର କରିବା କିନ୍ତାକୁ
ପ୍ରଦୟୁକନ । ତାହା କହେଲେ ବାହୀ ତଥକ ଲାଗ
ହେଲେ କହିଲା ପ୍ରତ୍ୟେକ ପଡ଼ାର ମୁଣ୍ଡ ଦାନ
ମାନ୍ଦି ଏ ହିତସୁରେ ସୁରକ୍ଷାରକ୍ଷିତ ସାହୁରି

କରିବା କାହାର ସେ ଅନୁମୋଦ କରିଅଛନ୍ତି ।
ବାସବରେ ଗୁରୁ କବିର ହଙ୍ଗା- କାମ୍ପୁଳ ସହାର ନ
କଲେ ଦେବତ ଗୁହ କିଶୋରକ ପରିଷାରହାର
ମୁହାଳ ଲହର ଆଶା ଥିଲୁ ଥଣେ ।

ବିଖ୍ୟାତ ଦେବାନ୍ କାହାରୁ ରଘୁନାଥ
ଗାଁ ଭାବେ ଦୂରୀଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଲେଖିଥିଲୁ କି
ଅର୍ବବେଳେ ରଘୁନାଥକେ ଦୂରୀଙ୍କରେ ପାତର
ହେଲେ ସବକାର ସେମାନଙ୍କର ଶ୍ରୀଏରମ୍ଭ
କିମନ୍ତେ ମୁକ୍ତିଦସ୍ତ ଦୁଆନ୍ତି, ଜଣେ ଦୂରୀଙ୍କ କଟି-
ଶକର ନିସ୍ତର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଉତ୍ତମରୂପେ କାର୍ଯ୍ୟ
ଚିର୍ଷ କରି ଜ୍ଞାପନ ସ୍ଥାପନ ଦୁଆନ୍ତି ଏବଂ ସମ୍ବନ୍ଧପଦ୍ଧ-
ମାନଙ୍କରେ ଅନେକ ଲେଖାଳେଖ ଦୁଆଇ ।
ଅନ୍ୟ ଦିଗରେ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କର୍ମଚାରୀ ଜଳଶ୍ଵର
ଦୂରୀ ହୋଇ କି ଶ୍ରୀବାହ୍ରାତ ସବୁ ଖୋଲି କେତେ
କହାନ୍ତି ଏବଂ ତଥାର ଭାବ ଦୂରୀଙ୍କର ବାଜ
ସେପଣ କରନ୍ତି । କି ଆପଣ ଉତ୍ତମ ସେ
ସବୁ ଅନ୍ତରୁତ ଦୁଃଖ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଦୂରୀଙ୍କ ଦେଲେ
ସେ ସ୍ଥାନମାକ ଦୂରୀଙ୍କ ପାତର ବୁନ୍ଦଶ୍ରୀରେ
ସ୍ଥାପନ ଦୁଆଇ । ଏହାର ଦୂରୀଙ୍କଠ ପୁନଃ,
ଦୂରୀଙ୍କ ଅଥବା ଶାସନକର୍ତ୍ତାମାତ୍ରେ ମନ୍ଦବିନ୍ଦୁ
କିମନ୍ତେ କହୁଦିର ଦୋଷ ଦେଇଥିଲା ।

ଶେଷା ଦିନ୍ଗର ତମିଥିର ସାହେବ ଦର-
ଖାପୁର ଅକ୍ଷର ଏହି ଲକ୍ଷା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯେଉଁ
ନୂତନ ଅଦେଶ ଦେଇଥିଲୁ ପ୍ରାଣାନ୍ତରରେ
ପ୍ରକାଶିତ କିମ୍ବା ପଳକରୁ ଘାଠକମାନେ ଥିବାରକ
ହେବେ । ଏକା କମିଶନର କାହିଁକି ପକଳ
କବେଳୁରେ ଦାଖଲ ହେବା ଅଧିକାଂଶ ଦରଖାସ୍ତ
ଦେଖିଲେ ମଞ୍ଚ ଜଣା ଯାଏ ଯେମନ୍ତ ଏ ପ୍ରଦେ-
ଖରେ ଶିଖାର ଅଦର ଆଦୋଈ ନାହିଁ ଜୀଥିବ,
ଦିଦ୍ୟାଳସର ଶିଶ୍ର ସହିତ କବେଳୁର କାର୍ଯ୍ୟର
ତୌଣେଇ ସଙ୍ଗକି ନାହିଁ । ସେପ୍ରକାର ଦରଖାସ୍ତ
ଘାଠରେ ସରବାର ତର୍ମିରିବନ୍ଦର ଦୁଆ ସମ୍ବନ୍ଧ
କଞ୍ଚି ସୁକଷମ ଧାରାବଳ ମନ୍ତ୍ର ହେଉଥିଲୁ ଏକା
ଦେଲେ । ଶେଷା ଗୋଟିଲୁ ପ୍ରକାଶ ମର୍ମ ଦୁଇ
କ ଯିହାରୁ ଦରଖାସ୍ତ ଦୁଇବାର ଫଳ ହେଉଥିଲା
ଅର୍ଥବକ ସାହେବ ମନୋଦେଖର ଥାଏବେ
ଇତ୍ତା ପୂର୍ବେ ବ୍ୟାୟ ସଙ୍ଗର ଏବଂ ସରଳ କବେ
ଶାରେ କାହା ମାନ୍ୟ ହେଲା ବନ୍ଦମାସ । କାହାକୁ
ଲେଖିବାକୁ ଅକ୍ଷର ସନ୍ଦର ଏକାଙ୍ଗୀଷ୍ଠ ଶୁଣ ନ
ହେଲେ ସରବାର କାର୍ଯ୍ୟ ଘାଠନା ମନୋଦେଖ ମାନ୍ୟ

ଶେଷାଲ୍ପା କେଳକୁ ଧେ ବିଶ୍ୱର ଦୁଇ ହୃଦୟ
ନାହିଁ ଏହା ବଢ଼ି ଦୂଃଖର ବିଷୟ ଅଛି ଏହି
ସେହି କାରଣରୁ ଭାଷା ବିବ୍ୟାଳସ୍ଥମାନଙ୍କରିଲ
ଅବନନ୍ତ ବହୁଅଛୁଟ । ଶେଷା ଦରଖାତୁ ଜୀବନ
ମାନେ ନିଜେ ପଢ଼ିନ୍ତି ନାହିଁ କୋଣ କହିର
କର୍ମ୍ୟର ଅନ୍ତର ଓ ଭାଷା ସବ୍ଦା ସେବାଳକର
ଦୂର୍ଭ୍ରାତରେ ପତେ ଜାହାନ୍ତି । ସିରପ୍ରାଦାର ଓ ସେଷ
କାରମାନେ ଧେ ସବୁ ହେଉନ୍ତି ଏହି ମହିମାନେ
ସେବେ ସାହେବ ମହୋଦୟଙ୍କର ଅନ୍ତରେ
ଦୂରଗୁପ୍ତ ପ୍ରଭ୍ୟାଳକନ କରିବେ ତେବେ ଅନ୍ତରେ
ସମୟରେ ଶୈଶିତ ଲୋକଙ୍କର ଆଜର ଏହି
କାହିଁତି ଉଦ୍ଦତ ଲାଭ ହେବ ।

୪୦ କଲେକସନ୍ ମୋହର ବ୍ୟାପାରଙ୍କ
ଦାସର ଅପେକ୍ଷା ଗତମାତ୍ର କାହିଁ ଘଣ୍ଟରେ ହାତ
କୋଟରେ ଦାଖଳ ହେଲା । ପ୍ରାୟ ମା ୧୯ ସବୁ
ହେଲା ବିବେଳାକୁଠାରୁ ଟ ଏବଂ କା ଶାନ୍ତି
ମା ୨୨ ସବୁ ହେଲା ରାଗବତ ସାହୁତାରୁ କାହିଁ କା
ଏବଂ ସବୁ ପାତ୍ରର ସବୁ ଥରୁଟି ମାତ୍ର କାହିଁ
ଘଣ୍ଟରେ ଶାନ୍ତି ପେନାତାରୁ କାହିଁ କା
ଭିଜୁବ ନେଇଥିବା କିମ୍ବାରେ କିମ୍ବାମନ
କାମରେ ଭିଜୁବ ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଥିଲା ।
ଦକ୍ଷ ଅଭିଯୋଗମାନ ସମ୍ମର୍ତ୍ତି ଦେଖା ଏବଂ ପରି-
ସବ ଚକାଳରେ ସେ ସବୁ ଅଗର ହୋଇଥିବା
ତାର ଦୂଦାଳ ଜବାବ ଦେଇଥିଲା । କିମ୍ବା
ମାଜିକୁଠ ପ୍ରଥମ ଦୂଦ ଅଭିଯୋଗରୁ ଅହାନ୍ତିରୁ
ଫୁଲ ଦେଇ କେବଳ ପ୍ରେସ ଅଭିଯୋଗରେ
ଖା ୧୨୫ ଲକ୍ଷୀରେ ଅଧାନିଲ ବଣ୍ଣ ଦେଲେ
ଏବଂ ଅପେକ୍ଷାରେ ବକଳରୁ କିମ୍ବା ବାହାରକ ପାଇଁ
ଶ୍ରମ କରିଲାରେ ଆଜି ଅର୍ଥାତ୍ ବିନା ମାତ୍ର
ମରେ କିମ୍ବା ରହିବାର ଦୃଷ୍ଟି ଦେଲେ । ଏହି
ଦୂଦାନ୍ତମାନ ଉତ୍ସବମଳର ବାରିଥିଲା ପାଇଁ
କୋଟିର ବନ୍ଦୁରପତି ପ୍ରକଟିତ ଏବଂ ପାଇଁ
ସାହେବଙ୍କୁ ଛାଇ କରି ନବନିର୍ମାଣ କିମ୍ବା କାହିଁ
ଜେନାର ସାର ଜଣେ ସହବାପାର ପାଇଁ ଏହି
ଦୁଇଥିବା ଏବଂ ତହିଁର ପୋଷକରୀ ଦେଲେ । ଏହି
ଶ୍ରବାର ବନ୍ଦୁର ଅପରାଧ ଯାଦିପାଇଁ ଦେଲେ ।
ଯାରେ ଏବଂ ଦାଖଳ ହୋଇଥିଲା । ଏହିଥିଲା
ଶମାର ପୋଲ ପୁଣ୍ୟକ ଦେଲେ । ଏହିଥିଲା
ପ୍ରକାଶ ଯେ ଅଧିକର ଲକ୍ଷ୍ୟ ସମ୍ପଦ ଏବଂ
ବନ୍ଦୁ ମାନ୍ୟକୁ ଦେଇବାର ପାଇଁ ଏହିଥିଲା
ଅଧିକର ନମ ଅଧାନର ସମ୍ପଦ ସାମାଜିକ

କର ମୁମରେ ଏହିଅଛନ୍ତି । ମାନ୍ୟବର
ଜଳମାନେ ବାରମ୍ବାର ଅପରି ଶୁଣି ସହିତ ।
କର ଧୋଷବିଦା ବିଲ୍ଲଙ୍କ ସାଥେ ଉପରେ ଦେଖ
କରୁଥିବାରୁ ତାହା ରହିଛନ୍ତି କି ହେବାର
କାରଣ ଦର୍ଶାଯବାର କୁଳ ଜୀବ କରିବାର ଏବଂ
ଶେଷନିଷ୍ଠା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଗାମିକୁ ଟ ୧୦୦୦ କ୍ଷାର
କାମିକରେ ଛାତିବେବାର ଅଦେଶ ଦେଇଅଛନ୍ତି ।

ସୁଦ୍ଧ ସମାଗୁର

ବୁଦ୍ଧର ସ୍ଵକ୍ଷପନ ପ୍ରାୟ ମନୁଷ୍ୱରେ ଗୁଣ
ଥିଲା । ଜେନେରାଇ ବୋଥା ଏକ ସର୍ବପତି
ଶ୍ରୀ ଲେବଙ୍କୁ ଉତ୍ସେଚିବ କରିବାରେ ଅଛନ୍ତି ।
ଏହି ମାସ ତା ୨୫ ଉତ୍ସରେ ଗୋଟିଏ ସାମାନ୍ୟ
ସହିତ୍ବୋରଥିଲା । ତହିଁର ଶୈଷପଳ ଲଖା
ଥିଲାନାହିଁ । ଧିକ୍‌ସର୍କର କାମକ ଏକ ସ୍ଵାକ୍ଷରେ
ଦୂରଥ ଦେଇଥିଲା । ସମବେଳ ହେଉଥିଲାନ୍ତି ଏବଂ
ଦେଶନାଲ୍ଲାର ବଳ ଭାରିବା କାରଣ ଇଂରଜଙ୍କ
ଦେଇଥିଲା । କହାର କରୁଥିଲାନ୍ତି । ଜେନେରାଇ
କଲିଜନ ବିଳାକୁ ଲେବୁଟି ଯିବାର ଆବେଦ
ପାଇଥିଲାନ୍ତି । ଦାରି ଲଖା ଯାଇ ଦାନ୍ତି ।

ପିଲାର ବିଧାପାର ଏଥର ଗର୍ବୀକୁ ହୋଇ
ଦିଲୁ ସେ ଶ୍ଵାକଷରର ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ବାର୍ଷିକୁ ହୃଦୟର
ଦେଇଅଛି । ତିବ କାଣ୍ଡ କେତେ ଦୂରଯାଏ
ଯିବ ଟେକ କରିବା କଠିଲ । ପାର ରିଖରେ
କରିମାନାର ପ୍ରତିକିଳ୍ପ ଦ୍ଵବ୍ୟା କେବାର ସମ୍ମାନ
ଅଛି ଅଛି । ଅଳ୍ୟ ପ୍ରତିକିଳ୍ପମାନେ ଗର ତା ୨୨-
ମିନ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପିଲାନଠାରେ କୁପରରେ ସ୍ଥଳେ
ଏହ ନିର୍ମଳ ଶକ୍ତିଶିଳେ ସମସ୍ତେ ଅନ୍ତର୍ୟ
ଦିଲୁଥିଲେ । ମାତ୍ର ସତକ ନଗଜଳୁ ତିର-
ଦେଖୁ ଦେବି କହିଅଛନ୍ତି । ଚରଣ ଉଚିତେ
୨୦ କରାର ସଳ ବାହିତେ ୨୦ କରାର କହି
ଅଛନ୍ତି ଏବି ୨ କରାର ସେଇସି କିଏଶାନିକାଳୁ
କରାର କରିଅଛନ୍ତି । କରିମାନ ସ୍ଥାପନ ୨୦୦
ମୌଦ୍ରେକ୍ୟ ତିରକୁ ସେ ଦଳ ପଠାଇଲେ
ତୀ ୨ ପାଞ୍ଚର ସମ୍ବଦ ଏହ କିପିଦରେ ତିର
ମାନଦର ନଗର ଶେତି ଯାଇଅଛି ଏବି ସମ୍ବଦ
ବାହି ପଳାଯିଲ କରିଅଛନ୍ତି । ସାରଙ୍ଗୟ ସେଇ
ତିରକୁ ଯିତା କରିବା କୁ ୧୦ ଶତ କାହାକି କରି
ହୋଇ ଦଳକେ ଥାନ୍ତି ଏଥି ପଥରର ତାହାର
ଗଲାଟି ୧୦ ୧୦ ଶତ ମଧ୍ୟରେ ଥାନ୍ତି ସବୁ କାହାର
ନିଃ । ଏବି ମଜ ରତ୍ନ ପର୍କ୍ ଭୁବନ ମଧ୍ୟ ସବୁ
ହୁବ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ହୋମ ରତ୍ନ ତିରକୁ
ହୁବାକ କରିବେ ।

ସାମାଜିକ ଦୂର୍ଗତି

ଗତ ଚା ୨୦ ରିଖରେ ଅଲିପୁରର ତେପୁଣି
କିମ୍ବେଳେ ନିବଟରେ ମାବଲପୁର ଜୀବାସି
ଶେ ହିନ୍ଦୁ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ନାମରେ ବନ୍ଧକତାର
ଲାଗ କରିଥିଲା । ନାଲିଷର ହେଉ ଏହି ବି
ଦାଳ ପାହାର ଫାଳ ଏବଂ ଗୁଣୀ କଳାଳୁ
କାର ମୁଦେଇର ପୁଣ ସଙ୍ଗେ ବିବାହ କର
ବିଲଥିଲା । ବିବାହ ଛାରୁ ସେ ବଥା ଜଗା
ଓଲା । ମୁଦାନ ଜବାବ ଦେଇ ବ ମୁଦେଇ
ଶି ଶୁଣି ଅଧିକ ପକା କେଇ ବିବାହ ହେଉ-
ଛି । ଗତ ଚା ୨୦ ରିଖରେ ଅଲିପୁରର
ଯୁଦ୍ଧ ନାଜିମ୍ବେଳ ମୁଦାଳର ଜବାବ ସତ୍ୟ
ମର ବର୍ଣ୍ଣାବ କରି ଜାହାଳ ଅନ୍ତରେ ଦେଇଲେ ।

ସେହିକିଳ କଲାକାରୀ ଦାରବୋଟରେ କାଳ
ଭୃତ୍ୟ ନିତି ଲାଗଇ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ପରିଷ୍ଠାରୁ ଟ ୩୦୦୦୯
ଟଙ୍କା ଏବଂ ୧୦ ଭରି ସୁଲା ଅଥବା ତହିଁର ମୂଲ୍ୟ
ପାଇସାବାକାରଣ ସୁମଧୁର କାଷାର ଏକବ୍ୟକ୍ତି
ବିରୁଦ୍ଧରେ ନାଲ୍ବ ଦାୟିର ଦେଇ କାଳଦର
ମର୍ମ ଏହି କି ମୁହାଜିର ଆପଣାର କଲାକାରୀ ମୁଦେନ୍
ଇର ଘୁର୍ବି ସଙ୍ଗେ କିବାହୁ କିବାହୁ କାରଣ କଲାକାରୀ
ଟ ୩୦୦୦୯ ଟଙ୍କା ଏବଂ ୨୦ ଭରି ସୁଲା ଦେଇର
ତୁମ୍ଭେ କିମ୍ବାକିମ୍ବା ଗଢ଼ ମର୍ମ ମାଧ୍ୟରେ ବନ୍ଦିରୁ
ହୋଇଗଲୁ ଏବଂ ତହିଁର ଏକବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ
ମୁହାଜିର ୪୦ ଭରି ସୁଲା ଦେଇ କିମ୍ବା ସୁଲା ୫
କଲାକାରୀ ଟଙ୍କା ଅବଶ୍ୟ ଦେଇ କାହିଁ । ଅଇକି
ମଞ୍ଚର ହୋଇ ମୁହାଜିର କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ହୋଇଥିଲା ।

କଳ୍ପାର ବିକାଶ ଆଜିକାଲ ସେମନ୍ତ କଣ୍ଠ
କେବାର ଉପାୟ ଦୋଷଥିଲୁ ତହୁଁରେ ଏପରି
ମୋଦଦୀର ସଖୀ କମେ ଭବି ଦେବା ଅଣ-
ର୍ଯ୍ୟର କିମ୍ବୟ ନାହିଁ । ଶିଖିର ଲୋକମାନେ
ଉଛି ପଞ୍ଚମୀମନ ଧାସ କରିଥିଲେ ସୁତା
ଆଶାନ୍ତରୂପ ଗୁରୁତ୍ୱ ସେମାନଙ୍କମଧ୍ୟରୁ ଅନେ
କଢି ଭାଗ୍ୟରେ ଦାଟୁ ଗାହିଁ ପଣ୍ଡିତରେ-
ଥିଲେଇଲୁ କୃତ୍ସଂ ପ୍ରବଳ ଦେଉଥିଲୁ । ସୁତାଙ୍କ
ବିବାହର ରୁ ପଣେ ବେଜଗର କରିବା ହୋଇବ
ନିଯମାୟର ଆଚାର ଧାରଣ କରୁଥିଲା । ରାଜୀ
ଦ୍ଵାରା ସମ୍ମାନ ଓ ସମାଜର କେତେ କଣ୍ଠ
ଦେଉଥିଲ ନାହିଁ କେବୁ ହାବ ଦେଖୁ ମହାନ୍ତି
ବଜ ଦିନର ବିଜୟ ଅଟେ ।

ବିଜ୍ଞାନ କେନ୍ଦ୍ରସଂସ୍ଥା

ସମୟ କଙ୍ଗ ପ୍ରଦେଶରେ ସନ ୧୯୯୫୯୯୬
ସାଲରେ ଶେଷ ଦେବା ବିଶ୍ୱାସରେ

୧୯,୧୭,୧୩୭ ଜାତି ଦଲିଲ ରେଜିସ୍ଟ୍ରେସନ୍ ହୋଇଥିଲା । କହିଁ ଉତ୍ତରାବୁ ସଳ ପାଠୀଏଣ୍ଟ ରେ ଶେଷ ହେବା ବା କି ରୁରେ ୫୦,୭୮,୫୩୯ ଦଲିଲ ରେଜିସ୍ଟ୍ରେସନ୍ ହୋଇଥିଲା । ନଜି ସଳ ୧୮ ୧୮୯୫ ରେ ରେଜିସ୍ଟ୍ରେସନ୍ ହେବା ଦଲିଲିଲା ସଙ୍ଗେ ୧୩,୧୮,୪୨୨ ରହି ପୂର୍ବ ବର୍ଷ ଅର୍ଥାତ୍ ସଳ ୧୮୮୩୮ ସାଲର ପ୍ରତ୍ୟେ ୧୩,୨୭,୫୭୯ ଥିଲାଇଲା । ପୂର୍ବ ବିନବର୍ତ୍ତାରୁ ଶେଷ ତିବି ବର୍ଷରେ ମୋଟରେ ୫୬ ଲିଙ୍ଗ ଦୂରି ଦେଇ ଥିଲେହେଁ ସଳ ୧୮୮୩୪୯ସାଲରେ ରହି ପୂର୍ବ ବର୍ତ୍ତାରୁ ଛାଇ ଦଲିଲ ରେଜିସ୍ଟ୍ରେସନ୍ ହୋଇଥିଲା । ରହିଲା କାରଣ ଏହିବି ସଳ ୧୮୮୩୮ ସାଲରେ ବଙ୍ଗଲାର ଅସକ୍ରାନ୍ତ ସ୍ଥାନରେ ଅନୁକର୍ତ୍ତା ପଡ଼ିଥିଲା ଏବି ସମସ୍ତେ କାଣନ୍ତି ସେ ଅନୁକର୍ତ୍ତା ଉପରୁତି ହେଲେ ଜମି ବିତ୍ତି ବନ୍ଦର ଏବି ରାଶ କହିବାରୁ ଲେକେ ବାଖ ଦ୍ଵାରା ସ୍ଵରଗ୍ରାମ ପଢ଼ୁଥାଏ । ଆଜି ଅନୁସାରେ ଲୋକେ ସେ ସମସ୍ତ ଦଲିଲ ରେଜିସ୍ଟ୍ରେସନ୍ କରିବାରୁ ବାଖ କେବଳ ସେହିତିରୁ ଦଲିଲରେ ଦୂରି ପରିଅଛି ଏମନ୍ତ କୁହେ ସେହାଧିନ ରେଜିସ୍ଟ୍ରେସନ୍ ଦଲିଲରେ ମଧ୍ୟ ଦୂରି ପରିଅଛି । ରହିଲା କାରଣ ଏହି କି ରେଜିସ୍ଟ୍ରେସନ୍ ଦଲିଲ ପଟ୍ଟା ଦ୍ଵାରା ବାହି କୋଇ ପାଞ୍ଚାରଣ ବିଶ୍ୱାସ ନାହିଁ । ସଳ ୧୮୮୩୪୯ ସାଲରେ କାଖ ଦଲିଲ ୮,୨୫,୮୨୭ ଏବି ସେହାଧିନ ଦଲିଲ ୧,୨୫,୮୨୭ ରେଜିସ୍ଟ୍ରେସନ୍ ହୋଇଥିଲା । ରେଜିସ୍ଟ୍ରେସନ୍ ମହିନାର ଅସ୍ତ୍ର କବ୍ଯ ଗାଇ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହିଲେରେ ସରକାରଙ୍କର ୮,୨୫,୦୭୫ ଟଙ୍କା ରାଶ ହୋଇଥିଲା । ଓଡ଼ିଆର ରେଜିସ୍ଟ୍ରେସନ୍ ପରମାନନ୍ଦର ସର୍ବସମ୍ମାନ କରୁଥିଲା ପ୍ରକାଶ ଦେଇ ଥାଏ ।

ଅଷ୍ଟମ ମୋଟଦିଲି ଅସ୍ତ୍ର କ୍ଷେତ୍ର
 ଉଚ୍ଚାର ଶତାବ୍ଦୀ ୩୨୫୮ ଟ ୧୯୮୮ ଟ ୧୯୮୮
 କଣ୍ଠ-ଦର୍ପନ ୧୦ ଟ ୭୦୮୮ ଟ ୧୫୫୮
 କର୍ମପାତା ୨୨୭ ଟ ୧୨୫୨ ଟ ୧୨୫୨
 ଯାତ୍ରୀ- ୨୦୨୯ ଟ ୧୫୭୯ ଟ ୧୫୭୯
 ବାଲେକର ୧୦୮୮ ଟ ୧୫୮୮ ଟ ୧୫୮୮
 କଳେଶ୍ଵର ୨୫୮୮ ଟ ୧୦୦୮ ଟ ୧୫୮୦

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ପ୍ରାଥମିକ ଅଙ୍ଗଣୀ ଶାର
ଅଦର୍ଶ ପ୍ରଣାବଳୀ ।

ଏଥରେ ପ୍ରାୟ ପାହାଣକ ବନିତ ସ୍ତ୍ରୀ ସନ୍ତୋଷିତ ହୋଇଥାଏ । ଏହା କିମ୍ବା ଓ ଛିତ୍ର
ପ୍ରାରମ୍ଭେ ପାହାଣାର୍ଥୀ ଏବଂ ମଧ୍ୟମଶ୍ରେଣୀ ବିଦ୍ୟା-
ଜୟର କିମ୍ବା ଶ୍ରେଣୀମାନଙ୍କର ଶୁଭ୍ୱବର୍ଗ କିମ୍ବା ଅଭିଷେତ । ମଳ୍ଲିଖ ଏ ମାତ୍ର ।

ମହୁପୁଣୀର ଉତ୍ତର ଅବର୍ତ୍ତପୂଣୀବଳୀ ଏକ ବାଲ-
ଦକ୍ଷ ଓ ଚୁଜୁପୁଣୀର ଦ୍ୟାଖେନା ପ୍ରସିଦ୍ଧ ପ୍ରସକ
ବିହେଜାମାଳକ ଲିକଟରେ ପାପିବ୍ୟ ।

କଟନ ଟେଲିଫୋନ୍ ପ୍ଲଟ୍ } ସେଇ ମନୀରୁଳୀଙ୍କ ।
କାଠିକ୍ୟ ୧୯୦୦ }

FOR SALE

A military pattern Rover Bycicle, cushion tyres, 25 inch frame saddle Brookes, with mudguards, brake and bell supplied as extras, from M~~S~~SRS T. E. THOMSON & CO. of Calcutta. The above is perfectly new, never used and just opened. Owner selling as by mistake a size too small has been obtained. The Bycicle cost Rs. 300 but any reasonable offer will be considered. Apply to Forest officer Angul P. O. Orissa.

Angul } Yours faithfully
27-6-00 } R. G. HANNAH

ADVERTISEMENTS

Wanted a compounder for the Dashapala charitable Dispensary on a salary of Rs. 10 per mensem.

None need apply who has not either passed the Compoundership Examination or has experience in compounding. Applications with testimonials will be received by the undersigned till the 31st of July next.

27-6-1960 } Ganeshwar Pattansyaik
Dashapala } Dewan of Dashapala,

ଶ୍ରୀମଦ

ପାଦ୍ମର ଅଭ୍ୟର୍ତ୍ତମାନୀଷଧ

ମୁଲ୍ୟ ପ୍ରତି ଟିକା ୩୦ । ୧୦ ଲା ଅଣା ମାସକ
ଏବତିକାଠାରୁ କି ଟିକା ପର୍ଯ୍ୟାନ୍ତ ଟ ୦ । ଗୁରୁ-
ଅଣା ମାତ୍ର ।

ସବୁପ୍ରକାର ଦିନ ଗେଗଠ ଏହାପରି ଦିଲ୍ଲୀ
ପୂଣି ଚାଲା ଯଦ୍ବଳା କିମ୍ବାଳ ଥରୁ ପଳଦାୟିତ
ଭିଷଧ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖା ଯାଇ ନାହିଁ।
ଶତ ଶତ ବିଦ୍ଯୁତ୍ ଏହି ଭିଷଧର ଘଣ ବର୍ଣ୍ଣକା
କରି ମୁକ୍ତକରରେ ପ୍ରଶଂସା କରିଅଛନ୍ତି ।

ଶ୍ରୀ ପଦମାଣି ମାତ୍ରକେ ସ୍ଵାକ୍ଷରିତ ଏ ପାହାମ, ଖାନ,
ତାଙ୍କର, ତା ଏହି ବାହାର କେତେ ଡକା ଲାଗୁ
ଅବଧିକ ନ ଲେଖିଲ ଉପରେ ଗଠିତରେ ହାତା ଦୂର
ଜିପଟିର ତୁମ୍ଭ ।

ପ୍ରକାଶ

ଶ୍ରୀ ସୁମତ୍ରାବୁଦ୍ଧ ସେନ
ଦେବ ଛହିଲ ପ୍ରେସ୍, କାଳେଘର

କ୍ଷାପନ ।

ଏହାର ସମ୍ବନ୍ଧାବଳୀକୁ ଜଣାଇଁ ଦଆ ଯାଉ
ଅଛୁ କି ଏଣିକ ଘେରେମାନେ ଯେ କୌଣସି
ଦରଖାସ୍ତ ଫାଁଲ କୁରିବେ ତହିଁ ର ବର୍ଣ୍ଣ ଓ
ଶ୍ଵରା ଶୁଦ୍ଧ, ଅମ୍ବର ପରିମାର ଓ ପଦମାଳ
ରୋହି ହୋଇ ଲେଖା ହୋଇ ନ ଥୁଲେ
ସେପରି ଦରଖାସ୍ତ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦସ୍ତଖତ କାହିଁ ।

ଦଇଅସ୍ତୁ ହିଂସକ ଗାଁରେ ଲିଖିଛ ଦେଲେ
ସମ୍ବାଧେନ୍ଦ୍ର ଉତ୍ତମ ଦେବ ।

By Order

Orissa commr's office Cuttack the 28th June 1900. Strigopal Bhattacharji
Personal Asstt. to Commissioner.

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଏକଦ୍ଵାର ସମ୍ବନ୍ଧାବଶକ୍ତି ଜଣାଇ ଦିଆ
ଯାଇଥିଲୁ କି ତଳପଥିଲୁ ଅନୁସାରେ ବରମାଳ
ଅଳିଗୁଳି କିମ୍ବା ଡେହିଟ କମଳିକାଳ ସାହୁବନ୍ଦ
କରେବରେ ଖାଲି ଥିଲୁ । ସେଉଁମାନେ
Entrance ପାଶ କପଥିବେ ଏହି ବୟସ
କ ୨୫ ବୀରୁ ଜଣା ଥିଲା କେବଳକେ ଆଗମୀ
ଜୁଲାଇ ମସି କା ୨୦ ରୁକ୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଆବେଦନ
ପରି ପଠାଇଲେ କିଛିକି ବିରାମ କରି ଯାଇ
ପରିବ । ଆବେଦକ ଧରି ବୟସ ଓ ସନ୍ଦା
ବ୍ୟକ୍ତିର ସାଂଘକ ପଠାଇଗାଇ ହେବ ।

ମୋହରବ ଖୋର୍ଦ୍ଦସ ବିଜ୍ଞାନ, ଅକ୍ଷଗୁଡ଼, କେତଳ
 କୁଣ୍ଡ ଅକ୍ଷଗୁଡ଼ ମହାଧୀନାଳା କାଶିଲ ଶମିଲ
 ସକାଳ ଦେଇଲ ଟ ୧୦ ୯ କ ୧୯
 ଗାସଦ କବିତ ଅନନ୍ତଗୁଡ଼ ମାହିକ ଦେଇଲ
 ଟ ୧୦ ୯ କା ଲେଖାଏ କ ୨
 କନମାଳ ସବକ୍ଷିତାଜଳନାଲ ଅପେକ୍ଷା ହେଉଛି
 ଦେଇଲ ଟ ୫ ୦ ୯ ଠାରୁ ଟ ୫ ୦ କ
 Angul Deputy Comr's
 office. } E. W. Smith
 The 30th June 1900. } Deputy Comr.

ବିଜ୍ଞାପନ-୧

କେତେବେଳେ ଲୋକ ଗର୍ଜାତମାନରେ ଯେ
ମୋରି ଦନ୍ତରେ ଅମୃତ ଗୁଣ୍ୟା ଦେଖି
ପରିଚୟ ଦେଇ ହଙ୍ଗିଲା ଠାକୁରୀଙ୍କ ମାମରେ
ଠକା ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦେଇ ସମ୍ମକ୍ଷ କରି ହିଲି
ଥୁବାର ଶୁଣା ଯାଏ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦେଇ
ଦେଇ ଶୀ ଓ ପିଲାମାନଙ୍କଙ୍କରେ ମଧ୍ୟ କାହିଁ କମ୍ବରିଥାରି । ସେମାନେ ବିଶେଷ ସମୟେ
ଦେଇମାନଙ୍କୁ ହୟ ଦେଇଥାରି । ଏହି
ହଙ୍ଗିଲା ଠାକୁରୀଙ୍କ କୋପ ଦେଲେ ଶ୍ରୀମଦ୍
ଭାଗ ଅଗ୍ନି ହାର ଘୋଟିଯିବାର ମଧ୍ୟ ଗ୍ରାମବାଟୀ
ମାନଙ୍କୁ ଧରିବାରୁ ଓ ଆହେଇ ସମୟରେ ବହିର
ଫଳ ସ୍ଵରୂପ ଦତ୍ତାତ୍ରେ ଅଗ୍ନି କାଣ୍ଡ ଦାରେ
ଦେଇ ପୁରୁଷ କରିଯିବାର ଶ୍ରୀମଦ୍ବାରା ଏହି
ଏହି ଲୋକମନଙ୍କଙ୍କରେ ଭାଲୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଇ
ଥୁବାର ସନ୍ଦେହ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥାଏ । ଏହି
କାରଣମାନଙ୍କ ଦେଇବୁ ଅବସ୍ଥା ଏବଂ ଦେଇ
ସଂଶୋଧାରଣଙ୍କୁ ଜାରି ଦେଉଥିବୁ ଯେ
ହଙ୍ଗିଲା ଠାକୁରୀଙ୍କ ସକାଶେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଦେଇ ହରାହାରିବା କିମ୍ବା ଆମ୍ବେ ଗ୍ରାମଙ୍କୁ
ନିୟକ୍ତ କରୁ ନାହିଁ । ସେମାନେ ଏହି
ଭବେଶରେ ଛାପ୍ରତିକଟି ବୁଲିଅନ୍ତରୁ ଦେଇଲେ
ଠକ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଭାସ୍ତାହାର ଦରବାର ଭାବରେ
ନୁହେ । ସେମାନଙ୍କୁ ହଙ୍ଗିଲା ଠାକୁରୀଙ୍କ
ମାମରେ କିମ୍ବା ଦେବା ମଧ୍ୟ ବିଶେଷ ନାହେ ।
ଆହେବି ସେପରି ଠକମାନଙ୍କୁ ଦେଇଲେ
ପୋଲିପକୁ ସମ୍ବାଦ ଦେଇ ସେମାନଙ୍କ ଦେବା
ସାକ୍ସ୍ଯ କରିଦିବେବାକୁ ସେତୁ ମାନେ କରିପରି
ଦେବେ ସେମାନେ ସ୍ଵଭବ ହିନ୍ଦୁମାନଙ୍କରେ
କାମ୍ୟ କରିଲେ ଏବଂ ସପରି କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ
ହଙ୍ଗିଲା ଠାକୁରୀଙ୍କର ସମୟ କରିଲେ ତୁର
ହେବ । ମନୋମାନଙ୍କର ବିଷ ଗୋଟିଏବି
କରିପିଲା ଠାକୁରୀଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ନାହେ । ତୁର

ବେଳେ ଠକମାନେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିରୁ ବୁଝାଇ
ଦେବମାନଙ୍କ ମନରେ ହିଙ୍ଗୁଳା ଠାକୁରଣୀଙ୍କ
ନାମ କଲାଇଛି କରୁଆଇଛି । ଘର ଘୋଡ଼
ଦେବାଠାରୁ ମହାପାପ ଅବୁକହି ଏଥିବରେ
ଥାଏ । ସେଇମାନେ ଜାଣି ଶୁଣି ଘରପୋଡ଼ିଥିଲୁ
ହୋଇ ଲୁଗୁଣି, ବେମାନେ ପେହି ମହାପାପ
ଦେବି ଅଛି ।

ମୂରି ଦେହୁଷ
ହିଙ୍ଗୁଳା ଠାକୁରଣୀଙ୍କ ଦେହୁଷ
ଗଡ଼ ଗୋପାଳ ପ୍ରସାଦ
। କିମାଲରେ

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଏହାର ସମସ୍ତାଧାରଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଦେଇ
ଅଛି କିନ୍ତୁରିତ ବିଜ୍ଞାପନ ଆସି
ବୁଝାଯା ନୁହିଛି । ସେମାନେ ହିଙ୍ଗୁଳା ଠାକୁରଣୀଙ୍କ
ନାମରେ ଟଙ୍କା ମେଳା ଦେଇ ଓସୁ
ବୁଝା ସକାଣେ କଷ୍ଟକୁ ହୋଇ କାହାକୁ ।
ଠାକୁରରେ କେହି ଲୋକ ଥିଲୁ ମୁଖ୍ୟମୁଖ୍ୟ ନାହିଁ ।
କିମାଲରେ } ୧ କିଲେଇ ଦେହୁଷ
। ମୌଁ | ଗୋପାଳ } ୨ ପ୍ରେତ ଦେହୁଷ
ପ୍ରସାଦ } ୩ ନରବର ଦେହୁଷ
। କିମାଲରେ } ୪ ଦରଜ ଦେହୁଷ
୫ ପରମା ଦେହୁଷ
୬ ଅକାଦ ଦେହୁଷ
୭ ଟଙ୍କୁ ଦେହୁଷ
୮ ବାଗଳ ପରିଅର

କିମାଲରେ } ୧ ବକମାଲୀ ଦେହୁଷ
। ମୌଁ | ବଡ଼-
ଗୋପାଳ } ୨ ପବତ ଦେହୁଷ
ଗରୁରାତି } ୩ ବିଶୁଳ ଦେହୁଷ
୪ କ୍ରମ ଦେହୁଷ
୫ କଲ୍ପାଣ ଦେହୁଷ
୬ ହେତି ଦେହୁଷ
୭ ବରକ ଦେହୁଷ
୮ ବରକ ଦେହୁଷ
୯ ବରକ ଦେହୁଷ
୧୦ ବରକ ଦେହୁଷ
୧୧ ବରକ ଦେହୁଷ
୧୨ ବରକ ଦେହୁଷ
୧୩ ବରକ ଦେହୁଷ
୧୪ ବରକ ଦେହୁଷ
୧୫ ବରକ ଦେହୁଷ
୧୬ ବରକ ଦେହୁଷ
୧୭ ବରକ ଦେହୁଷ
୧୮ ବରକ ଦେହୁଷ
୧୯ ବରକ ଦେହୁଷ
୨୦ ବରକ ଦେହୁଷ
୨୧ ବରକ ଦେହୁଷ
୨୨ ବରକ ଦେହୁଷ
୨୩ ବରକ ଦେହୁଷ
୨୪ ବରକ ଦେହୁଷ
୨୫ ବରକ ଦେହୁଷ
୨୬ ବରକ ଦେହୁଷ
୨୭ ବରକ ଦେହୁଷ
୨୮ ବରକ ଦେହୁଷ
୨୯ ବରକ ଦେହୁଷ
୩୦ ବରକ ଦେହୁଷ
୩୧ ବରକ ଦେହୁଷ
୩୨ ବରକ ଦେହୁଷ
୩୩ ବରକ ଦେହୁଷ
୩୪ ବରକ ଦେହୁଷ
୩୫ ବରକ ଦେହୁଷ
୩୬ ବରକ ଦେହୁଷ
୩୭ ବରକ ଦେହୁଷ
୩୮ ବରକ ଦେହୁଷ
୩୯ ବରକ ଦେହୁଷ
୪୦ ବରକ ଦେହୁଷ
୪୧ ବରକ ଦେହୁଷ
୪୨ ବରକ ଦେହୁଷ
୪୩ ବରକ ଦେହୁଷ
୪୪ ବରକ ଦେହୁଷ
୪୫ ବରକ ଦେହୁଷ
୪୬ ବରକ ଦେହୁଷ
୪୭ ବରକ ଦେହୁଷ
୪୮ ବରକ ଦେହୁଷ
୪୯ ବରକ ଦେହୁଷ
୫୦ ବରକ ଦେହୁଷ
୫୧ ବରକ ଦେହୁଷ
୫୨ ବରକ ଦେହୁଷ
୫୩ ବରକ ଦେହୁଷ
୫୪ ବରକ ଦେହୁଷ
୫୫ ବରକ ଦେହୁଷ
୫୬ ବରକ ଦେହୁଷ
୫୭ ବରକ ଦେହୁଷ
୫୮ ବରକ ଦେହୁଷ
୫୯ ବରକ ଦେହୁଷ
୬୦ ବରକ ଦେହୁଷ
୬୧ ବରକ ଦେହୁଷ
୬୨ ବରକ ଦେହୁଷ
୬୩ ବରକ ଦେହୁଷ
୬୪ ବରକ ଦେହୁଷ
୬୫ ବରକ ଦେହୁଷ
୬୬ ବରକ ଦେହୁଷ
୬୭ ବରକ ଦେହୁଷ
୬୮ ବରକ ଦେହୁଷ
୬୯ ବରକ ଦେହୁଷ
୭୦ ବରକ ଦେହୁଷ
୭୧ ବରକ ଦେହୁଷ
୭୨ ବରକ ଦେହୁଷ
୭୩ ବରକ ଦେହୁଷ
୭୪ ବରକ ଦେହୁଷ
୭୫ ବରକ ଦେହୁଷ
୭୬ ବରକ ଦେହୁଷ
୭୭ ବରକ ଦେହୁଷ
୭୮ ବରକ ଦେହୁଷ
୭୯ ବରକ ଦେହୁଷ
୮୦ ବରକ ଦେହୁଷ
୮୧ ବରକ ଦେହୁଷ
୮୨ ବରକ ଦେହୁଷ
୮୩ ବରକ ଦେହୁଷ
୮୪ ବରକ ଦେହୁଷ
୮୫ ବରକ ଦେହୁଷ
୮୬ ବରକ ଦେହୁଷ
୮୭ ବରକ ଦେହୁଷ
୮୮ ବରକ ଦେହୁଷ
୮୯ ବରକ ଦେହୁଷ
୯୦ ବରକ ଦେହୁଷ
୯୧ ବରକ ଦେହୁଷ
୯୨ ବରକ ଦେହୁଷ
୯୩ ବରକ ଦେହୁଷ
୯୪ ବରକ ଦେହୁଷ
୯୫ ବରକ ଦେହୁଷ
୯୬ ବରକ ଦେହୁଷ
୯୭ ବରକ ଦେହୁଷ
୯୮ ବରକ ଦେହୁଷ
୯୯ ବରକ ଦେହୁଷ
୧୦୦ ବରକ ଦେହୁଷ

କିମେ ଅନ୍ଧାଳ	୧ ବାଯ ଭୋର
। ମୌଁ ବିଜୁଲା	୨ ଯୋଗୀ ଭୋର
। ପ୍ରାଚିବିଶ	୩ ଅନ୍ଧାଳକଳ ଦେହୁଷ
କିମେ ଅନ୍ଧାଳ	୪ ଧର୍ମବାମଳ
। ମୌଁ ବିଶାଙ୍କ	୫ ମଜୁଳ ବାମଳ
। ପ୍ରାଚିବିଶ	୬ ନମୁନ ବାମଳ
କିମେ ଅନ୍ଧାଳ	୭ ସୁନ୍ଦର ବାମଳ
। ମୌଁ ବିଜୁଲା-ପମ-	୮ ମହିରା ବାମଳ
ପ୍ରସାଦ	୯ ଶର୍ମିଷ୍ଠ ବାମଳ
। କିମାଲରେ	୧୦ ବିଜୁଲା ବାମଳ
କିମେ ଅନ୍ଧାଳ	୧୧ ଲକ୍ଷ୍ମି ବାମଳ
। ମୌଁ ପରମା	୧୨ ଅଶ୍ରୁମାତ୍ର ବାମଳ
ପ୍ରସାଦ	୧୩ କୋତନାଥ ମହାପାତ୍ର
। କିମାଲରେ	୧୪ ରଷ୍ମୀ ମହାପାତ୍ର
କିମେ ହିଙ୍ଗେଳ	୧୫ କର୍ଣ୍ଣତ୍ରିଭୁବନ ମାଲୀ
। ମୌଁ ସୁକୁରାନୋଟ	୧୬ କର୍ଣ୍ଣତ୍ରିଭୁବନ ମାଲୀ
କିମେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-କୁମାର	୧୭ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ମାଲୀ
। ମୌଁ ବାନ୍ଧୁର	୧୮ ହିଙ୍ଗେଳ ମାଲୀ

ମୂରି ଦେହୁଷ
ହିଙ୍ଗୁଳା ଠାକୁରଣୀଙ୍କ ଦେହୁଷ
ଗଡ଼ ଗୋପାଳ ପ୍ରସାଦ ବାଲରେ ।

NOTICE.

is hereby given that the undermentioned scholarships under the Cuttack District Board have fallen vacant for the current year.

Candidates are invited to apply to the undersigned before the 17th instant in the following form.

VACANT SCHOLARSHIP.

(1) 12 Mayo scholarships at Rs. 10 each per a month tenable for 2 years.

(2) 12 Dhenkaul scholarships at Rs. 4 each, and one at 8 tenable for 2 years.

(3) One Mayurbhanj scholarship of Rs. 7 tenable for 2 years.

(4) One Talcher scholarship of Rs. 7 tenable for 2 years.

FORM OF APPLICATION

(1) Name of candidate.

(2) Name of his father and his occupation.

(3) Residence, temporary or permanent. If the candidate be domiciled in Crissa, for how many generations he has been so domiciled.

(4) What examination the candidate has passed and in what division, whether in the first chance or otherwise.

(5) The name of the school and the class in which he is reading.

(6) Certificate from respectable persons about the character and circumstances of the candidate.

(7) Remarks giving other particulars which the candidate may wish to give.

Cuttack Dist. Board's } J. C. Chander
Office } Vice-chairman
The 4th July 1900 }

WANTED

A Sub-Inspector for the Talcher State Police on Rs. 30 per mensem. Candidates must have a thorough knowledge of Uriya and must be 5—4 in height, and 31' chest measurement. Preference will be given to men who have already some knowledge of Police

୨୧୬ A

ଟିଗ୍ର ଓ ଶାସନର ଭାର ଏକ ହାତରେ
ରହିବା ଉଚିତ ନୁହେ ।

ପୁଣ୍ୟଗର କୌଣସି ସୁଧାସିତ ବଜାରେ ବିଶ୍ୱର ଓ ଶାସନର ଭାର ଏକ ବିଦ୍ଵିର
ହାତରେ ଲାଗୁ । ସୁଧାସନ ଏକ ସବ୍ୟତାରେ ଛଂକଣ୍ଡ ଜଗଦିକାଳ । ଭାବକ ଧେହି
ଛଂକଣ୍ଡର ଶାସନାଧୀନ ଏବଂ ଛଂକଣ୍ଡର ଅନେକାନେକ ହତକର ବଜାରର ବିଷୟ ସେ
ଦ୍ୱାରା ନିମନ୍ତେ ଏଠାରେ ପ୍ରକଳତ ହୋଇଥିଲେହେଁ ଦତ୍ତ ଦୁଃଖର କଷ୍ୟ ସେ
ଅବ୍ୟକ୍ତ ବିଶ୍ୱର ଓ ଶାସନର ଭାର ଏକ କର୍ମଗୁଣର ଦାତରେ ରହିଥାଏ । ଅର୍ଥାତ୍ ଏଠାରେ
ଅନେକ ସୁଲେ ସେ ବିଶ୍ୱରର ଘେହ ସୁଲେ ଶାସନକର୍ତ୍ତା । ଏହି ପ୍ରଧାନ ଦିବା-
ଦିବଶ ଜିଅର ବଳେକୁଟର ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ । ଏହି ଜିଅ ଦାତମ କରେକୁଟର ସୁଲ୍ଲୁ
ଆଲାଗୁନାର ପଥ ପ୍ରଦେଶୀୟ କର, ଜନକମ ଟିକିଷ, ଲବଣ ଅନକାର ଉତ୍ୟାଦ
ସମସ୍ତ ସରକାରୀ ପାତ୍ରଙ୍କା ଥାଏୟ ଓ କରସକରୀସ୍ତ ବିଶ୍ୱମାନ ଦିଖାୟାଇବା କରିବେ
ଏବଂ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ସୁଲ୍ଲୁ ଦେଖର ଧନ, ପ୍ରାଣ ଓ ଶାନ୍ତିରକ୍ଷା, ଅତ୍ୟାଗୁର ଦୂସିତକ
ନିବାରଣ ଏବଂ ଅପରାଧର ସନ୍ଧାନ ଓ ଦଣ୍ଡ ନିମନ୍ତେ ବିବର୍ଣ୍ଣମେଧିକାରୀରେ ଦାୟୀ
ଅଟେ । ଅପରାଧ ନିବାରଣ ଏବଂ ଅନେକାନ ସୁଲ୍ଲୁର କାର୍ଯ୍ୟ ସବ୍ୟ । ମାତ୍ର ପୁଲ୍ଲସ
କିମ୍ବା ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟର ଅଧୀକ ଏବଂ ପୁଲ୍ଲସ କର୍ମଗୁଣମାନେ ବନ୍ଦ ପରିମାଣରେ
ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟର ଅଦେଶ ଓ ପରମର୍ତ୍ତରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ଏବଂ କ କଲେ
ବ କଲେ । କୌଣସି ପ୍ରକାର ଅଶାନ୍ତି ବା ଗୁରୁତର ଅପରାଧ ଦିଲେ ବହିର
ବିପରୀ ଅକୁସନାନ ହେଲା ଓ ପୁଲ୍ଲସ ଯାହାକୁ ଅପରାଧୀ ବୋଲି ସନ୍ଦେହ କଲେ ତାହା
ବିକୁଳରେ କ କ ପ୍ରମାଣ ମେଳନ ଉଚ୍ଚାଦି ସମସ୍ତ ବିଷୟ ପୁଲ୍ଲସତାକୁ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ
ଜାନଗର ହୃଥକ୍ରି ଏବଂ ଏପରା ଭାବରେ ଅନେକ ମଥ୍ୟ ଓ ସବ୍ୟ କଥା ତାହାକର
ବର୍ଣ୍ଣିଗେତର ବୁଦ୍ଧି । ଅତ୍ୟାଗ ତାହାଙ୍କ ଦାତରେ ପଢ଼ିବାର ମେଳମାର ବିଶ୍ୱର
ଭାର ଥିବାକୁ ପୁଲ୍ଲସ ଯାହାକୁ ଅପରାଧୀ ବୋଲି ସନ୍ଦେହ କର ତାହାକୁ ସମ୍ମରରେ
ଭିପ୍ରିତ କରନ୍ତି ସେ ମେଲରେ ବସ ତାହାକୁ ବିଶ୍ୱର କରନ୍ତି । ପୁଲ୍ଲସ କର୍ମଗୁଣ
ମାନେ ତାହାକର ଅଧୀନସ୍ତ ଥିବାକୁ ପୁଲ୍ଲସର କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରକାଶନ୍ତରେ ତାହାକର
କାର୍ଯ୍ୟ ବୋଲିବାକୁ ଦେବ । ସତରଂ ଧଳ ଏହି ହେଲ ସେ ମଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ଯାହାକୁ
ଅପରାଧୀ ବୋଲି ବିଶ୍ୱରଥେ ଫଳାଳେ ନିଜେ ତାହାର ବିଶ୍ୱର କଲେ । ସବୁ
ମୋହଦମାର ବିଶ୍ୱର ସେ ନିଜେ କରନ୍ତି ନାହିଁ ତାହାକର ଅଧୀନସ୍ତ ଦୁଃଖମାନ ବା
ତେହୁଣୀ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟକୁ ଅନେକ ମୋହଦମର ବିଶ୍ୱରର ଭାବ ଦିଅନ୍ତି । ମାତ୍ର
ସେମାନେ ତାହାକର ଅଧୀକ ଓ ସେମାନକର ସଂଜାତ ଓ ଭାନୁର ତାହାକର
ଦାତରେ ଥିବାକୁ ଅନେକ ସମୟରେ ତାହାକର ଅଦେଶ ଓ ଲଙ୍ଘନ
ଅକ୍ଷସାରେ ବିଶ୍ୱର କରିବା ଅସ୍ଥାବ୍ରାହିନ ନୁହେ । ସୁତରଂ ସେ ନିଜେ ବିଶ୍ୱର

[,]

୨୧୬୬

ତରକୁ ବା ତେପୁଣ୍ଡ ପ୍ରକଳ୍ପ କରିଲୁ ଅଳେଜସ୍ଟଲେ କାର୍ଡ୍‌ରଙ୍ଗ ସେ କିମ୍ବେ କଳ ପ୍ରାୟ ହୁଅଛି । ଏଥରେ ଅଳେଜସ୍ଟଲେ ପୁରୁଷ ବି ହେଉ ଅବଶ୍ୟକ ହୁଅଛି । ଅରବିନ୍‌ଦିନରେ ଅଦାଳତରେ ଯେ ବିମର୍ଶ କରିବେ ସେ ନିରାପଦ ଓ ଅଢିପଳକ ଦିନ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଅଦାଳତରେ ଯେଉଁ ପ୍ରମାଣ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେବ କେବଳ ଜାତା ଦେଖି ବିମର୍ଶକର୍ତ୍ତା ବିମର୍ଶ କରିବେ । ମାତ୍ର ମାଳିଶ୍‌ଟ୍ ଫୂସ୍‌ରୁ ମୋକଦମା ସନ୍ଦର୍ଭରେ ଅଳେଜ କଥା ଶ୍ରୀମତ୍‌ବାବୁ ଜାହାଙ୍କର ଗୋଟାଏ ଧାରଣା ଦ୍ରୋହଥାର । ସୁଚରଂ ସେ ଯେଉଁ ପଞ୍ଚପାତଶ୍‌ଟି ଓ ନିଯମପରିବ୍ୟାଳ ଦେଇଲୁ ବା ସେବେ ଠକ ବିମର୍ଶ କରିବାକୁ ଦେଖୁା ବରକୁ ପରିବେ ଅରପୁଣ୍ଡ ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରକ ସବ ସହାର ଦୁଲି ହୋଇ ବିମର୍ଶ କରିବା ସମ୍ଭାବ ଜାହାଙ୍କର ପଞ୍ଚରେ ସମ୍ଭାବ ହୁଅଥାବାହି । ଏଥର ଯେଉଁ ମାଳିଶ୍‌ଟ୍ ବିଭିନ୍ନମରାପ୍ତିଯୁ, ସେ କୌଣସି କାରାଗରୁ କାହାକୁ ପ୍ରକ ଅସମ୍ଭାବ ଥାଇଁ ଏବଂ ସେ ଅପଣା ଅଧୀନସ୍ତ ପ୍ରକରନର୍ଭରିତ ଧର୍ମ ସର୍ତ୍ତର କରିବାକୁ ସବକଳା ବ୍ୟକ୍ତ ଜାହାଙ୍କର ହାତରେ ସୁବିରୁର ଅଣା ନିଗାତ୍ର ଜଣା । ଯେବେ ଏ ଦେଶର ପୁଲାଷ ଦଳ ହୋଇଥାଇଁ କେବେ ଗୋଟାଏ କଥା ଥିଲା । ମାତ୍ର ପୁଲାଷର ସେପରି ବୁଝାଇ କାହାଁ ବରଂ ଅଧିକାଂଶ ଲୋକର ବିମର୍ଶ ସେ ପୁଲାଷ କାଲକର ଅସାଧ କାହାଁ କାହାଁ । ସେହି ଦେଇ ପୁଲାଷର ନାମକୁ ଲେବେ କରନ୍ତି । ଅଳେଜମ୍‌ସ୍ଟର୍‌ରେ ପୁଲାଷ ନିର୍ବୋଚିତ ମୋଣି ଦୋଳ ଏକବର କରିବାର ମଧ୍ୟ ଦେଖାଯାଇଥାଇଁ । ପ୍ରତିବରେ ଶାୟ୍ ପ୍ରବନ୍ଧ ପ୍ରକଳିତରେ ସେଇ ଉଚ୍ଚିଦାର ଭାବାଦିର ପ୍ରତିବନ୍ଧ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ନିକଟରେ ପ୍ରବନ୍ଧକାର ନରମିହ ସହର ମୋକଦମାରେ ପୁଲାଷ ଓ ମାଳିଶ୍‌ଟ୍‌ର ସେ ସମସ୍ତ ଅଳ୍ୟାୟ କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥାଏ ଏବଂ ମହିନେ ସେମାନେ ବିଜ୍ଞାୟ ଏବଂ ନାୟ୍ୟ ଭାବ୍ୟ ଗରହିମେଷିତାମାନୁ ସଥେର ଭାବୁଧେ ଭାବନ୍ତର ହୋଇଥାଇଁ କହିରୁ ଶାସନ ଓ ବିମର୍ଶ ଜାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ହାତରେ ଭାବାର ଅଧିକାରିତାର ପ୍ରମାଣ ଆହୁ ବି ହୋଇଥାରେ ।

ଭ୍ୟରନିଶ୍ଚିତ କରିବିହ ସବର ମୋକଦମା ସମାଜେବନାରେ ମହାମାନ ବିଭିନ୍ନ ବାହାଦୁର ବହୁଅଳ୍ପି ଶାସନ ଓ ବିମର୍ଶକ ପଥକ ଭାବା ବିଷୟ ଜାହାଙ୍କ ବିମର୍ଶାନରେ ଅଛି । ଜାହାଙ୍କର ଏହ ଜନ୍ମରେ ଭାବନାଦିକର ବଜ ସନ୍ତୋଷ ଜାତ ହୋଇଥାଏ ଏଥରେ ସନ୍ଦେହ କାହାଁ । ମାତ୍ର କାଳେ ଅଳେଜ ଅଳେଜ ପୁରୁଷର ବିମର୍ଶ ସବଦା ଜାହାଙ୍କର ଜାତ ମନୋଯୋଗ ଅବଶ୍ୟକ କରୁଥାଇଁ ଏ ବିମର୍ଶଟି ପଞ୍ଚକୁ ପତ୍ରମାତ୍ର ଏଥିପାଇଁ ଜାହାଙ୍କ ଭାବ ଅବେଳିପତ୍ର ହୁଇଥାଏ ଏ ବିମର୍ଶରେ ଶାୟ୍ ପ୍ରକାଶ ଲେଇଥାଇଁ ।

୨୮୮

[୯]

ଶାସକ ଓ ବିଷୁର କାର୍ଯ୍ୟ ପୃଥିକ୍ ବସ୍ତୁରେ କବିବାର ପ୍ରସ୍ତୁତକାଳ
ଅମୁମାନକୁର ନିୟମିତୀର୍ଣ୍ଣ କ୍ରିୟେ ଗବହୁମେତ୍ର ଅଳକାଳ ଦୂରେ କାହାରେ ।
ସଙ୍କ ୧୭୫୨ ସାଲରେ ଲତା କର୍ଣ୍ଣିଆଲୀଷ ଗହିର ଆବଶ୍ୟକତା ସୀବାର କରୁ-
ଥିଲେ । ସଙ୍କ ୮୮୨୬ ସାଲରେ ପୁଲିସଥିଲାନ ନିୟମକରି ହେବା କାଳରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା-
ପକ ସବୁ ଶାନ୍ତି ଗହିର କରେନାପ୍ରତି ହେବାର ଅଣା ଦେଇଥିଲେ । ଏପରି ଉପରକ
ପ୍ରତିକ ବଡ଼ଲୁଟମାଳେ, ସରଜଳକ ଶାଖ, ସର ସରିଲ ବଡ଼ନ୍ତ, ସର ଫୁଲବାଟ ବେଳ
ପ୍ରତିକ ଶେରିଲାଟମାଳେ, ସର କରନ୍ଦୁପିନ୍ଧି, ସାର ଗର୍ଜିରାରଚ, ସରଜଳ
ଫ୍ରେଶ୍ ପ୍ରତିକ କାଣ୍ଡାର ଦାଇକୋଟି ଜଳ୍ମାନେ ଏବଂ ଅଳ୍ପାନ୍ତି ଅଳ୍ପକାଳ ରଂଗଜ
ଏବଂ ଦେଖିଯୁ କପଶର ଭାଗପତ୍ର ବିଶ୍ଵରାତ୍ରି ଓ ଅଳ୍ପ କର୍ମଶିଳମାନେ ମମୟ
ମମୟରେ ସେହି ମତର ଘୋଷରତା ନାହିଁ ବିଷୁର ଓ ଶାସକ କାନ୍ଦା ପୃଥିବୀ
ବସ୍ତୁରେ କାନ୍ତ କରିବା କାରାଏ ପରିମର୍ଶ ଦେଇଥିଲୁଛନ୍ତି । ତଥାର ଏହିମାତ୍ର ସେହି
ହିତକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତି କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଣତ ହୋଇ ନାହିଁ କହିର ହାରଣ ଏହି କ
କେତେକ କାଳକର୍ମଶିଳମାନଙ୍କ କରନ୍ତୁ ଯେ ତଥାପି କିମ୍ବା ମାଜିପ୍ରେରନକର ଅଧି-
କ୍ଷମ ହେବ । ଏବଂ ସରକାରଙ୍କର ବ୍ୟବ୍ସୁ ଦୂରି ଦେବ ।

ବିବେତନା କରି ଦେଖିଲେ ଉପରଲାଗର ଦୂର କାରଣ ମଧ୍ୟରୁ ଦୌଣୀସଟି
ପ୍ରକଳ ନୁହେ । କିମ୍ବା କଲେକ୍ଟର ମାଜିପ୍ରେର କିମ୍ବା କର୍ତ୍ତାକର୍ତ୍ତା କୋଲ
ଲୋକମାନରେ ପରିଚିତ । କାରଣ ସ୍ଥାପନର ମୁହଁ କାହାକୁ ଦସ୍ତୁରେ ।
ଲୋକଙ୍କର ଧଳ ପ୍ରାଣ ରଖା, ଅଶାନ୍ତି, ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ନିବାରଣ, ଅପ୍ରକାଶ ଥିଲୁ
ସନ୍ଧାନ ଓ ଅପ୍ରକାଶକୁ ଉପରି ଦସ୍ତୁରେ ପଦ୍ମଶାଲକା ରଜାନାହିଁ ଏକଳ ଅଧିକାର
କାହାକୁ । ହାରରେ ରହିବାପାଇଁ କେବଳ ବିଶ୍ଵରାତ୍ରିରେ ବହି ଦେଖ-
ଦେବା ଅଧିକାରିଟି କଟିଗଲେ କାହାକୁ ଅଧି କରା ହେବ ଏବା କେଉଁ ବିକି-
ମାଳ ବ୍ୟକ୍ତି କହିବ ? ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରଣାଳୀରେ ସେ ଅଳ୍ପ ପଢ଼ନାହାସ ମୋକଦମା
ହିଂକ୍ଷି ଏବଂ ଅଧିକାଂଶ ମୋତଦମାର ବିଷୁର କାହାକୁ ଅଧିକରୁ ଡେଇପ୍ରିମାନଙ୍କ-
ବାବ ହୁଅଥାର । ଏହା କୋଲ ମାଜିପ୍ରେର କାହାକୁ କେତେବେଳେ ଯେହି ଉପରକର୍ମଶିଳମାନଙ୍କ
କାହାକୁ ସେ ଲୁଭିମ ଶାନ ଏବଂ ନିୟମିତକରେ କଲାଇଲେ ଗହିରେ କାହାର
ଗୋରକ୍ଷା କରିବା ଯହିରେ ପରିମାର ଅଧିକାଂଶ ପାଇଁ ସେବୁଗ କାର ଲକ୍ଷ୍ୟକୁ
ହଲେ ଗୋରକ୍ଷା କରୁଥିବା ଅତ୍ର କହି ପଳ ନାହିଁ । ବ୍ୟବସ୍ଥାବୁକରି ପୁଲି ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ବନ୍ଦୁନିଧି ଏବଂ ସେ କଲେକ୍ଟର ମାଜିପ୍ରେର ଓ କାହାକୁ ଅଧିକରୁ ଜାରି,

୨/୬୮

[୪]

ଅଶ୍ରୁକୁ ଏବଂ ତେଣୁଟି ବଲେବଳର ମାଛପ୍ରେମାବେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେବେ କାହିଁ
ବହୁଅବଶ୍ରୀ କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରସ୍ତାବଦ୍ୱାରା ବାହା ବହୁ ବର୍ତ୍ତବ କାହିଁ ଶୁଣି
ଅଥବା କର୍ମଶର୍ତ୍ତର ପ୍ରସ୍ତୁତିକି କାହିଁ କେବଳ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟମାନ ଉଦ୍‌ଦୃଷ୍ଟ
ଏମନ୍ତ ଜ୍ଞାନୀବ ସେହି କର୍ମଶର୍ତ୍ତମାନେ ଶାସନକାର୍ଯ୍ୟର ଭାବ ପାଇବେ ତଳେ-
ବିଚବଳର ଏବଂ ସେହିମାନେ ବିଶ୍ଵରାହ୍ୟର ଭାବ ପାଇବେ ମେମାନେ କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ଅଧୀକ ହେବେ । ସୁତରଂ ବ୍ୟପ୍ତିକିର୍ତ୍ତର ସମ୍ବନ୍ଧମାନ ନାହିଁ । ସେହେ
ନିଜାନ୍ତରେ ବହୁ ଅଥବା ବିୟବ୍ରଦ୍ଧି ପ୍ରସ୍ତୁତିକି ହେବ ତାହା ବିଶ୍ଵରାହ୍ୟମାନ
ବାର୍ତ୍ତିକ ଉଦ୍‌ଦୃଷ୍ଟ ଜ୍ଞାନୀ ଅନ୍ୟାୟରେ ଦିଅ ଯାଇ ପାଇବ । ଅଥବା ସାଧାରଣ
ବିଜୟକୁ କରୁ ଅଦ୍ୟତର ଏପରି ପ୍ରସ୍ତୁତିକି ଧ୍ୟାନମନେ ଗର୍ଭିତେଥେ
ପ୍ରଦାନ କରିବାରୁ ଅନ୍ୟର କାହିଁ । ଦିନକ କର୍ତ୍ତୃମେତ୍ର ପରିପାଳନକୁ ନିର୍ମାଣ
ବିଶ୍ଵର ବିଚବଳଦ୍ୱାରା ଭାବିତବାରେ ବିଶ୍ଵର ବିଶ୍ଵର ପରିମାଣରେ ଅବର୍ଦ୍ଧଣ
କରିଅଛନ୍ତି ଏବଂ ବିଶ୍ଵରପ୍ରଣାଲୀର ବିଶ୍ଵରା ରଖା ଜମନେ ଅଥବା ବ୍ୟୁପତ୍ତିଲେ
ବହୁରେ ପରମଖ ହେବା ସମ୍ଭାବ ହୋଇଯାଇ ନ ପାରେ । ଅତିଏବ ଏହି ସ୍ଵରସ୍ଵାର
ନିମନ୍ତେ ପ୍ରକ୍ରିୟା କିମ୍ବା ତଥା ଗର୍ଭିତେଥେ ନିକଟକୁ ଆବେଦନପରମାନ
ପଠାଯିବା ଓ ଯେବେବେଳେ ସେହି ତାରେ ବିଶ୍ଵର ବିଶ୍ଵର ରହିବ ସମ୍ବନ୍ଧମାନ
ନିଜ ଯୋଗେ ତାହା ପ୍ରକାଶକରିବା ଓ ତହୁଁପ୍ରତି କର୍ତ୍ତୃପରିଷକ୍ରମ ମନୋଯୋଗ
ଆବର୍ତ୍ତନ କରିବା ବିଶ୍ଵରେ ସମସ୍ତଙ୍କର ଦେଖ୍ବା କରିବ ।

ଏ ନିରାମ୍ଭର ବିଶ୍ଵରାହ୍ୟକୁ ପ୍ରକର୍ତ୍ତବ ଉତ୍ସନ୍ମାଦର ଅନ୍ତରମାନକେ ତଳକ-
ମାସ ବା ୨ ରଜ୍ଜ ସନ୍ଧ୍ୟାପନ୍ୟରେ ବର୍ତ୍ତବ ପ୍ରକାଶମାନଙ୍କ କୋଠାରେ ଗୋଟିଏ
ସାଧାରଣ ସବୁ ହୋଇଥିଲା । ସବୁରେ ଉପରିଲିଖିତ ବିଶ୍ଵ ଅନ୍ତରମାନ ଦୋହା
ଗର୍ଭିତେଥେକି ନିଜକୁ ଲାଗୁ ଅବେଦନପରମାନ ପଠାଯିବାର ଏକମରରେ ଧର୍ମ
ହୋଇଥିଲା ଏହି ସେହି ଆବେଦନପରମାନ ଉତ୍ସନ୍ମାଦର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାର ସ୍ଵରତ୍ତ
ହେଉଥିଲା । ଯେତିମାନେ ଉତ୍ସନ୍ମାଦର ବିଶ୍ଵର ପଢ଼ି ସେହି ଆବେଦନପରମାନ
ପଠାଯିବା ଉତ୍ସନ୍ମାଦର କବେତନା ବିଶ୍ଵର ସେମନେ ତହୁଁରେ ସ୍ଵାକ୍ଷର କରିବାକୁ ଅନ୍ତର-
ଥର ଦେବେ ଏହି ଅନ୍ତରମାନଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା । ଇତି ।

କିମ୍ବା
ମ୍ବା ୫ ଶିଖ ଜ୍ଞାନ ସନ୍ଧ୍ୟା ୧୯୦୦ ସନ୍ଦ

ଶା ମଧୁମଦନ ନାସ	ସମ୍ବନ୍ଧମାନ
ଶା ଗୌତ୍ମନାନ୍ଦ ସମ୍ବନ୍ଧମାନ	ବିଶ୍ଵର ଉତ୍ସନ୍ମାଦର

କାନ୍ତିର ପାଦମଣି

ସାପ୍ତାହିକ ସମାଚପରିବା

ଶ୍ରୀ ମହାଦେବ

४२८ शुक्र

୧୦୪ କର ଲାଗେ ତିବର ସବୁ ୧୫୨୦ ମେଟର୍‌ରେ ୨୧ ଟଙ୍କା; ଉପରେରେ ୧୩୨୦ ମେଟର୍‌ରେ

ଶ୍ରୀମ

三

ମାନ୍ୟବର ବଜୋରେ ଗତ ମଙ୍ଗଳବାର
ପାହଚିଲିଂବୁ ସାଧା କର ସିଲ୍ପିତ, ଦୋଷର
ସୁଅଳନ ପ୍ରଦତ୍ତ ପ୍ରାକମାନ ପରିବର୍ଣ୍ଣତ କରୁଥ-
ିନ୍ତି । ଅଦ୍ୟ ସବାଳଦେଇ ତଳିକବାରେ ପଢ଼-
ଇଥିବେ । ଆମ୍ବା ଶକ୍ତିବାର ବଜୀୟ ଦ୍ୱଦ୍ସା-
ପକ ସବାର ଅଧିକେକଳ ହେବାର ବିଶ୍ଵାପନ
ହେବାଇଅଛି ।

ଏଠା ଖଜଣାଙ୍ଗାର ମୋହରର ତୃତୀୟକଲ
ବାପ ପ୍ରାୟ କିଛିପଦ ଟଙ୍କା ମୂଳ୍ୟର ସ୍ଥାନକାଳର
ଅସ୍ଵାଚ ଦରିବା ଅଭ୍ୟୋଗରେ ଶୌଭିତାରୁ
ସ୍ଥବ୍ଦୀ ହେବିଥିଲା । ଶାସ୍ତ୍ର ମଧ୍ୟରୁ ସାହେବ
ଡେପ୍ଯୁଟି ମାଜିଟ୍ରେଟ୍‌ରୁ ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ଆଶାମ୍ଭା
ପରି ଏବଂ ବର୍ଷ କୁଠିକ ପରିମଳେଷନର କାର୍ଯ୍ୟକାର
ଏବଂ ତୁ ୧୯୦୯ ବ୍ରା ଉତ୍ସମାରା ଦ୍ୱାରା
ହୋଇଥିଲା ।

ପୁଣି ଅଜ୍ଞାନର ମାମଲରେ ଦଶ୍ତ ପାଇସୁଳ
ହେଉନାମ୍ବଲ ଏକାଏଗମୀନ ହାରକେଣେବେ
ଅପିଲ କରିବାର ଶୁଣ୍ୟାଦୟମ୍ବଲ । ବର୍ତ୍ତମାନ
ଅବଶ୍ୟକ ହେଲୁ ଯେ ସେ ଅପିଲ କିନା କଥା
କରିବରେ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ ହୋଇଥିଲା । ହାରକୋଠାର
ବିଶୁଦ୍ଧପତମାକେ ଅପିଲ ଶୁଣିବାର କୌଣସି
ଦ୍ୱିଷ୍ୟକ ବାରଣ ଦେଖିଲେ ନାହିଁ । ଅପିଲ
ଶୁଣା କୋଇଥିଲେ ଅମ୍ବମାକେ ଅନନ୍ତର
ହୋଇଥାନ୍ତୁ । ବାରଣ ଯେଉଁ ଦୂର ଅରିଯୋ-
ଗବେ ଜନ୍ମଥାବେ ହେଉଥିଲାଙ୍କୁକରକ ଜାଲିବ

ଦେଲେ, ଗାହା ଠିକ ହେଲା ତ ନା ଦ୍ୱାରାବୋଲି
ଚର ମର ଜଣା ସାଇଧାରିଲା କାହିଁ ।

ଦୂର୍ବେ ସାହସନ ପାଇବା ବ୍ୟକ୍ତିକ ସମ୍ମାନ
ପାଏ ଯଜ୍ଞା ଦୂର୍ଲଭ ଜୀବ ପତିଥିବାର ଗର୍ବ
ସପ୍ତାବ୍ଦରେ ପାଠକମାଳକୁ ଲଣାଇଥିଲୁ । ବହିର
ପତ୍ରକୁ ଦୟା ଅର୍ଥାତ୍ ଗର୍ବମାସ ଭା ୨୦ ରଙ୍ଗରେ
ଶେଷ ହେବ ହୃଦୟରେ ପୁଣି ଦେଖିଲକ୍ଷ ଦୂର୍ବେ
ହୋଇ ପାଇଁ ୨୦ ଲକ୍ଷ ହୋଇଥିଲୁ । ଅଧିକାଂଶ
ସ୍ଥାନରେ ଦୂର୍ବେ ହୋଇଥିଲୁ ଏବ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶରେ
ବନ୍ଦେରରେ ସହତାରୁ ଅଧିକ । ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭଲ
ଦୂର୍ବେ ନ ହେବା ବହିର କାରଣ ଅଟେ । ସେ
ଦୂର୍ବେ ସ୍ଥାନରେ ଦୂର୍ବେ ପତିଥିଲୁ ସେହି ସବୁ ସ୍ଥାନରେ
ଦୂର୍ବେର ପରିମାଣ ଅଳ୍ପକୁ ଜୀବା । ବକ୍ଷିଳା
ପ୍ରତ୍ଯାମା, ଆଶମ ଏବ ବନ୍ଦେର ଏହ ପରେଶମା-
କଳରେ ନିଷମିତ ଦୂର୍ବେ ହୋଇଥିଲୁ । ଆର
ବକଳ ପ୍ରାଚିରେ ଜୀବା ଉପି ।

ବନ୍ଦିବାସୀ ହିନ୍ଦୁ ପାଦକୁ ତଳେଟ କର
ଦିଦାର କର ଦେଖାଇଅଛନ୍ତି ଯେ ତତ୍ତ୍ଵର
ମୁଣ୍ଡକରି ଶୋଭା ଛାପିବ ନୁହେ । କହିଲେ
ବେଗ ବୁଢ଼ି ଓ ମୁଗ୍ଧ ଦଶିଥାରେ । ଆଜି ମୋଟିଏ
କିମ୍ବା ଏହାକି ମୁଣ୍ଡ ଫରବେ ଗୋଟିଏ ଜଳ ଧରି
କୁମୁ କା ଧାରି ରଖି ଶୋଭନ । ଆଜି ବାଜା
ଦେବତାଙ୍କେ ଏହାକି ଉପରେ କୁହାସୁର କୋଣ
ଦାଖ୍ୟ କରନ୍ତି । ଯଥି ମିଳିକର ଅଳେଇଲାକେ
ଛାଗ୍ନୀମାଦିଅଳ୍ପ ଯେ ତୁତେଇକ ମନ୍ତ୍ର କର ଶୋ-

ଲକେ ପୁଅସି ଏବଂ ଶବ୍ଦରମ୍ଭ କାହାର ସାମ୍ନ
ଦେବୁ ଶକ୍ତିର ସବ କ୍ଷେତ୍ର । ପରମ୍ପରାରେ
ଶୋଇବାକଲେ ମୃଣା ପାଞ୍ଚରେ ଜଳପୂର୍ଣ୍ଣ କୁଣ୍ଡ,
ରଖିଲେ କଣ୍ଠର କାର କର୍ତ୍ତରେ ପ୍ରତିହେଷ ଦରେ
ପ୍ରତିକିର୍ଣ୍ଣ ହଲ ନିଳ ଓ ଅବଦ ମୃଣା କୁଣ୍ଡ ।

ଗର ଘୋମକାର ଶେଷ ହେବା ସ୍ପ୍ରାହରେ
ଅନନ୍ତର କିମ୍ବା ଛାଡ଼ା ଓଟାରା ସମସ୍ତ କିମ୍ବାରେ
> ଲବ୍ଧ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୱର ହୁଏ ହୋଇଥିଲା । ପାଇ
ଅନନ୍ତରେ ଅଧ ଯହିରୁ ଅଧିକ ନୁହେ । ସେ-
ଠାରେ ଜଳ ଅଗ୍ନବର୍ତ୍ତ ଶେତ ଆବାଦ ହୋଇ
ଥାରୁ ନାହିଁ । ଅନେକରେ ଗର୍ବାରୁ ବେ ୫୦ ର
ଏକ କବଳିମାଳରେ ବେ ୨୫ ର ଲେଖାଏ
ଗୁରୁତବ ପାଇ ହୋଇଥିଲା । ଏଥିରୁ ଯେଠାରେ
ଗର୍ବା ଅନନ୍ତର ଦେବାର ଜଳ ଯାଇଅଛି ଏକ
ବର୍ଷାରେ ସାହାଯ୍ୟ ଦାନର ଅକଣ୍ଠାକ ହୋଇ
ଗାହିଁ ଅସ୍ତ୍ର ଅଟେ । ଏ ସ୍ପ୍ରାହରେ ଯନ୍ତ୍ର ଦେବ
ରୁ ମୁକ୍ତିଦସ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ଆଜା ମୁଖର
ଅନ୍ତରେ ଚାର ବେହୁଜା ସକାମେ ଜଳ ଘଟନା
ହେବ ।

ଟ୍ରାନ୍ସଲେକ୍ଷନ ସନ୍ଧାନ ପ୍ରେଶ୍ନୋର୍ଗ୍ରହେ ଛା-
ଞ୍ଜକର ଲମ୍ବ ପତ୍ରର ଉତ୍ତବା ଶୁଭ ଘଟନାରେ
ସାଧାରଣ ଅନନ୍ତ ପ୍ରମାଣ ଦୟନୀ କାରି ଅଠ-
ବଢ଼ କରିବ ଶୁଳ୍କ ଆ ସଧାରାନ୍ତିର ଲକ୍ଷ୍ୟ
ପ୍ରମୋଦ ଲୁହନେ ଚୋଇଏ ହୃଦୟ 'ସବ୍ରା କରୁ-
ଥିଲେ । ଅତିର ସତ୍ତ୍ଵର, ମିଳନ, ଓ ଅନ୍ୟା
ନ୍ୟାନୀ ଏବ ଅଳ୍ପାନ୍ତ ଶ୍ରେଷ୍ଠର ଅର୍ଥେ

ଏହିଲେବ ଉପର୍ଯ୍ୟତ ଥିଲେ । ସାଙ୍ଗ ମହୋନୟ
ସବୁର କିନ୍ଦେଖ ଦୂରୀର ଦେଲ୍ଲ ଦୂରୀର ପରିମ
ଚାକମାଣୀ ଦିନରେଗଣ କିନ୍ତୁ ରୂପାଳୀ
ନାମରେ ଶ୍ରୀଏ ଅଭିଜନପଦ ପଠିବ ହେଲା
ଏବ ତହଁ ଦିଶାରୁ ପଣ୍ଡିତମାନେ ବହୁ ଶାନ୍ତି-
ଲୋଭନା କଲେ । ପରିଷେଷରେ ନାଚ ଚମକା,
ଗାନ ବାଦ୍ୟ ପ୍ରଦରଶେ କହୁକାଳୀ କଟାଇ
ପ୍ରସାଦ ଦେବା କରି ଆହା ଆଜନରେ ଉଚ୍ଛବୀ-
ସବରେ “ଜୟ ରାମୋରାମ” ପନଃ୍ପ ଘୋଷଣା
କରି ସେ ଶାହା ଦରକ ଗଲି ଥିଲେ ।

ବାର୍ଷିକ ବିଜ୍ଞାନ ନୂତନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବେ-
ବେଳ ଶାଖକ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶର ଦାନ ଜମିରେ କର
ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେବାରୁ ସେମାକେ ଅପରି ଉପସ୍ଥିତ
କଲେ । ସଜା ମହେଦିନୀ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ସେମା
ନିବ୍ରତ ଅପରି ସ୍ଵାକ୍ଷରିତ ହେଲା ଛାତ୍ର ।
ତେଣୁ ସେ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ ବିଭାଗୀୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶମାନେ
ଚତୁରାବର ସ୍ଵପ୍ନୀଯତାରେ ଅଟେଲ ବଲେ ।
ସାଦେହ ମହାବୟ ଥିବେ କେବଳ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଓ
ସେ ସାଜାନିବ ଅଦେଖ ପ୍ରକାଶମାନେ ବର୍ଣ୍ଣିତ
ନାହିଁ । ଦ୍ୱାରା ସଜାକୁ ନିରାପଦେ ନମ୍ର-
ର ନାଲ୍ବି ତଳେ ସଜା ବିଧିମତେ ବିଶ୍ୱା-
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକ ମହିନେ ବିନୃତିରେ ଅଟେଲ ହୋଇ
ପାରିବା ନିରାପଦ ସ୍ଵାର୍ଥ ଥିବା ମୋତବା ନିକେ
ହୁଇବା ଥାମାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ନୁହେ । ଜନଜାତି
ହଜାର ଭାଷାମାତ୍ରରେ ଏହାର ମାତ୍ର ଲବ୍ଧିବା ହେଲେ-
ତୁର ନୟାସଙ୍କର ଆମ୍ବେମାନେ କହି ନ ପାରୁ ।
ଜାତ ସେଇ ବିଭାଗରେ ଲାଜପତ ବିହୁର ଦର୍ଶନ
ପାଇନ୍ତି ବହିର ସଥାର୍ଥତା ସେ କିମ୍ବାର ନାହିଁ
ନାହିଁକେ କି ?

ଭବରରେ କେତୁମାଳିଶ୍ଵର ବାହୁ ନୟକା-
ଳକୁ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ମିତ, କରୁଣାସଙ୍ଗ ନନ୍ଦାଶ୍ରୀ ଏବଂ
ଶ୍ରୀମତ ପାତ୍ରଶ୍ରୀଙ୍କ ନାମରେ ଅପବାବ ଦ୍ଵାରାବା-
ନନ୍ଦାଶ୍ରୀ ଅଭିମାନରେ ନାଲିଖ ଚରିତାରେ
ଅପାମାନେ ପ୍ରାଦିହୋର୍ମରେ ମୋଷଳ କର
କୁଳପାତ୍ର ବରଦ୍ଵାରା ନନ୍ଦମାତ୍ର ତା । ତାରେ
ପାତ୍ରଶ୍ରୀଙ୍କରେ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥିଲା । ଏବଂ
ତା ଏ ଉତ୍ସବେ ପାତ୍ରକୋର୍ମର କରୁଣପଦ୍ମମାନେ
ତାହିଲେ ଅପରିଶ୍ରବ୍ରତ କାମଜପନ ଦେଖିଥିବାନ୍ତି
କଲେ କ ଅଧିମାନେ ଯୋବାଜକଳରେ ଯାହା
ଦେଇଥିଲେ ତାହା ଅପବାବ ହେଲେ ମୁକ୍ତା ସେଇ-
ନନ୍ଦା ବହିବାବ ଅଧିକାର ଥିଲା । କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଦ୍ୱା-
ରିଧିତ ଥା ୨୦୦ ସବ ଅଭିମାନ ଦେମାନଙ୍କପୁରୁଷ
ଏହିଜପାତ୍ର ଏହି ସେହି କାରିଗରିଗୁଡ଼ାରୀ-କଷାର

ଅଭିଯୋଜ ମଧ୍ୟ ସ୍ରୀହୃଦୀ ହୋଇ ନ ପାରେ ।
ଅଛିଏବ ଗୁରୁତମା କଳିଭ୍ୟାର ରହିଛି କିମ୍ବା
ଆସିମନଙ୍କୁ ଖର୍ବ ଦେଲେ । ତେଥୁଟି ମାଝ-
ସ୍ଥାନେ ହାବନ ହୋଇ ଥାଇନ୍ତି ନ ବୁଝେ ଥସାଧୀ-
ମାନଙ୍କୁ ଏତେ କଷ୍ଟ ଦେଲେ ଏଥର ପ୍ରଦାନ
ଦିଲ୍ଲି କାହିଁକି ? ଗର୍ବଶୀଳେଷଣର ଏ ଘଟନା ପ୍ରତି
ଦୂଷି ପଡ଼ିବା ଉଚିତ ।

ଗର୍ଜ ଘୋମକାର ଏ ଚିନ୍ମୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ କାଳୀ
ମାହାଲୁଙ୍କର ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ବିଲେଖିର ଆବେଦନ ନିଜମ
ବଲେ । ଗର୍ଜ ଅଧ୍ୟେତା ଶିଶୁ କାଳୀ ଚାଲି-
ବାରେ ୧୯୯ ମାହାଲ ଅସିଥିଲା । ସାହେବ
ମହୋଦୟ ଥରକୁଥର ସମୟ ଦେଇ ଥିଲେ କିମ୍ବା
ମାହାଲର ଟଙ୍କା ଲେବେ ଏକ ଉତ୍ତରକର ସାହେ-
ବଙ୍କ ଆଦେଶରେ ନେ କେବେ ମାହାଲର
ଟଙ୍କା କିମ୍ବାଲା । କେବଳ ସେଇଁ କିମ୍ବାଲା
ମାହେ କ୍ରମଗତ ୨ ଥର ବାଲାକାର ହେଉଥିଲେ-
ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତକାର ଗୋ ୫ ଟା ଉତ୍ତରକର
କିମ୍ବମ ହେଲା । ଅଥବା ଜିମ୍ବାଲ୍ୟ ୧୦ ମୁଣ୍ଡା
ବେ ତାକ ହୋଇଥିଲା । କେବେ ଖର୍ତ୍ତ ୧୯୯୯
ମାର୍ଚ୍ଚ ତରା ସହରିଜନର ମହାଲ ୨୦ ମୁଣ୍ଡା କି-
ବିହିରୁ ଉତ୍କର୍ଷମଳିକରେ ଏହି ଅନୁଭବରେ
୨୯୯୯ମେରୁ ଉତ୍କର୍ଷ ସଦର ଜମାର ଗୋ ୫ ଟା
ଜିମ୍ବାଲ୍ୟ ୧୦ ମୁଣ୍ଡା ମୂଲ୍ୟରେ କିମ୍ବମ କୋରଥିଲା
ଏଥିରୁ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଜିମ୍ବାଲା ଅନ୍ଧର
ନୃତ୍ୟ ବିଲେବନ୍ତ ହେଉ ନ ହିଟ ନାଟକା
ରିପରେ ଥିଲା । ମେଲେଖର ଭାବନାର ତାମକ
ଏକବିକ୍ରି ବିଲେଜ ତାକି ସମ୍ମାନ ଟଙ୍କା ବାଲାକା
କରି ନ ପାଇବାରୁ ଅଭିଜନାର ସୁପରିବେ-
ଦାରେ ତାହା ରିପରେ ଟ ୨୫୫ଟା କିମ୍ବମାନ
ହେଲା ।

ପାତ୍ରବିଧି

ଦିଲ୍ ୨ ତୁଆର ଅମ୍ବ ସମର୍ପଣ କରି ହଙ୍ଗର-
ନନ୍ଦ ବଶିଭୂତ ଶୀହାର ବଜୁଆଛନ୍ତି ବୟସ ହୋଇଥାଏ
ତୁଆରମାନେ ଉତ୍ତରଃ୍ପଳଃ ଦ୍ରୁଷ୍ଟ ବଜୁଆଛନ୍ତି ହେତୁ
ଯୁବାନେ ୨ ଥମାନ୍ୟ ସୁଦି ମଧ୍ୟ ଲଗୁଆଛନ୍ତି ।
ଦେଲାପରି ଦୂରର ଅବରେସରେ ପ୍ରିଣ୍ଟୋରିପାରେ
ପଦ୍ମରାଜନ୍ତି । ୮୦୦ ଟଙ୍କିର ଦିଲ୍ ହୁକ୍ତ ଦୋହର
ଲେଉଥିଥିବୁ ଜମନ ବଜୁଆଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ
ଦ୍ରୁଷ୍ଟ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଦେଖେଇହାମ ଦିଗନ୍ତ ଜମନକରି
ଅଛନ୍ତି । ତିଥି ଯୁଵାନ ଏହି ଦେଖେଇହାମକୁ ତାହାକ
ପ୍ରକାଶ ଦେଇ ଗୋପନୀ ହେଲାଅଛନ୍ତି ।
ବାଟରେ ଯାଇଁ ୨ ମଧ୍ୟ ସୁଦି ଜୁଲାଇର ଦିନ
ତୁଆରମାନେ ପସକିଯ ହୋଇ ପଲାପତ କରାଅ

ହନ୍ତି ଓ କୃତ୍ସମେଲ୍ୟ ପଞ୍ଚାଦ୍ୟାବିତ ଦେଉଥି
ଛନ୍ତି । ଜର୍ଣ୍ଣ ବଗଳାର ରେଖାତରେ ଯିବା ସମ୍ମ
ପୁରେ ଦୂଆରମାନେ ତଙ୍କୁ ଧରିବାକୁ ଦେଖୁ
କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଅନ୍ତରେ କିମ୍ବଳ ଦେବେ ।
ପ୍ରୀରେଜ୍ସ୍ରୁ ଓ କେଶାଲର ଲେଲାଟ ଠକ
ଦୋଇଥିଲା ।

ପାଇବ ଗୋଟିମାଳ କରଶିଥ ଦୂରାହୁ
ଦେଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚବେଷର ସମସ୍ତ ବଳ ଓ ମାନକ
ଏବସ୍ଥରେ ବହୁଅଛନ୍ତି ୫୦ ସହୀସ୍ତ - ମେଲ୍ଦ
ତାନଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କରିବାର ଅବସ୍ଥାକ । ଗୋଟିମାଳ
ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଓ ସମ୍ରାଜ୍ୟକୁ ବିଜ୍ଞାପନ କରୁଥିଲା
ପ୍ରାଣରେ କଞ୍ଚା ଦେବାର ସମ୍ମାନ ଅବସ୍ଥା ।
ଜ୍ଞାପାକ ୧୭ ସହୀସ୍ତ ଦୈନି ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲା
ଓ ୯୦ ସହୀସ୍ତ ଯାଦିରେ ସ୍ମୃତି ଅଛନ୍ତି ।
ଜ୍ଞାପାକ କହନ୍ତି କି ଏବଳମ୍ ଦୈବ୍ୟ ପଠାଇବାର
ଗାହାର ଅପରି କହିଁ ମାତ୍ର କି ପକ ପାଇବେ
ଜାହା ଜାହାରୁ ଭଜା କରିଛି । ଏହା ଯାଦିରେ
ଅଗେ । ଦିନା ବୋଧରେ ଅର୍ଥାତ୍ ରହୁ ଯଥେ
କରିବାକୁ କିମ୍ବା ଅଗ୍ରଭବ ଦେବା କେହିଁ ନାହିଁ
ମାତ୍ର କରନ୍ତି ସେ ସୁଦର୍ଶନରେ ଗୀଳ ତେବେଳୁ
ସମ୍ମୁଖରୁ ମାନେ ବିଜ୍ଞାପ କରିଲେବେ ମାତ୍ର
ରହିଥାଏ ପ୍ରକାଳନରେ ସେଇପରିଚନିକର୍ତ୍ତାରେ
ପ୍ରକାଶ ଦେ ସୁନ୍ଦର କୃଦେଖ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ପରିଚି
ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରିବା । ପ୍ରକାବ ଅଭିପ୍ରାୟ କରେ
ଜଣାଇବ । କର୍ତ୍ତମାନ ତାଙ୍କୁ ଦୈନି ପ୍ରେରଣ
କରି ଧୂମ ଲାଗିଥାଏ । ଅମେରିକା ୨୦୦୫
ପିଲିଧାରନଙ୍କ ସାହା କରୁଥିଲୁଛନ୍ତି । ଫେବୃ
ତାନକ ଅବେଳେ ଓ ପରିଦେଶରୁ ଓ ସହିତ
ଦୈନି ବାଜାରରୁଛନ୍ତି ଓ ୪ ସହୀସ୍ତ ତାଙ୍କୁ
ରଜ ପୁଣ୍ୟ ମାଟରେ ଥିଲେ । ଜମୀନର ଦୈନି
ମଧ୍ୟ ଶାହୀ କରିଥିଲୁଛନ୍ତି । ଇଂରାଜିଯାରୁ ଭାର
ଜୟ ସେବା ବଲିବାର ଓ ବମ୍ବିବାର ପଠାଇବା
କରିଛନ୍ତି । ତାଙ୍କରେ ଥିବା ବିଦେଶୀବ୍ୟାମନଙ୍କ
ରଖା ଭରିବା କାରାର ଓ ସମ୍ମୁଖ ଉତ୍ସପୋର ।
ଏଥରୁ ସନ୍ଦାକ ଅଧିକାରୀ ସେ କଳତମାରଗା ୧୦୦
ଶରେ ଏକଜଣ ବାଥଲବ ବିଷୟ, ଦୂରାହୁ
ଅଛି । ଏହି ଦୂରାଜାର ଜଳ ମୁକ୍ତମଠାରେ ବର
ଦୋଷାହୁଛନ୍ତି । ଧେକିବରେ ଥିବା ମହିମାନୀୟ
ପ୍ରତିନିଧିମାନେ ଗତ ତା ୨ ଦିନ ଧର୍ଯ୍ୟକୁ ଲାଭକ
ଥିବା ଏବଂ ସେବାରଙ୍କ କରୁଥିଲେ କହାର କର
ଥିବା ତାଙ୍କ ଦୈନି ଜ ୨୦୦୦ ଟଙ୍କା ମରାଗନ
ଅଛନ୍ତି । ଏବଂ ତାଙ୍କେ ସୁବି ଲାଗିଲୁଛନ୍ତି । ଧୂମ
ପ୍ରସାଦ ଏହି ସେ ସକଳଠାରେ ତାଙ୍କର ସହ

ପାଦମାତ୍ର ଲେଳୟାକର ପକ୍ଷ ସମର୍ଥକ ହର
ନାହାନ୍ତି ଏବଂ ଚେହା ୨ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ
ଲାଗୁ ଅଣ୍ଟାନ୍ତି ।

କଟ୍ଟବସ୍ତ୍ରଦର୍ଶନୀ ଓ ଲାଭ ।

ଗର୍ବସ୍ତୁ ଶୁଦ୍ଧାର ସକାଳ ଏଣ୍ ଖା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏଠା ଚେନ୍ଦନ୍ଧା ବଲେଜ ଗୁଡ଼ରେ
ଗର୍ବ ପ୍ରବର୍ଦ୍ଦିତ କରିବାର ପାଠ ଏହି ଆଗାମୀ
ବର୍ଷରେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବାର ପ୍ରେର ହେଲେ
ତହୁଁର ବାର୍ଷିକାଧିକ ମନୋମାତ କରିବା କାରଣ
ବେଶିଏ ସବୁ ହୋଇଥିଲା । ଶ୍ରୀପୁରୁ ହାରୁଷ-
ପାତ୍ରର ବିଶେଷ ଉପରେ ଅସକ ପ୍ରତିକର
କରିଥିଲେ ଏବଂ ଶାକାଳୀ ଦିଶର ଉଚ୍ଚ ଗର୍ବ-
ପାଠ ଏହି ପାଠର ଦେଖିବ ବଦ୍ରିଲୋକ
ଦିଶରେ ଦୋଷଥିଲେ । ସେ ସମୟରେ ଦୁଇ
ହେତୁଥିଲା ଏହି ସେହିହେତୁ ଅନ୍ତରେ ନେବା ଆମ୍ବା
ଅକ୍ଷୁମା ଅକ୍ଷୁମାକର ଅଳ୍ପ କିମ୍ବା ସରାର
ଅଧିକରଣ ପୁଷ୍ଟାର ହେବାର କିଥା ହୋଇ
ଥିଲା । ମାତ୍ର ଉର୍ଧ୍ଵକାଳରେ ଅନ୍ୟଦିକ ଦେଖିବ
ଘଟିପାରେ ଏହି ବିଦେଶନାରେ ଅନ୍ତରେ ନେବା
ଦିପସ୍ତିତପ୍ରରେ ଶକ୍ତା ବାର୍ଷିକାରମ୍ ହେଲା । ଗର୍ବ
ପ୍ରଦର୍ଶନର ତତ୍ତ୍ଵର ପାଠରେ ଜଣା ବଲ୍ଲ ଯେ
ଦେବା ଦେବାନହାର ଯାଦା ଅୟ ହୋଇଥିଲା
କହିଲୁ ମନ୍ତ୍ର ବ୍ୟୟ କିଳାଦ ହୋଇ ଶଶରତ୍ର
କହି ଅଥବା ଶକ୍ତା ଜମା ଅଛି ଏହି କେତେବେ
ଦେବା ଦେବା ପତିଥିଲା ଯେ ଜାହା ସମୁଦ୍ରାଯୁ
ଦା ଅଂଶର ଅବ୍ୟୁ ହୋଇ ପାରେ । ସେଇଁ-
ମାନେ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଦେବା ଦେଇଅନ୍ତରୁ ସେମାନେ
ବ୍ୟଥର କି ହେବେ ଏମନ୍ତ କିଛି ଆଶକ୍ତା ଦେଇ
ଲାଗି । ସତ୍ୟ ପ୍ରବର୍ଦ୍ଦନୀ ବଜ କରିବାର
ବୌଣିଟ କରିବାର ହେବା ନ ଯିବାରୁ ଆଗାମୀ
ବର୍ଷ ଶକ୍ତା ଅନୁଷ୍ଠାତ ହେବାର ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେଲା
ଏହି ମୋହିବ ନୃତ୍ୟ ବାର୍ଷିକାନବାହନ ଭାବେ
ପଠିଲ ହେଲା । ନୃତ୍ୟ କଟିଛିରେ ପୁଷ୍ଟର
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯନ୍ମରୁ ସେଇଁମାନେ ମୁଢି କା
ଶ୍ରୀପୁରୁଷ ବୋଲିଅନ୍ତରୁ ସେମାନଙ୍କ ମୁଦରେ
ଅନ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତି ହେଲେ ଓ ଆଜି
ମନୁଷ୍ୟ ପୁଷ୍ଟ ଯାଯୁ ରହିଲେ । ପୁଷ୍ଟ ସମ୍ମାଦକ
କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଅସମ୍ଭବ ହେବାରୁ ଶ୍ରୀପୁରୁ
ଶୁଦ୍ଧିକ ଆବଶ୍ୟକ ସମ୍ମାଦକ ଏହି ବାରୁ ସମ୍ମାଦକ
କରି କାହାକୁ କରିବାରୁ ସମ୍ମାଦକ ହେଲେ ।
ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବାରୁ ସମ୍ମାଦକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଉତ୍ସାହ
ପ୍ରଦର୍ଶନ ସତିକାରେ ବାର୍ଷିକ କିଳାଦ କଟିଛିରେ
ସେ ମନ୍ତ୍ର ପ୍ରେର ହେବାର ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେଲା ।

କେତେପରିବାର ଖେଳ କୌଣସି ଓ କାହା
ତମାଶା ବନ୍ଦ ପ୍ରଦର୍ଶନର ଅନୁଷ୍ଠାନିକ କିମ୍ବା ମଧ୍ୟରେ
ଘୋଗ ଦୋଷାଲ୍ପିଲା । ସେ ସବୁ ପ୍ରଦର୍ଶନର ପ୍ରକାଶ
ଥର୍ମ ଅଥବା ସ୍ଵାକ୍ଷରିତ ଅନୁମୋଦିତ ନାହିଁ । ଏବଂ
ଏବଂ ଅଗାମୀ ଅନୁଷ୍ଠାନ ପଦବୀ ସେ ସବୁ ଏକା
ବେଳେ କାଟିଦେବା ଉଚିତ, ଗ୍ରାହକ ପାଇଁ ବେଳେ
ସାହେବ ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବ କରିବାକୁ ଶୁଣି ବିଜୟ
ସାହେବ ତାହା ଅନୁମୋଦିତ କରି କହିଲେ
ତ ନାହିଁ ତମାଶା ପ୍ରତିରଥି ପ୍ରଦର୍ଶନରେ ହେଲେ
ଦେବକରଙ୍ଗ ସମ୍ମର୍ତ୍ତି ମନୋଯୋଗ ପ୍ରଦର୍ଶନରେ
ଆବଶ୍ୟକ ନ ରହି ନାକା ଦିଗନ୍ତ ବାହାର ଯାଏ
ସୁରକ୍ଷା ମୂଳ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟର ବ୍ୟାପାର ଘଟେ ଅଥବା
ପ୍ରଦର୍ଶନର ଅନ୍ତର୍ମଧ୍ୟ ଅୟକୁ କେବେ ଲେବେ । କିନ୍ତୁ
ତମାଶାରେ ବାହାର ଗଲେ ପୁରସ୍କାର ଉତ୍ସବର
ବ୍ୟବ ଉଣା ପଡ଼େ । ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବ ଘେନ କେ-
ତେଷଣ ତର୍କ ବିକର୍ତ୍ତା ହୋଇଥିଲା । କେହି
କହିଲେ ଯେ ପ୍ରଦର୍ଶନର ଦୃକ୍ୟ ଦେଖି ମୋପା-
ସିଲାରୁ ଅଷ୍ଟମବା ଲୋକଙ୍କର କିମ୍ବା ଓ ଆମୋଡ଼
କିମ୍ବା କିର୍ତ୍ତୋଷ କାହିଁ ଖେଳ ଉପରେ ଦେଖା-
ଇଗାରେ ଆପଣି ନାହିଁ । ଆହୁ ଜଣେ କହିଲେ
ଯେ ନେଇବ ବିବେଚନାରେ କେବଳ ଦେଖାନ୍ତି
ନାହିଁ ଅଧିକ ଜଳକ ଏବଂ ଭତ୍ତାର ନାହିଁ
ହୋଇ ନ ଥିଲା । କହିଲେ ଅହୁ ଏକଜଣା
କହିଲେ କ ସଜ୍ଜାକ ସମ୍ମାନାୟର ନାହିଁ ଓ ପଞ୍ଜା-
ବର କୈନିକ ସ୍ଵାମୀର ନାହିଁ ଏବଂ ଯାହା
ଦିଲରେ ଯେଉଁମନେ ସ୍ତ୍ରୀ ଦେଖି ଧରି ନ ରଖି
ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ତନ୍ଦୁପ ଅଗ୍ରନ୍ତି । ଆହୁ ଜଣେ
କହିଲେ କ ଯାଦାରେ ମୋପାଲର ଦେବକର
କିନ୍ତୁ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଏବଂ ପ୍ରାପନ ଦିଲ ଡାକିର ଲୋ-
କକୁହାସ ଦିଲ ଗଠିତ ହୋଇଥାଏ । ଫେରେ
ଜଣେ କହିଲେ ତ ସେବେ ଲୋକେ ନାଗ
ତମାଶାକୁ ବୁଝ ପାଇଁ ଏବଂ କହିଲେ କିମ୍ବା କେହି
ଦେବାକୁ ଅଗ୍ରପର ଦ୍ଵାରା ଦେବେ ତହିଁ ବେ
ଆପଣୁ ତାଙ୍କ ? ଯରିଥେବରେ ଧାର୍ଯ୍ୟ କେଲ ଯେ
ପ୍ରଦର୍ଶନର ସମୟ ଏବଂ କିମ୍ବାରେ କୌଣସି
ପ୍ରକାର ନାହିଁ ସେଠାରେ ଦେବ ନାହିଁ ପ୍ରକୁ-
ପରେ ପ୍ରଦର୍ଶନର ଟଙ୍କା ପ୍ରଦର୍ଶନରେ ଅରତ
ଦେବା ଛାପିଲା । ଯେବେ ଆୟ ଅଧିକ ଦୁଆର
ଦେବେ ପୁରସ୍କାରର ମୂଳ୍ୟ ବଢାଇ ଦେଇପାରିବା
ଅଧିକ କେତେ କିମ୍ବା ରହିବା ଛାପିଲା । ଅରତକ
ନାମାନ୍ତର ପୁରସ୍କାର ଦେବେ ଲୋକେ ଦୃକ୍ୟ ପେନ
ଆପକାକୁ ଆସୁ କରୁ ନାହାନ୍ତି । ଯେବେ ମୂଲ୍ୟ
କଢିକ ଦେବେ ଅଗ୍ରନ୍ତ କଢିବ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।
ନାଗ ତମାଶାଠାରୁ ଟଙ୍କାର ଲୋହ ଅଧିକ ।

ଅକ୍ଷୟ ହେବୁ ଖରଚ କରି ନାହିଁ ଗମାସା ଦେ-
ଖାଇଲେ ତାହା ଉପର ଲାଭ ପର ପ୍ରଶାସିବ ।
ପରମ୍ପରା ସକଳ ପ୍ରକାର ନାଚକୁ ହେବୁ । ମୋଟ-
ରେ ପ୍ରେସର ନିଜା କରିଥିଲେ ତାହା ଅସୁର୍ଯ୍ୟ
ବୋଧ ହୋଇଥିଲା । ଦିଲ ମନ ସବୁଠାରେ ଅଛି
ପାଞ୍ଚାପାଡ଼ ବିଶୁଳ ଦିନା ନିଜା କରିବା ଦିଲ
କି ? ବର୍ଣ୍ଣିତ ରେ ରକ୍ତମାକେ ପ୍ରେମରେ ମନ୍ତ୍ର
ଦୋହ ମଧ୍ୟ ନୃତ୍ୟ କରନ୍ତି । ନାଚ ଗୀତ ସବୁ
ଦେଖରେ ଅଛି ଓ ବଢ଼ିଲେବମାକେ ତାହା
କେବୁନ୍ତି ବୋଲି ଦିନମାତ୍ର ହଥରୁ କି ? ଡେଣ୍ଟି
ଅଳ୍ପାଳ୍ୟ ଦେଖିବୁ ସର୍ବହାରେ ସେମନ୍ତ ଜଣା
ଏଠାର ନତି ଜାପୁନରେ ଦେମନ୍ତ ଅସରଧା
ରହିବା ବିଚିତ୍ର ନୁହେ । ଗ୍ରାହ ଏହା ବୋଲି
ଏଠାର ସମସ୍ତ ନାଚକୁ ନିଜା କରିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ
ନୁହେ ।

ବିଶ୍ୱର ଓ ଶ୍ରୀମତିକାର୍ଯ୍ୟର ପାର୍ଥେବ୍ୟ ସାଧନ ।

ଗାନ୍ଧି ଶକ୍ତିବାର ସହିତ ଏ ଟ ଖୁଲ୍ଲା ସମୟରେ
ଏ କରଇବା ଉତ୍ତରବଳର ଗୋଟିଏ ଅଧିବେଶନ
ଚୋଇଥିଲା । ସବ୍ୟ ନୂତ୍ର ଏମନ୍ତ ଦ୍ୱା-
ରେବଳ୍ଲ ଉପସ୍ଥିତ ହେବା କାରଣ ସଜ୍ଜ ଅନୁ-
ବେଷ କରିଥିଲେ । ସବକାଳୀ ବିଶ୍ୱାସ ଏହି
ଶାବନକାର୍ଯ୍ୟ ଏହି ହାତମର ହାତରେ କାରଣ
କିମ୍ବା ହାତମର ହାତରେ ରଖିବା କାରଣ
ତୃପ୍ତି ବଦ୍ଧିମେଖଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଥ ପଠାଇବା
ବିଶ୍ୱାସ କରେଇବା କରିବା ସବୁର କାର୍ଯ୍ୟ
ବୋଲି ବିଜ୍ଞାପକରେ ଲେଖିଥିଲେ ଏହି ସେ
କାର୍ଯ୍ୟଟି ଥର ବୁଝୁବର ଏହି କହିରେ ଜଳ-
ସାଧାରଣକୁ ଅଧିକ କ୍ଷମତା ଥିବାରୁ ସହାରେ
କ ୫୦ ଶତ ଅଧିକ ହିଲୁ ଓ ମୁଲମାନ ଦ୍ୱା-
ରେବଳ୍ଲ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲେ ଏହି ବର୍ତ୍ତି
ନଥରେ ଭାଲୁ, ମହାଜନ, ଜନନୀୟ, ଲକ୍ଷ୍ମୀଜୀ-
ନାରୀ, ଅମଲ ପ୍ରକଳ୍ପ ନାମ ଶେଣୀର ଲୋକ
ଥିଲେ । ଉତ୍ତରବଳର ସବୁରି ଜୀବାରୁ ମଧ୍ୟ-
ଦିନ ଦାସ କିମ୍ବା ଦାସିର କାର୍ଯ୍ୟରମ୍ଭ ବରି ଯେଉଁ
ସବୁରେ ସବୁ ଆହୁତ ହୋଇଅଛି ତାହା ଦୁଇଲୁ
କବା କାରଣ ସମ୍ମାନକ ବାବୁ ଗୌତମଙ୍କର
ମୁକୁ ଆଜନି ଦେଲେ । ସମ୍ମାନକ ଶାହ
କହିଲେ କହିର ସମେପ ମର୍ମ ଏହି କ ସବକାରୀ
କାର୍ଯ୍ୟ କିମ୍ବା କର ପ୍ରତଳିତ ପ୍ରଗାନ୍ତି ଅନୁଧାରେ
ହିଲା କଲେକ୍ଟର ଓ ମାଳିଖ୍ରେଟିକ ହାତରେ
ପାଥକଣ୍ଠ ଭଗ୍ନ ଉତ୍ସବକାର୍ଯ୍ୟର ଜୀବ ଉତ୍ତରଥିଲୁ
ଏହି ଜୀବାକ ସାହାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଜାହାଙ୍କ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ-
ବେଜ ଏଣ୍ଟ, ଅପେକ୍ଷାଣ, କେମୁଣ୍ଡ, ପୋଲିକାପାଇକ

ଅମ୍ବଳକ କର୍ମବୁଦ୍ଧ ରହିଥାଏନ୍ତି । କଲେବୁଦ୍ଧ
ସୁରୂପ ସେ ଛଟିଦେଖା ଶକ୍ତି, ମୃଣ, ଅବହାରୀ,
ବାଣିଜ୍ୟ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କର ଅଦ୍ୟ, କୃଷ୍ଣ,
କାଣ୍ଡିଚ୍ୟ, ଗୋକରଣ ଅବସ୍ଥା, ଜମିହାର ପ୍ରକାର
ସମ୍ବନ୍ଧ ଓ ରେତ ଯତ୍ନାଦ କାଳା ବିଷୟରେ
ସେ ଦୃଷ୍ଟି ରଖିଲୁ ଏବଂ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟସ୍ବରୂପ ପ୍ରକାର
କର ଧନ ପ୍ରାଣ ସାମ୍ପ୍ରେସ୍ ଓ ଶାନ୍ତିରଙ୍ଗୀ, ତଜୀ-
ଦଜୀଆ ନିବାରଣ ଏବଂ ଉତ୍ସବଟିର ସମ୍ପ୍ର
ଅପରାଧର ଅନୁଷ୍ଠାନ ଏବଂ ଅପରାଧର ଦଶ
ବିଧାନକର୍ତ୍ତା ସେ ଅନ୍ତରୁ । ଏହିପରି ଗୁରୁତର
କାର୍ଯ୍ୟ ଭ୍ରମଗୁଡ଼େ କିମ୍ବାକ କରିବା କାଳର
ତାହାକୁ ପ୍ରତି କର୍ତ୍ତର ଶ୍ରାୟ ଭରୁଆଣିଶ କାଳ
ମୋପସଳରେ ଦୂର ନାନାଶ୍ରେଣୀର ଲେବକର
ନାନା କଥା ଶୁଣିବାକୁ ହୁଏ ଏବଂ ସବରରେ ମଧ୍ୟ
ଶେର୍ବିନାମେ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ସାମାଜିକ କରିଲୁ
ତାହାଙ୍କଠାରୁ ସତ୍ୟ ବା ଅସତ୍ୟ ଅନେକ କଥା
ଶୁଣିଲା । ଫୌଜଦାରୀ ମାନନ୍ଦରେ ପୁଲାସ
ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କର ହାତ ଦାରସୀ ଅଟେ । କୌଣସି
ଅପରାଧର ସମ୍ବନ୍ଧ ପାଇଲେ ପୁଲାସ ପ୍ରତି ଅନୁ-
ସନ୍ଧାନର ଆଦେଶ ହୁଏ ଏବଂ ସେ ଅନୁଷ୍ଠାନର
ବିପରି ଦେଇଥାଏ ଏବଂ କୁ ଦ୍ୱାରା ଦେଇଥାଏ
ତାହା ଦୁଇକୁ ଓ ସେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଥବିଶ୍ୟକମରେ
ଉପଦେଶ ଦିଅନ୍ତି । ଅପରାଧ ବିଚାରି ବା ଅପରାଧୀ
ଦଶ୍ଵ ଲାଗିଲେ ସେ ସେମନ୍ତ ଜବଣ୍ଟି-
ମେହିହିତାରେ ଦାୟୀ ପୁଲାସ କେମନ୍ତ ତାଙ୍କ
ଠାରେ ଦାୟୀ । ପୁଲାସ ଗ୍ରାମ ଦେବା ଅସାମୀକୁ
ସେ ଜାତି ଦେବାକୁ ସବୁବିବଳଃ କୁଣ୍ଡିବା । ତେଣେ
ପୁଲାସ ସେ ଦେଇଲେ ନିର୍ବୋଧୀକ ଦେବା
ଦୋଷ ଏକରୂପ କରିଲୁ ବିଅନ୍ତି ଓ ପ୍ରବୃତ୍ତ
ଅସାମୀ ଧରୁ ନ ପାଇଲେ ଦିଲ୍ଲି ଅସାମୀ ଗୁରୁତ
କରିଦିଅନ୍ତି ଓ ପ୍ରମାଣ କରିଲୁ ତାହା କାହାକୁ
ଦୂର ଥିବିଦିଲ ନାହିଁ । ପୁଲାସର ଅନୁଷ୍ଠାନ
ତାହାଙ୍କ ତଥା କଥାରେ ହୋଇଥିବାରୁ ଅନେକ
ସମୟରେ ପୁଲାସର କାର୍ଯ୍ୟ ତାହାଙ୍କ ନଳକାର୍ଯ୍ୟ
ତୁଳ୍ୟ ହୁଅଇ । ସୁତ୍ରଙ୍କ ଏହିପାଇ ପୁଲାସ
ସେବକରେ ସେ ମୋକଦମାର ବିନ୍ଦୁର କରି
ବିନ୍ଦୁ ଦେବକରେ ସେ ଲଜେ ଧରିବା
ଅସାମୀର ବିନ୍ଦୁ କରିଲୁ ଦୋଷ ଯେତେ ସୁ
ବିନ୍ଦୁ ଦେବକାରୁ ଦେଖିଲୁ କଲେ ମଧ୍ୟ ପଦ୍ମ
ସ୍ଥାନ ବିନ୍ଦୁର ଦିଗପେକ୍ଷ ବିନ୍ଦୁର କରି ପାଇଲି
ନାହିଁ । ସୁତ୍ରଙ୍କ ଅନେକ ବିନ୍ଦୁ ବିନ୍ଦୁର ଦିଗି
ବାର ଦେବା ମାତ୍ରାଙ୍କ । ସେ ମୋ ତାହାଙ୍କ

ତହିଁ ମମସୁ କଥା ଜାଣେ ପାଞ୍ଚମୀରୁ ଯାହାଙ୍କିଲ
ଛାବନେ ଦେବ ଧେନାକେ ଅବେଦନ ପହିଲେ
ଶ୍ରୀକିରଣବେ !

ପ୍ରାଚୀକ ସମ୍ବନ୍ଧ

କଲିକତା ମେଜ୍‌ଟିକ୍ ।

କ୍ଷେତ୍ର ମାଲିନୀଙ୍କ ଓ ଛୁଟ କରେନ୍ଦ୍ରଙ୍କର କାହାଁ ନିର୍ମାଣ
କରେଲୀ ମାତ୍ର ସବୁ କୁଣ୍ଡଳ ଜନଶକ୍ତି ।

କଟକପ୍ରଦୀପ ହେଉଥିଲା । ୧୯୫୮ ମୁଖ୍ୟମନ୍ୟାନୀ ପାଠ୍ୟମାର୍ଗ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଛି ।

ଦେଇଲାଙ୍କ ବାହୁଦୂର ମନ୍ତ୍ରାଳୟରେ ପୋଟିଲାଙ୍କ ଘାସିଥିଲା
ମାତ୍ର ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚବାସି ବାଜର ଦେଇଲାଙ୍କ ଏକାକି ବରାହି
ମରି ମହୋତ୍ସାର ଦେଇଲାଙ୍କ ।

ତାଙ୍କୁ ଯେ, ଏମ୍ ଚୋଇବ କଟକ ମୈରିଲିଂଗାର୍ଡୀର
ଦେସାରମାନ ପଢ଼ିବ କିମ୍ବା ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

ଏ ସ୍ଵପ୍ନରେ ଏ ଜୀବନରେ ଶେଷତା କହି ପୁରାଣ
ଜୀବନରେ ପ୍ରାୟ ହାତୀଠ ଏ ଏହି ଏହା ସମେ
ବାଧକ ଦେବ ମହାତ୍ମାଙ୍କରେ । ହେଲାଜୀରେ ଚାହିଁ
ମହାତ୍ମାଙ୍କରେ ।

କର ହାତ ଦୁଇ ପଟରେ ଦେବାକୁ ବହାରରେ ବୀରି
ଏବଂ ଯୋଗ୍ୟତାରେ । ଅନୁମାନ ହିଁ କେବଳ ଜଗାନ୍ନାଥ
ଦେବାକୁ ।

ମାତ୍ରଦୂର ଦେଇ ହେଉଥିଲାକିର କିମାତରଣ ଖାଲୀର ଦିନ
ପୁଅର ଦିନ ଉଚ୍ଚତରକାଳର ହେଉଥିଲା ଏବେ କିମାତ ବର୍ତ୍ତିନୀ
କଥା ଦେବନୋର ହେ ଯ କୁଳାର ହୋଇଥିଲା । କିମାତ କାହାର
କାହାର ଗୁରୁତ୍ବ ମଧ୍ୟ ସାଧନ୍ତରକ କିମାତରେ ହେଉଥିଲା ।

ବୁଦ୍ଧିର ତାମ ହାମର କଟେ ବୀବାଜ ଯେଉଁ କେବଳ
କୁକୁଳ ବନ୍ଦିଥିଲ ଖୋଲାଇବାର ବେଳୋଲେ ନ ଉଣ୍ଡା
କଥଦିଲୁ ରେଳିରେ ଅବିଗାହ ରେଳ ଦୁଷ୍ଟର ମୃଦୁଳନେ
ତାହାରେ ଓ ୫୫ ଲା କରିମାନା ହେଲା । ସପରି ଆ
ହାମ ଏହି ହୋଇ ଗାଇ ।

ଶ୍ରୀମଦ୍ ଭଗବତ ପାଠ୍ୟରେ କିମ୍ବା
କିମ୍ବା । କେତେକର ଯାହାର ବିଜଣା କଲେ
ସେ ତଥାହା ମାରିବାକୁ ଦିକ୍ଷାରୁ ସହେଳ ମାହାତ୍ମ୍ୟ
କାହାର କୁଷର୍ପ ପରିଶୋଭରେ ନିଳାପି ଦେଲେ
ମାତ୍ର ତାହା ପରିମାତ୍ର କହିବାକୁ ଅଧିକାର ପାଇଅଛି

କହା ଦେଖିବାରେ ଅଧିକର ଦିନାମୀ ଛାନ୍ଦାରଚାଟା ବି
ବେ କହାର ସାମରକହେବକ, ଅନେକାର କବ କହା ଦା
ଦୂର ପଦବୀରେ ମାତ୍ର ଏ କଟିଲା ପଦ୍ମମ ସହି ଦ
ଗାଇଥର । ଦେଖାଯାଇବର କୁଳନ ଦ୍ୱାରାରୁ ।

କାନ୍ଦିଲା ପାତାର ମାତ୍ରାର କାନ୍ଦିଲା

ସାପ୍ତାହିକ ସମାଚାରଟ୍ଟିକା

ଶବ୍ଦ ର
ଶବ୍ଦ ଲେଖଣି

ମୁଣ୍ଡ ରେ ଲୋକ କରୁଥ ସହି ଏହା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମାତ୍ର କିମ୍ବା କାହାର ପ୍ରକାର ଏହାର ପାଇଁ ଶହିକାଳ

ପ୍ରକାଶକେସୁ ଟ୍ରେଡିଂ

ତଳଭବର୍ଷର ଦୁଇର ଆଜବି ସହାୟ
ଧରିବାକାରୀ ଚିନ୍ମାହାରୀ ନିସ୍ପତ୍ତ ହୋଇଥିବା
ସାଧାରଣ ଏବଂ ପ୍ରାଦେଶିକ କଟିକର ମେମ୍ରମା-
ନଳର ନାମ ଗଠ କା ୧୫ ରଙ୍ଗର ଦିଲବା
ନଳପ୍ରରେ ପୁନଃବୀର ହେଉଥିଲା । କହିଲୁ
ଈତା ବିଶୁରର ଜନ୍ମ କିଳାର ମେମ୍ରମାନ-
ଦର ନାମ କିମ୍ବେ ଦିବାର କଲୁ ଯଥା:-
କଟିକ—- ସୟ ହରଦିନ ଦେଖ କାହାତୁର
ଦାକେଅର—ରାଜ ବେବୁଲାଥୀବେ ଦାହାତୁର
ଧ୍ୟ—- ସରା ଦରେ ମାରିଛନ୍ତି

ବୀଜା ମୁକୁଦହେଳ
ବୟସ୍ତ ଶଗବତ ସହାୟ ବାହାରକ

ତଳିତ ମାସ ତା ୨ ଅକ୍ଟୋବରେ ଶେଷ ହେବା
ପ୍ରାଦୂର ବରବାରୀ ଉଗ୍ରେଚରୁ ପ୍ରକାଶ ଯେ
ତୁମ୍ଭିର ସାହାଯ୍ୟ ପାଇବା ଲୋକରଙ୍ଗରେ ସେ ସପ୍ରା-
ଦରେ କହିଁ ପୂର୍ବ ସପ୍ରାତରୁ ଶାୟ ଦୂରଳେଖ ଦୃଢ଼ି
ହେବ ଟ୍ୟୁଲିନ ହୋଇଥିଲା । ତୁମ୍ଭି ବିଜ୍ଞାନରେ
ଦିକ୍ଷିତିଲୁ ମାତ୍ର ସଙ୍କାଳପଣୀ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ତେ
ମ୍ପେଦରେ ଅଧିକ । ବିଲ ହୃଦୀ ହୋଇ
କି ହିକାରୁ ଜୀବିତ ଦ୍ରବ୍ୟର ଦର କରିଯାଉଥାଏ ।
ସୁରକ୍ଷା ଅନୁରୂପ ହୋଇ ଅଧିକ ଲୋକ ସରକାରୀ
ପାହାଯାଏ ଦେଖାଇଲାଗଲା । କହିଁ ଉତ୍ତରରୁ ସମସ୍ତ
ଦିକ୍ଷିତିଲୁ ପଞ୍ଜିଆନ୍ତରେ ହୃଦୀ ହେବାର

ଦୟାଦ ଥିଏଇ ମାତ୍ର କହୁଁର ପରିମାଣ ଅବେଳା
ଜଣା ହେବୁ ନୁହିକାର୍ଡର ସୁଧିଆ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି ।

ମାତ୍ରିବର ସହିତେ ପରିଦର୍ଶକ ଦିଲ୍ଲୀରେ
ରେ ଏତ ଶୁଣ କୁଥିଲାଗ ହୋଇଯାଏଛିଲାରେ
ଅନ୍ଧାଳ କଟିପାଇଲେ । ନରେବାପିକଳ ଥିଲୁ
ରେଖ ମତେ ଅପରାହ୍ନ ବାଲରେ ଥୋଏ ପୃଷ୍ଠା
ଲମ୍ବା ପ୍ରକଳ୍ପା କରେ ଏକ ଚାହାକର କାମ
ରେ ଜାହାର ନାମକରଣ ଦେଖାର ଅନ୍ତର
ପ୍ରକାନ ରେ ସମ୍ମାନର ପ୍ରାତିକଳକ ହେଲୋ
କର୍ତ୍ତବ୍ୟକୁ କିମ୍ବା ସୁନ ପରିଦର୍ଶନ କରି ପର-
ଶୋଭାର୍ତ୍ତ ପ୍ରତିମାକୁ ଅଳାନି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପଦକ ପୁର-
ସାର ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ପ୍ରକଳ୍ପିତ ହେଲେ ।
ବହୁରେ ଜବାବ ସମ୍ବଦ୍ଧ ଅବରୂପ ସୋଭାକ
କ୍ଲେଷ୍ଟାଳ ଉଦ୍‌ବାନ ଲିଳକରେ ସୋଜ ଦେଇ
ଶୋଇବାକୁ ଅଭିବାକ ବେଳେ ଦେଇଗାନ୍ତ
ରେ ପ୍ରକାଳ କରେ ।

ପୂର୍ବର ଉଥଯାହା ଶେଷ ଦୋଷଥିଲା ! କିନ୍ତୁ
ଗା ଏ ଦୁଆ କହିବେ ଠାରୁରମାନେ ଗୁଡ଼ିଖି-
ମସୁଧରେ ବିଜେ କରି ଦୂର ଦଳ ଲିପିମିଳ
ଅଳ ହୋଇ ଧାଇ ଗା । ରଖ ବନ୍ଧୁଜାତିମା-
ନ୍ଦ୍ରର କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଛେବି ଦୀର୍ଘ କଳମୋହନ
ମୁମ୍ବ ଠାରେ ଅବସ୍ଥାକ ବଲେ ! ପ୍ରକଳନ

ଦକ୍ଷ ଏକାଦଶୀରେ ପଞ୍ଚବୋଣୀ ଯାହିଁ ଅନେକ
ଦୋଷଥୁଲେ । ରଥ ଦର୍ଶନୁତ୍ତି ଦେବାରେ
ଅନେକ ବିଳମ୍ବ ହେଉଗୁ ଗତ ବହିବାଜ
ବାହୁଡ଼ା ଧନେ ହେଲା ଏହି ଲୋଭାଲ୍ୟନରୁ
ଦେବଳ ଅପ୍ରକରେ ଭାରୀଙ୍କ ଠଣ୍ଡା ହୋଇ
ମଞ୍ଜଳବାର ବଢ଼ିବୁକୁରକ ରଥ ହିନ୍ଦୁଭାବରେ
ଲିଖୁଲା ଏହି ଦେଖା ରଥ ଅଧିବାଚ ଧିଶୁଲା ।
ସମ୍ବନ୍ଧେ ଏହିନ୍ତି ତାକୁରମାନେ ମନ୍ଦରେ
ଧିନେଶ କରିଥିଲେ ।

ଦାରତ୍ତିଲିଂ ସହରର ଅପୁକନ ଚାହେବୁ ଏବଂ
ଅନେବ ଉତ୍ସୁକେଣ୍ଟୁ ସେଠାରେ ମାତ୍ର ଜାଇଥିଲା
ଛାଇ । ସେଠାରେ କବେଳା ମାତ୍ର ଦୁଧ ମଳିକା
ବଢ଼ିବାଗୁଡ଼ିକର । ସେହି ଅର୍ପନ ମୋତଳ ଅର୍ପି-
ପ୍ରାସୃତେ ଅନ୍ତରୀଳ ସରବାରୀ ମୋଶାଲାର ପ୍ରାସୀ-
ଦାର କେହେଥର ଥାହେବକୁ ମାନ୍ୟବର
କଙ୍ଗାର ଦାରତ୍ତିଲିଂ ନିକଟରେ ଥୋଟିବ
ମୋଶାଲା ପ୍ରାସୀନ କାରଣ ତନିବର୍ତ୍ତ ନିମନ୍ତେ
ଦେଇଲି ଯେ ମହାଶ ଦାସ ପରୀକ୍ଷା ମୋଶାଲା
ଦୁଃଖ ଦେବା ଯୋଗ୍ୟ ତୁମେ ସରବାରୀ ନିଜର-
କୁ ଗତ ଦେଇଥିଲା । ଏହି ଶୁଭର ଦୂର୍ଯ୍ୟ
୪୩୦୦୯ କା ଅର୍ଥାତ୍ ଶୁଭ କ ଦେଇଲେ ସର-
ବାର ଜଙ୍ଗଲ ମାଦର ସବୁପ୍ରାସୀ ଦୁଃଖେ ।
ପରିଜଳର ସେହି ଅଂଶରୁ ତାରହାର କାହା-

କନ୍ଦ କହିବାରେ ସ୍ମାୟ ଓ ଦଳାର ଟଙ୍କା କ୍ଷେତ୍ର
ଦେବ । ଏହାରୁତା ଗୋରୁକୁ ଭହିବା ଏବଂ
ଗୋବର ଲମା କରିବା କାରଣ ଅବଶ୍ୟକ
ତୁମେ ସରକାର ଯୋଗାଇବେ । ଏବାହାର
ଦ୍ୱାରା ଗୋରୁକ ଲଦଣ ଉଚ୍ୟବ ସ୍ମପ୍ତିର ସୁରଧା
ଯୋହିଏ ରଜ ବିଦ୍ୟମ୍ୟର ପ୍ରସାର ଏବଂ ତିବା
ଦର୍ଶ ଦ୍ୱାରା ମଦ୍ଦମେଧକର ରଜ ହେବ ।

ବିନ୍ଦୁତର ସର କେମ୍ସ୍ ସମ୍ବଲ ଆର୍ଦ୍ଧଜୀବନ
କୁ ବିଷୟରେ ବକ୍ତୃତାମାନ ପ୍ରଦାନ କରୁଥି-
ବିନ୍ଦୁ । ତାହାର ଉପଦେଶ ସେ କେତେବୁ-
ଚିବ ସାମାଜିକ ବିଦ୍ୟା ପ୍ରକାଶକୁ ମନୋଯୋଗୀ
ହେଲେ ବ ୧୦୦ ର୍ଷ ପରମାୟୀ ଗ୍ରେମ ବର୍ତ୍ତବା
ବିଠିଲ ମୁହଁ ସଥାର୍ଥାବାଳ ଶୋଇବ, ଦକ୍ଷ-
ଗ୍ରାହୀରେ ଖୋଇବ, ଶୋଇବା ବର୍ତ୍ତବା
ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଧିଗାର ବର୍ତ୍ତବା, ସନାତନେ ଶୀତଳଜ୍ଞ-
ନରେ ସନ ନ କରି ଦେବର ଭାଗ୍ୟମୁଖର କୁଳ-
ରେ ସନ କରିବ, ଅନ୍ତର ପରମାଣୁ ବଳ ଦେବ-
ହୋଇଥିବା ଆଂଶିକ ଅନ୍ତର କରିବ, କୌଣସି
ପ୍ରକାର ମହିଳା ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟବହାର କରିବ ନାହିଁ,
କବ୍ୟ ଦେଇଛି ତୁମ୍ପାନ କିନ୍ତୁ କିବିଜି
ରହୁଥି ଜୀବିବ, କୌଣସି ଘୋରା କନ୍ତୁକୁ
ବରମଧ୍ୟରୁ ଅନ୍ତରାକୁ ଦେବ ନାହିଁକାରିଣ ସେମା-
ନକ୍ଷତ୍ରର ଦେମର ସଙ୍କାର କୁଣ୍ଡ, ପାଇଲେ
ମୋପହରରେ କାହିଁ କରିବ, ଅଭାଲ କୋତଳ
ପୁଣ୍ୟ, ପ୍ରମାଣାଦ କରିବ, କାର୍ଯ୍ୟ ବଦଳାଇବ
ଓ କେବେଶ ଅବକାଶ କେବ, ଧରାଶାକୁ
ପ୍ରିମାମଧ୍ୟରେ ଉଦ୍‌ଦିବ ସବ ମେତାକ ବିଭାଜିବ
ନାହିଁ ନବ୍ୟାକ ।

ପତ୍ରକୁ ଦୂରେ ସୁହିତ ଅକମକ ହେଲୁ
ଯେ ପୁଣ୍ୟ ଏକାକି ବିଦ୍ୟାଳୟର ପ୍ରଧାନ ଥାପକ
ପଣ୍ଡିତ ଦୟାକର ଦୟା ଶାଖା ଗରି ତା ଓ ଆରେ
ଯଦି ଜୀବନରୁ ପ୍ରସ୍ତାନ ବଲେ । ତାଙ୍କର
ବ୍ୟବ ଶ୍ରାୟ କଣ୍ଠ ର ହୋଇଥିଲା ମହି
ଦେବତାଙ୍କ ଯାଥ ହେଲା ଅର୍ଣ୍ଣ ଓ କାଷ ବେଗରେ
ନାହାଇ ଧାର୍ତ୍ତିକ ହୋଇ ଗଲ ଅପ୍ରେଇମାସକୁ
କାର୍ଯ୍ୟରୁ ଅନେକର କେନାଥିଲେ । ସେହି ଧାର୍ତ୍ତା
ମାନ କିମେ ପ୍ରବଳ ହୋଇ ଅକାଳେ ତାଙ୍କର
ଦେବତାଙ୍କ । ସବାର ଧୂର ପ୍ରଦିତ ପଣ୍ଡିତମନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ସିଂହକଷ୍ଟେର ଘଟିବ ଥିଲେ । ସେ
କରିବୁଗଲେ ଅଂଦର କାଳ ନ୍ୟାୟଶାସ୍ତ୍ର ପାଠ
କରି ଚନ୍ଦ୍ରରେ ବିଶେଷ ଯୋଗିନ୍ତା ଲାଭ କରିଲୁ

ସୁଦେଶକୁ ଫେର ଅସ୍ଥିରାଳ । ସେ ଯେମନ୍ତ
ଦିନାରେ କେମନ୍ତ କିଳୟ, ସହିତା, ଦେଖେବକବା,
ଶିଖାମୂଳକ ପ୍ରତିବେଚନ ଗୁଣାଳକରେ
ତୁମର ଥିଲେ । ତାହାକର ଅଧାଳ ମୁରୁରେ
ଯେ କଷତ ଦୋଇଥିଲୁ ତାହା ଶିଶୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ
ଦେବାର ନୁହେ ଏବଂ ତହିଁ ପାଇଁ ଅଧିକରନ
ଶୋଭମାୟ ଅଛେ । ପରମେଶର ତାହାଙ୍କର
ଅଚ୍ଛାର ମଞ୍ଜଳ ବିଧାଳ ଏବଂ ଶୋଭାତୁଳ
ପରବାର ଦର୍ଶକ ଶାନ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ।

ଏଠା କଲେକ୍ଟସ୍ ମହାପିଲଖାରୀର ଶୈଖ
କଲା କେବା ମାମନୁରେ ଦୟା ପାଇଥିବା ସୟୁଦ
ବାହିମ ଓ ବିଶୁଦ୍ଧିର ମହାତ୍ମା ଅପିଲ ମର
ଥୋରବାର ଶ୍ରୀପାତ୍ର ସେଥକଳଜଳ୍ଡ ଉଚ୍ଛଳସରେ
ଫିଏଲ୍ ହେଲା । ବାହୁ ମଧ୍ୟୁତ୍ତମ ଦାସ ଅଣିଲାଙ୍ଗ-
ମାନଙ୍କର ଉଚ୍ଛଳ ସ୍ଥଳେ, ଅପିଲର ହେଲୁ
ଯୋଗିଏ ଥିଲା । ସଥା (୧) ଅପିଲଙ୍ଗମାନେ
ଏକଥର ଘୋଷିଦାସ ଅବାଲଗରେ ବିଶୁଦ୍ଧ
ହୋଲ କେଳେ ପାଇଥିବା ସ୍ଥଳେ ସେହି ଘଟନା
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପୁନବାର ସେମନ୍ତକୁ ବିବୁଦ୍ଧରେ
ଫର୍ଦ୍ଦିତଦାସ ମୋହନମା ଚାଲି ନ ପାରେ ଏବଂ
(୨) ସେହି ଅସତା କାଗଜର କଳାଳ ହେଉ-
ଥିଲ ଦାସ ମହାପିଲଖାରୀ ଜାନ୍ମର ହୋଇ
ନ ଥିବା ଓ କିମ୍ବରନକଳନାର ତାହାର ଅନ୍ୟାୟ
ଲବ କା କିମ୍ବରନକଳନାର ଅନ୍ୟାୟ କିମ୍ବରନ
ବିଦ୍ୟାସମ୍ବନ୍ଧରକତା ଅପରିଷଦ ସଠି କାହିଁ । ଯେତେ
ନିରିତ ଆପଣେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦଶାର କର୍ବ କରି
ଥିଲେ କ କୌଣସି କେବାର କଳାଳ ନ କରସାର
ମନେ ମନେ ରାଜ୍ଞି କେଲେ ବିଶ୍ଵାସାନନ୍ଦନ
ଅଧିକାର ଦେବ କି ? କଳାଶଦେବ ଭକ୍ତ ଦୂର
ଆପଣେ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କର ଅପିଲ ତ୍ରିପିଲ
କଲେ । କାନବୋକରେ ଶାସ ଅପିଲ ହେବାର
ଜିଦ୍ୟମ ଲାଗିଥିଲୁ । ସେଠାରେ ଯାହା ନିଃଶ୍ଵର
ଦେବ ସାଧନ୍ୟରେ ଜଣା ପତ୍ରକ ।

ଅନ୍ତରୁକ୍ତରେ ବୟକ୍ତିର ଦତ୍ତାତ୍ରୀ ସାହୁ ପାଇବା
ଏକାଧିକ ପଥରୁ ଅବଶ୍ୟକ ହେଉଥିଲା । ଲକ୍ଷ୍ମୀ
ଜୀ ଓ ଉମା ବ୍ୟକ୍ତରେ ଅନ୍ତରୁକ୍ତର ସତରାମା ଗ୍ରାମ
ପ୍ରାୟ ମା ଗ ଛିଲ ଅନ୍ତରୁ ଭୂମିଗ୍ରାମ କିବିଷ
କୁନ୍ତ ଦେହେର ନାମକ ଏକ ଚିମ୍ବାର, ତାହାର
ପ୍ରାୟ ଦୂରକଣ୍ଠୀ ନିଃବନ୍ଦ ହୋଇଥିଲା । ପୁଲାର
ତଦନ୍ତରେ ତାହା ଦୂର ଖଣ୍ଡ କିନ୍ତୁ ପାଇଁ ପାଇଁ
କିନ୍ତୁ ପାଇଁକାଳି ଘାସାମାନ । ଏହି ପାଇଁକାଳି ପାଇଁ

ତାକୁରସାହେବ ସେମାନଙ୍କ ଦେଇବୁ ବିହି ପାଇ-
କାଳୁଚ ବାହାର କଲେ ଏ ଶା ଏ ପିଲାର
ଦେହ ଦେଖା ବରାଞ୍ଚିବାର ଓ କୁମାର ଥିଲୁ
ଦେଖା ବରାଞ୍ଚିବାର ଦିକାଟୁ ବରାଞ୍ଚିଲୁ । ମୁଣ୍ଡ
ପଦ୍ମ ଦେଇଲୁ ଦିନ ସେମାନେ କାହିଁ କି ଯାଇ
ଦେଇଲ ପୁଣି କାଳୁଚ ଜାଇ ପୁଣି ଉତ୍ତା ଦିଲା-
ଅଲେ ଏହ ହେଠା ଲୋକେ ଅନୁମାନ କରିଲୁ
କି ସେ କିମର ଏହ ପରିବାରର ଭୂପକାର
କ୍ଲେଶ ସହ ନ ପାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ହାରି ପରାଇ
ଅନୁଭବୀ କରିଥିଲୁ । ପୁଣି ତଦିନୁ ଲୋକ
ଦେଇ ପ୍ରକୃତ ଅବସ୍ଥା ଜାଣା ପଡ଼ିବ । ଅବ-
ଶୁଭରେ ଟଳାକୁ ବାଲେଇଗ୍ରାସେ ୧୦ ର ଗୁଡ଼ିଲ
ଦିକ୍ଷୁ ଦେଉଥିଲା ପୁଲେ ଅନୁଭ୍ୟ ଅନେକଙ୍କ
କାହାର ଦିତିତ ନୁହେ । ବରଷା ଦୁଇଲ କହି-
ପରମାନେ ଏ ପାଇନାହାସ ଜାଗର ଦେଇ
ଲୋକଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ଅନୁଭବାନ ଏହ ପ୍ରତିବାର
କଥାନ ପ୍ରକିଣ୍ଟି ଶୀଘ୍ର ହରିବାର ହେବେ ।

ପ୍ରସବାରରେ ଗରୁବର୍ଷ ଶ୍ରେଣୀ କାମକ
ଜଣେ ଗୋଟିଏ ଦ୍ୱାତାହ ଏକଳଙ୍କ ଧର୍ମାଚାରୀ
କୁଳକୁ ଦେଖାବରିବା ଅଧିକାର ରେ ଦେବପ୍ରଥା
ରହ ହୋଇଥିଲା । ପଞ୍ଜାବର ପ୍ରଧାନ ଅବାର
ତଥେ ବାହାର ଦ୍ୱାରା ଦେଇ ଏବଂ କିମ୍ବା
ମାନେ ସେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶୀ ଧ୍ୱବାର ମଜ ଦେବକୁ
ଖଲ୍ସ ପାଇଲା । ମହାମାନ୍ୟ ମନ୍ତ୍ରୀର କେନ୍ଦ୍ର
ରଙ୍ଗ ବାହାରୁର ଏବଂ ମହାମାନ୍ୟ କମ୍ପରେ
ଭଲ୍ଲିପ ବାହାରୁର ମେହି ମୋକଦମାର ମଧ୍ୟ
ଦେଖି ଦୁଇଲେ ସେ ସ୍ଵର୍ଗରେ ଦ୍ୱାତାହ
ଅଛି । ମୋକଦମାର ପ୍ରଥମାନ୍ୟରେ ଟିକିବିଳ
ଦ୍ୱାରା ହୃଦୀ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଦ୍ୱାରା
ଦେଲେ ମାତ୍ରକାଣ୍ଡ ମାଲିଗାନ କାମକ କୁଳ
ଜଣ ଗୋଟିଏଥାହ ଅସାମି ପରେ ଯେପରେ
ସମ୍ଭାବ ସାମ ଦେଲେ କିମ୍ବା ମୁଣ୍ଡ କାହା
ଯାହାଥାହି ସେ ଅସାମିରୁ ବିଶ୍ଵାରବା ବାହାର
ଗୋଟିଏ ବ୍ୟକ୍ତିମତ ହୋଇଥିଲା । ଅଛିଏହି
କମାଣ୍ଡର ଭଲ୍ଲିପ ବାହାରୁର ଅସାମିରୁ ଦୁଇଲେ
ନିର୍ବିକ ଦୁଇଧାରୀ ଏବଂ ସେ ପରିଚାର ଦେଇ
ଜଣ ମେଜରକୁ ବରଣାସ୍ତ୍ର କରିଅପ୍ରତି ଗୋଟିଏ
ସିଧାହ କଲାମୋକଳୁ ମାର ବିଶ୍ଵାରରେ ପୁଣି
ପାଇବାର ଏ ଦେଖରେ ସବସବର ସିଥାବା ।
ଶାସନକର୍ତ୍ତାମାନେ ସେ କଥାକୁ ବିପରୀତ
କ ଥିଲେ । ମହାମାନ୍ୟ ମନ୍ତ୍ରୀର କେନ୍ଦ୍ରର
କର୍ତ୍ତାବରି ବାହାରୁର ସେ କଲାମ ମୋତନ

ନିମନ୍ତେ ଦୃକ୍ ପ୍ରକଳ୍ପ ହୋଇ କେବେଳୁତ୍ୟ
ନିମ୍ନମୁଖ ପ୍ରଶ୍ନର କରିଥାବାବୁ ଏହା ତତ୍ତ୍ଵନୂସାରେ
ମାଞ୍ଚବର ଶୈଳମଣି ଅଦେଶ ପ୍ରଶ୍ନର କରିଥା-
ବାବୁ କି ଗୋପ ସେପାହିହାବ ବୌଧାସ କଲାଲୋକ
କିମ୍ବା ହେବାର ସନ୍ଦେହ ହେଲେ ଜାହାଙ୍କି-
କ୍ଷେତ୍ର ସ୍ଵର୍ଗ ଅଥବା ଜାହାଙ୍କ ଅଧୀକ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରକଳ୍ପ
କିମ୍ବା ମାନ୍ଦିଶ୍ଵର ପୁଲସ ସୁଧ୍ରାଷ୍ଟାବ
କିମ୍ବା ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବେ ଏହା ସେଇଲମଣିହାନି
କିମ୍ବା ଏବଂ ପରମା କରିବେ । ସେପାହିହାବାର
କିମ୍ବା ହେନିକବିଭାବ କଷଣ୍ଟାହୁ ସେଇଲମଣି-
କିମ୍ବା ଦେବେ । ଆମ୍ବେଗାନେ ଏଥିଥାର୍ ଲାର୍
କର୍ମକଳୁ ଅନେକ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇଥିବୁ । ଆଶା
କରୁଥିଲା ଜାହାଙ୍କର ଦୃଢ଼ାଅଦେଶ ସପଳ ହେବ ।

କଣ ମାତ୍ର ତା ୩୦ ହିଲେ ପଡ଼ିଗାଏ କାହା
କାନ୍ଦିମାନଙ୍କର ଘସ୍ତ ପୁଲାବ ଇନ୍ଦ୍ରେକୁରଙ୍କ ସମ୍ମରେ ଘେରେ ହୁବୁ ପ୍ରବଳ ପ୍ରକାଶର ହୋଲା-
ଖମ ବହୁରେ ମୁଦ୍ରାତାରର ତୁମରୁ “ବନ୍ଦିବ୍ୟସ୍ତ”
ହେଲେ “ନେତ୍ର ବୈସ୍ତ” ଗପା ହୋଲ ଥିବାରୁ
ହିରିତ ହେଲୁ ପାଠକଙ୍କର ଶ୍ରମ କରିବେ ।
ହୃଦୟରେ ସେ ଗୋଟିଏ କରି ବୈସ୍ତ ଅଥବା
ଜଳାଯିବ ବୋଲାଯାଇ ପାରେ ନାରୀର ମେଘ-
ମାନେ ଧିନ ବାଟ ସରେ ପ୍ରକଟନ କରି ପ୍ରାୟ
ଟ ୧୫୦୦୦ ୯ କା ମୂଲ୍ୟର ଜଗତ ତୁ ଅଳକା-
ମନ କୁଟି କେଇ ଶାଖାରୁଲେ । ପ୍ରଥମେ ହେଉ
କିମ୍ବାବର ଅନୁସରକ କରି କିମ୍ବା ଗରେଇସୁ
ଏବଂ ତାହା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କରିମଦ କଲେ
ଏବଂ ସେମାନେ ସେଇଁ ସମ୍ମାନକର ନାମ
ଦିଲେ ସେମାନକରିତାରୁ ମଧ୍ୟ କିନ୍ତୁ ମାଲ କରା-
ନାକ ହେଲ । ସେଥି ମଧ୍ୟରେ ସାଲେଘର ଏଲ-
କାର ବିଶ୍ୱାର ଯୋଗୀ ସିନ୍ଧୁପୁର କେତେହାଣ
ଥିଲେ । ଗର୍ବ ଉତ୍ସର୍ଗ କାଟିଲୀ କାହା ସରଜମି-
ନ୍ଦର ପଦ୍ମଶିଖ କରିବାର ଭାବ ନେଇ ହେଉ
କିମ୍ବାବକରିତାରେ ଏକଥିର କରିଥିଲା ଆଶ-
ାନ୍ତର ଏକଥିର କବା ଥିଲା ତୋଷେ
ମାଲ ଦିଲା ଯୋଗୀ ଅସମିନାନକୁ ଝଲକ
ଦିଲେ ଏବଂ ଶ୍ରଦ୍ଧାକ ଅସମିଗରକୁ ଶତ
ଦିଲେ । ଗାହାକ ହେଲୁ ମାମଳ ପ୍ରଥମରୁ
ଦିଲିବାରୁ ପ୍ରଥାନ ଅସମିଧମାନେ ଅଦେଶିଲେ ।
ଦିଲେ କହେ ସେ ଜଳମୋହିର ପଢିବା ସୁଲଭରେ
ଏହି ଶୁଣିଲ ଅସମର କୁତ୍ତାର ଘରେ କରି
ଗାହାଠରୁ ହେବ ନିତ୍ୟାବ ଜସବ ଦିଲେ
ଏହି ମୁଦ୍ରେମାତାରୁ ରସକ ଓ ସୁଅଳ୍ପ ଖଲନ୍ତି

ଭବାଦି ପ୍ରାୟ କି ୨୦ ୯ ବେଳେ କେବେ
ଭାବାତାରୁ ଏ ୨୦ ୯ ବେଳେ ଖେଳେ ଗୋଲ
ଭାବିଷ୍ୟ କେବେ କେବେ । ମୁହଁଦେଇ ଉପାୟଗୁଡ଼ର ନ
ଦେଖି ମୋପସଳରେ ଥୁବା ପୁଲାସ ସାହେବଙ୍କ-
ଠାରେ ଉପରୁତ ହୋଇ ସମସ୍ତ ଜଣାକବାରେ
ସେ କାର ଅନନ୍ତମାହଳ ମୁଖ୍ୟମାଙ୍କୁ ଭରଣ୍ଟାକୁ
ସରଜମେଜକୁ ଧରାଇ ହେଲେ ଏହି ଭାବାଙ୍କ
ତଦାରକରେ ପ୍ରତିକ ଧାଟନା ପ୍ରଦାନ ପାଇଲା ।
ଏ ସମସ୍ତ ବର୍ଷପୁ ବିବେକନା କଲେ ବନ୍ଦ କଠୋର
କ ହୋଇ କରି ଲଗୁ ଥିବାର ବୋଲି ଯିବା
କରି ଅମ୍ବାଜଙ୍କ ବିବେକନାରେ ଯାହାକୁ
ବିଶୁଦ୍ଧିରେ ଏମନ୍ତ ଗୁରୁତର ଅଭିଯୋଗମାନ
ଭାବାଙ୍କ ଉପରୁପୁ କାତମାନେ ବନ୍ଦସ କରିଛି
ଭାବାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରୁ ବଦ୍ୟ ଦେବା କିମ୍ବା ସଙ୍ଗକ
ଅଟେ । ଅଧିକ ବେଳନରେ ଯେ କୌଣସି ସମ୍ମାନ
କ ପାରେ ଅକୁ ବେଳନରେ ସେ ଥିଲୁ ଦହାଇ
ରହି ପାଇବ କି ପରକୁ ଭାବାଙ୍କ କାମରେ
ଫରୁଜଦାମ ମୋକଳମା କରିଥିଲେ ଅନ୍ତରୁ ବଲ
ହୋଇଆନା ।

ପୁସ୍ତକାଳିକର ହଟ୍ଟାର F

ପୁଷ୍ପକୁ ସମ୍ବାଦ ପାଇଅଛୁ । ଏ ପୁଷ୍ପ ବଜାରର
ଦେଖା ପରିଶୋଧ କାହାର ଜୀ ଜଗନ୍ନାଥ ହେବଳ
ନଚ୍ଛକାଳ ଉଷିତ ହଣ୍ଡାର ଶୋଲଦୋଇ ବନ୍ଦୁ-
ମୂଳ୍ୟ ଦ୍ରବ୍ୟର ବିକିଷ୍ଟହାରୀ ଯେବେଳାହା
ଅସ୍ତ୍ର ହେବ ଗାନ୍ଧୀ ତମସୁତହାରୀ ଗାନ୍ଧୀ
ଦେଇ ପଣ୍ଡତ ହଣ୍ଡାରକୁ ପରିଶୋଧ କରିବେ ।
ଏହି ନର୍ମରେ ଗୋଟିଏ ଜନଭବ ସେଠାରେ
ଉଠିଅଛୁ ଏହି ଗାନ୍ଧୀ ଶୁଣି ପୁଷ୍ପକ ମନ୍ତ୍ର, ମହନ୍ତ୍ର
ହେବଳ ଓ ଜଳସାଧାରଣ ମହା ତନ୍ମୁଷାଗରରେ
ମନ୍ତ୍ର ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ମର ଦତ୍ତ ଏକାହଣୀଙ୍କ
ଜୀଜମାନେଜିରକହାରୀ ଏକ ସମ୍ମ ଅନ୍ତର ହୋ-
ଇଥିଲା ମାତ୍ର ବସ୍ତିର ଦୁର୍ଘର ଲାଗେଥାଏୟ ଏହି
ଦେଶୀୟ ହାତମ ଦୂଳ ଏହି ଏମାରମନ୍ତର ମହନ୍ତ୍ର
ଉତ୍ତର ଅଧିକ କୈକ ଉପରୁ ତ ହୋଇ କି ସ୍ଵରେ,
ପୁଷ୍ପରୁ ସରବେ କିମ୍ବର ହେଲ ଜାଗାଧାରିନାହିଁ ।
ଏ ଜନଭବରେ କିନ୍ତୁ ସତ୍ୟ ଅଛି କି ନାହିଁ
ଆମ୍ବେମାନେ କହ କି ଯାରୁ ମାତ୍ର ଯେ ପ୍ରକଳ୍ପ
କଥା ଉଠିଅଛୁ ସେ ପ୍ରକଳ୍ପ ସାଧାରଣ ମର ପ୍ରବାସ
ଦୂରବା ଉଠିତ କୋଥ ହେଉଅଛୁ । ହକ୍କମାନେ
ଯେମେନ୍ତି ଗ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥଦେବକୁ ଯେମେନ୍ତି ଭାଷା-
କର ମନ୍ତ୍ର ଓ ମନ୍ତ୍ରରସ ହଣ୍ଡାରକୁ ମାତ୍ର କର-
ଇ । ସେ ହଣ୍ଡାରରେ ଧୂକା ବିଦ୍ୟମଳ୍ୟ ଦୃଦ୍ୟ-

ମାନ ଅନେକାବେଳେ ସଜ୍ଜା ଓ ଅପର ଧରାକୁ
ହିନ୍ଦୁମାଳେ ପ୍ରାଚିକଳାଙ୍ଗୁ ଦାଳ କରିଥିଲୁ
ଏକ ସେ ସବୁ ହିନ୍ଦୁମାଳଙ୍କର ସାଧାରଣ ସମ୍ମତି
ବୋଲିବାକୁ ହେବ । ସୁର୍ଯ୍ୟ ସଜ୍ଜା ମନ୍ଦିରର
ସ୍ଵର୍ଗପୂର୍ବ ପର୍ବତ ଉପରେ ମାରିପାରା
ଶେଷ ମହାସ୍ନାମରେ ପ୍ରାଚିକଳ ସେ ଉପରାବେ ଯେ
କେହି ସଜନ୍ମର ଗୁରୁତବ କରିବେ ଏହି ଜଗନ୍ନାଥ
ଦେବକୁ କାର୍ଯ୍ୟ ନିବାଦ ଦାରୁଣ ଜାଗ୍ରାବନ୍ଧାରକ
ସ୍ଵର୍ଗ ନିଷ୍ଠକୁ ରହୁ ଶ୍ରୀ କିରଣର ସେବା ପୂଜା
ଜଳାଇବ ଏହି ଅଦେଶ ରହିଥିଲୁ ମହାପାତ୍ର,
ଗାଉମାଧବ ସଜ୍ଜାକୁ ଦେଇଥିଲେ ଏକଂ ତତ୍ତ୍ଵ-
ନୂତନରେ ଧର୍ମରାତ୍ରି କାର୍ଯ୍ୟ ଖୁଲିଥିଥିଲା ।
କେହି କଞ୍ଚିପାରକୁ ସେ ଶକ୍ତି ଥିଲାଦିର ଅୟ
ସେବା କାର୍ଯ୍ୟକୁ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲେ ସହିତ ଚଳିଲୁ
ଜୀବିତହାର ତାଙ୍କ ଚଳାଇବା ଚାହାନଧାରକ-
କୁର ଅଧିବାରର କହିବୁର ନୁହେ । ମାତି ଅୟ
କାହିଁକି ନିଅଧ୍ୟ ଦେଲା ଓ ତାଙ୍କ ନିବାରଣ କିମ୍ବା
ଉପାୟ କରି ସଜ୍ଜା ବେ ସମ୍ମଳିମାରିଲେ ନାହିଁ
ତହାରଧାରକଙ୍କର ଅଗ୍ରେ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୋହିତଙ୍କର
ବୁଝେ ଦେଖାଇବା ଉଚିତ । ତାହା କି କରି
ଉତ୍ତର ଦ୍ୱାରେ ପାଇବା ହିନ୍ଦୁ ସମାଜ
ଅଭ୍ୟନ୍ତର ସମ୍ମାନିତ ଓ କରନ୍ତୁ ହେବେ ସନ୍ନେହ
ଗାହିଁ ।

ସାହିତ୍ୟ ପାର୍ଥକା ।

ଭୁବନ କୁର୍ମୀଶ ସାହାୟ୍ୟ ଜିମନେୟ ବିଜ୍ଞାତର
ସେଇମାନେ ଦେବା ପ୍ରଥାଳ ବରାଅଛୁଟୁ
ସେମାନଙ୍କର ସଲୋଷ ଏବଂ ସେଇମାନେ କୁର୍ମାକ
ଅବସ୍ଥା ଜ ଜାଣିବାରୁ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କିନ୍ତୁ ଦେବ
ଦେବ କାହାକୁ ସେମାନଙ୍କର ସାହାୟ୍ୟ କେତେ
ମୂଳ୍ୟବାନ ଦେବ ହାତା ଜଣାଇବା ଅଭିଷ୍ଟାପ୍ତରେ
ଆସମାନଙ୍କର ସହାୟ୍ୟ ଗବର୍ନ୍ମରଙ୍ଗରେ
ଲଭି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାହାତୁର କିମାତର ଲଭ
ମେୟୁରମାନଙ୍କ ନିହଟରୁ ଏକ ଧର୍ମ ମତ ମାତ୍ର
ହା ୨୦ ବିଶ୍ୱରେ ଲେଖିଥିଲେ । ତହିଁରେ
ସେ ଦେବାରାଥଙ୍କୁ ସେ ସଙ୍ଗ ୧୯୫୭ ସାଲର
ଦୂର୍ଭାସତାରୁ ଚନ୍ଦ ବର୍ଷର ଦୂର୍ଭାସ—ଆସୁତନ
ଓ ଡନ ପଞ୍ଜାବେ ଅଛି ବଢ଼ି ଅଟେ । ସନ୍ତୁ
୧୯୫୭ ସାଲର ମର ମାସରେ କା ଲକ୍ଷ ୧୫
ହଜାର ଲୋକ ଦେବକାରୀ ସାହାୟ୍ୟ ପାଇଥିଲେ
କାହିଁ କବ ମର ମାସରେ ସେମନଙ୍କ ହଜାର ୫୦
୨୦ ଥିଲା । ଏଥର କର୍ମମାନ୍ ଦୂର୍ଭାସରେ
ଆଗେବୁ ଏହି ଦେମନିବ ଅଧିକା ଧାର ଓ ଉଦ୍

ପୂର୍ବ ପରିକଳ କଷ୍ଟ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ଗୋରୁ
ଏତେ କଷ୍ଟ ହୋଇଅଛି ଯେ ସେ ଅନୁଭ
ପୃଷ୍ଠା ହେବାକୁ କରୁଥାଳ ଲାଗିବ । ଅଚ୍ଛଏକ
ଏଥର ଯେ ଅଧିକ ସାହାଯ୍ୟର ପ୍ରସ୍ତୋଜନ
ଏହା ଜନସାଧାରଣ ଅନାୟାସରେ ଦୁଇ
ପାଇବେ । ଏଥରୁ ସନ୍ ୧୮୫୭ ମାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ବିଲଗରେ ୨ ଲକ୍ଷ ପାଇସ୍ତର ଅର୍ଦ୍ଧାହ ଏକ କୋଟି
୫ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଦେବା କିମ୍ବାକୁ ଦୁଇଥିଲା । ଏ କଷ
ସେହି ମାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେବଳ ୩ ଲକ୍ଷ ୨୦
ବିଜ୍ଞାର ପାଇସ୍ତର ଅର୍ଦ୍ଧାହ ୫୫୫ ଲକ୍ଷରୁ ଉଥିଲ
ଦେବା ହାତେ କାହିଁ । କେହି ପକ୍ଷର ପରାମ୍ରଦୀ ଯେ
ସରକାର ସମସ୍ତ ଭାବ ସ୍ଵର୍ଗଂ କାନେଇ ବାହାରରେ
ବାହାଯି କାହିଁ କି ଲୋଡ଼ିଆଇଲା ? ତହିଁ କରୁଦେବ
ଏହି ବି ସରକାର ସାହାଯ୍ୟ ଦାତରେ ଥିଲେ
କୁଣ୍ଡଳ ନୃତ୍ୟ ଏବଂ ସାଧମତେ ଟଙ୍କା ଡିକ
ଅଛିନ୍ତି । ମାତ୍ର ଅନୁମାନ ହୋଇଥାଏ ଯେ ସନ୍ ୧୯୫୮
ମାର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ଭାବିତ ସାହାଯ୍ୟ ଦାତରେ
ପ୍ରାୟ ୨ କୋଟି ଟଙ୍କା, କୁଟି ରାଜସ୍ବ ଛମା ବା
ପ୍ରକଳିତ ରଖିବାରେ ୨ କୋଟି ଟଙ୍କା ଏବଂ
ଦାତନ ଦେବାରେ ପ୍ରାୟ ୨ କୋଟି ଟଙ୍କା
ଦେବକାର ବ୍ୟସ କରିବେ । ଦାତନ ଟଙ୍କା
ଅନେକ ପ୍ରକଳିତ ଅଦ୍ୟାତ୍ମର କାହିଁ । ଏ
ସମସ୍ତ ବିଷୟ ସାମାଜିକ ନୁହେ ଏବଂ ସରକାର
ଅବଶ୍ୟ ଯୋଗଦାନେ । ମାତ୍ର ଏହି ଉପରେ
ଅବେଳା ବିଷୟ ହୁଏ, ଅଶ୍ଵରତ୍ନ ଶୀତଳ କର
ମାତ୍ର ଅଛନ୍ତି ସେଇମାନେ ସରକାରୀ ସାହାଯ୍ୟ,
ପ୍ରାଣାନ୍ତେ ଛବିଶ କରିବେ କାହିଁ ସେମାନଙ୍କ
ଓ ଅଳାପ ବାଲକ ବାଲକାମାଳକୁ ବର୍ଦ୍ଧିତାକ
ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଦେବ ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ
ସାଧାରଣ ସାହାଯ୍ୟର ବିଶେଷ ଅନୁଶୀଳନ ।
ଦେବଦାତାର ହରାହାହ ଦେଇଥିବା ଏକ କୋଟି
କୋ ଏଥି ମଧ୍ୟରେ କିମ୍ବୁ ଦେଇ ସରକାର
ଏବଂ ସାହାଯ୍ୟ କରିଟିମାନଙ୍କ ଆହୁରି ଅଛନ୍ତି
ସଠାବାରୁ ଲେଖିଅଛନ୍ତି । ଅବେଳା ଯାହା
ଯେ ଦାତ କରିବେ ତାହା କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲାଗିବ
ଏବଂ ଦୁଇଷ ଦେବକାରୁ ଲେଇବାକୁ ରଖା କରିବା
ପାଇଁ ନିଜକିମ୍ବ ପ୍ରକଳିତ କାହିଁ ନାହିଁ । ସାହାଯ୍ୟ
ବର୍ତ୍ତବ କରିବାରେ ବଢ଼ିଲୁଗ ମହୋଦୟକିମ୍ବ
ଏକାନ୍ତର ମନେ ଦେବାର ବାହାକର ଅଛନ୍ତି
ଦୟାକୁ ଚାଇ ପରିଚିତ ଦେଇଥାଏ ଏବଂ ଜାତି
ପାଇଁ ବାହାକୁ ଅବେଳା ଧରିବାକ ଦେଇଥାଏ
ଦେବା ହରୁ ଏହା କିମ୍ବରବାସିମାନେ କାହିଁ

ଭାବତବାଣୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦେଶବାସୀଙ୍କେ
ଜାହାଙ୍ଗ ଅନୁରୋଧ କଣ କରିବାକୁ ଅପ୍ରଥର
ଦେଇବ ।

ସୁବ୍ରତ ସମ୍ପାଦି

ଦୂର ସୁବ୍ରତ ପ୍ରମାଣେ ଲୁଳିଥିଲା । କ୍ରିଷ୍ଣ
ଦେଖିଯ ଏହିଶ୍ଵର ଉତ୍ସରେ ଅନ୍ୟ ଶ୍ଵାକ ଅଧି-
କାର କରୁଥିଲା । କୁଆରମାଳେ ଲଣ୍ଠନରୁ
ଦୋର ଏବଂ ଶ୍ଵାକନ୍ତୁ ଶ୍ଵାକାନ୍ତରୁ ପଳାଇ-
ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ବେଳେ, ସମ୍ଯୋଗ ଦେଖି ଆକରଣ
କରିବାକ ଶୁଭ ନାହାନି ।

ଲଞ୍ଜ ରବର୍ଟସ ଚଳନମାସ ତା ୧୦ ରଖିବେ
କୈଥିଅଛନ୍ତି କ କିମ୍ବାଲମେକଠାରେ କୁଥର-
ମାଳେ କୃଷ୍ଣାସ ସେଇକ୍ୟକୁ ସେଉ ପରିଚିତ କଲେ।
କିମ୍ବାଲମେକ ଗୋଟିଏ ହୃଦୀ ଆଇଟପୋଡ଼ୁ,
ପ୍ରିଟୋରିଯୁର ଉତ୍ତରପିନ୍ଧିମ ଚରଣ ମାତ୍ର ଚଳ
ଦୂରରେ ଅବସ୍ଥିତ । ସେଠାରୁ ପାଖ କୋଣମାର
ଏକଦଳ କୃଷ୍ଣାସ ହେଣ୍ୟ ପ୍ରେରଣ ହୋଇଥିଲେ ।
ଦୂରପେକାପରି ବୋଥା ଅଳ୍ପ କୃଷ୍ଣାସ ସେବକ
ଆଗମନ ଅବଶ୍ୟକ ହୋଇ ଗାନ୍ଧ ଏକ ସେଇନ୍ୟା-
ଧର୍ମ ଗ୍ରୋକରିବାକୁ ଅନେକ ଦୂରରେ ହେଣ୍ୟକ
ପ୍ରେରଣ ଚଲେ ସେମାନେ ଅକୁର୍ବଦ୍ୟର ଭୂପ୍ରିସ
ହୋଇ କୃଷ୍ଣାସ ସେଇକ୍ୟକୁ ତରୁଣ୍ଣଗରୁ ଦେଖ
କଲେ କୃଷ୍ଣାସ ସେଇନ୍ୟ ଏକଦବରିକାଳ ଅତି-
ସାହୀସ ପୂର୍ବତ ସୁନ୍ଦର କଥିଥିଲେ ସଫା ସନ୍ଦର
ସାରଗୀ ଅଗ୍ରବରେ ପରିପ୍ରେସ ମୀଳାର କଥିଥିଲେ
କୃଷ୍ଣାସ କର୍ମଶଳମାନେ ହଙ୍ଗ ହୋଇଥିଲେ
କେବଳ ଭବର୍ତ୍ତ କାମଧେନୁ ଏହି କର୍ମେଣ୍ଟର ଅଭିନ
ହୋଇ ସେଇନ୍ୟପଦ କାନ୍ତି ହୋଇଥିଲୁଣ୍ଟି ।
କିପ୍ପୁରେ ବିଲାକରେ କଢ଼ି ଅନୋକନ ଲାଗି
ଥିଲା ।

ନୀଳର ସୁକି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏ ଧ୍ୟାନରେ
ଅତ୍ୟନ୍ତ ହୃଦୟ କହାଇବ ସମାଜ ଥିଲାଇଛି ।
ବିଦେଶୀୟ ପ୍ରକଳ୍ପମନବୀର ନିର୍ମାଣ କରିଯାଇବେ
ଏବେଳାଳ ମନୀ ଶକ୍ତି ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲା ।
ସମ୍ବନ୍ଧ କିମ୍ବା କୁଣ୍ଡେ ଜାଗାଇଲା ଯେ ସେମାନେ
ସମସ୍ତେ ମେଲିଯାଇଥାଏ ନିଧକ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ
ଥିଲା । ତିନାଙ୍କ ସେଷରେ କାହା ସୀମାର
କରିଥିଲା । ଏହି ଦୂଷମାତ୍ର ସମସ୍ତ ଭାବରେ
ପରି ବିଚଳିତ ବୟାଖ୍ୟାତ ଏବଂ ସମାଦରପତ୍ରମାନେ
ଏକମରବେ ତର୍ହିଁ ପ୍ରକଳ୍ପାଧ ଥିଲା କହି
ଥିଲା । ଜିନ୍ତୁ କବ୍ୟକାଣ୍ଡ ମତକାର ତାଙ୍କ ଦିଲା
ଅଥବା ତଳିର ମାସ ଗାୟତ୍ରେ ବିଶ୍ଵାସ ଏବଂ

ଚିନ୍ମାଲେ ଏବେଳକ ଲୁପ୍ତର ରଖିଥିଲେ ।
ଦିଦେଶୀୟ ପ୍ରତିକଥାର ପ୍ରକଳ୍ପ ମେଳପୂମାକେ
ଆହୁମଣ ବରାରେ ଦିଦେଶୀୟମାକେ ଅବ୍ୟକ୍ତ
ସହ୍ୟ ସହିତ ଅତୁରକ୍ଷା କରିଥିଲେ ମାହି କାଳକ
ଗୁଲ ନିଃଶେଷ ହେଲାରୁ ନିରୂପ୍ୟ ଦୋଳ ପ୍ରାଣ
ଦେବା ପୂର୍ବ ସ୍ତ୍ରୀ ପୁଣ୍ୟଦଳ୍କୁ ସହପ୍ରତିରେ ମୁଲ
ମାରୁ ବଧ କଲେ । ସେମାନଙ୍କର କେମନ୍ତ ବିପଦ
ହୋଇଥିଲା ଏଥୁବୁ ପାଠକମାକେ ଅନୁମାଳ
କରନ୍ତୁ । ତିନର ଦିଦେଶୀ ବିଷସଦଳର ପ୍ରକାଶ
କେଡ଼େ କଠିନ । ଏ ପାପକ ଫଳ ସେମାକେ
ଆକଣ୍ଠ୍ୟ ପାଇବେ । ଆପାରବାଟ ସେମାନଙ୍କର କଳ
ଦେବିଥିଲୁ । ଗର ଗା ୧୩ ରଜରେ ୨୦୦୦
ଦିଦେଶୀୟ ସେନା ତିନିଥିଙ୍କ ନଗରର ଗୀର
ବିଷତ ଆହୁମଣ କରିଥିଲେ, ମାହ ୨୦,୦୦୦
ତାଙ୍କ ଟନ୍ଦିନ ଦେବା ପାତେର ତ୍ରୟକୁ ଅବଶ୍ୟକ
ଗୁଲ ହୃଦୟ କଲେ ଯେ ତୁଣ୍ଡିଏ ସେନାଦଳର
ଲ ୪୦ ଶ ଏବଂ ମାରବିନ ଜାପାନ ପ୍ରଭାବ
ସେନା ମଞ୍ଚର ୨୦୦ ହତ ହେବେ । ତାହିଁ ପୂର୍ବେ
ଗା ୧୦ ଓ ୧୧ ରଜରେ ସେହିତାରେ ଲିଙ୍ଗକ,
ମାରବିନ, ପ୍ରଭ୍ରାଷ୍ଟି ଏବଂ ଜାପାନ ସେନା ଏକ-
ସୋଧାକେ ସୁକି କରିଥିଲେ ଏବଂ ଜାପାନ ୫
ମାରବିନ ସେନା କରେବ ପରିମ ଦେଖାଇ
ଥିଲେ । ଏ ସୁଦିରେ ଶତ ପଞ୍ଚଶର ଲ ୫୦୦ ଶ
ହତ ଓ ଲାଙ୍ଘନିଧର କ ୫ ଶ ହତ କ ୫୮ ଶ
ଆହି ହୋଇଥିଲେ । ଫର୍ମନ ଏବଂ ଜାପାନାଶକ
ପର କିମ ଅସକ ହୋଇଥିଲା ।

ପ୍ରାଚୀ ଶମ୍ଭବ ।

କବିତା ଗ୍ରନ୍ଥକାଳୀ

ମାର୍ଗଦର ମିଶ ବହାଇରଳ କୁଣ୍ଡ ଲିଙ୍ଗାଳବ ମେମ୍ପାହୁଷର
ପାତେ ଧାରା ହିନ୍ଦୀ ।

ମହି ରୀ, କିମ୍ବାର ରାଜୀବୀ ପଦାଳ କରିବାକୁ ଗାନ୍ଧାରେ
ଶାକେ ଟିକି ଏମ, ଯିବେଳେ ଏହି ବନ୍ଦବୀର ବନ୍ଦିପତ୍ର
କରିବାକୁ ପାଇଲା.

ମେହି ୧୦, ୧୧, ପ୍ରେସ୍, କେବଳ ୫୯ ଶତାବ୍ଦୀର ଲୟାନ୍‌ଡାର
ମାନ୍‌ଦ୍ରୋଣ ଓ ପେନ୍‌ଡାର୍ କଲେକ୍‌ଟର ଏବଂରେ ବାହାର
ଥିଲେ ।

କଟକ ଅଳ୍ପକୁ ୬ ପଢୁଆଳିଲ କହିମେହିକ
ମୁଖୀ ନାରୁ ସଜାତିର ନିହ ପଢୁଆଳି ମନ୍ଦର ଗଠକ
ତଥାଳ ହେବା ।

ବାନ୍ଦାରର ମକୁଂଫ ପାଇଁ ମୋହିଲେହାନ ଦୋଷ
କଟକର ଏତିକୁ ମୁଖ୍ୟ ପଦକର କରୁଣ ଦେଇ କରି
ବନ୍ଦେ ଅଧିକରି ହେଲା ।

ଅମ୍ବାଳକର ଉମିଶ୍ର ସାହେବ ଦାଳେଖିର ତୁ ଛୁଟ
ଅପ୍ରସାଦ - ପ୍ରଭାତ କର ଏତ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଅପ୍ରଚୁଦନେ
ଏ ପ୍ରତିକିମ୍ବିତ ଗନ୍ଧାରାଙ୍କ ପ୍ରକାଶକ ।

କରି ଏଥର ବୋୟାର ଜାଇରେ ନିପୁଣ,
ଆମ କର ଥୁଳେ ରୟାନକ ସଜ୍ଜିତ,
ଅଛି କାହିଁ କରୁ ଦୟ
କୁଳ ଲକ୍ଷ ହେଲେଣି ସେ ବୋୟାର ସହୟ ।
ଦୂରୋଧ ବୋୟାର ଗଣ ପଡ଼ିଗା ସମାନ,
ଅତ୍ର ଦୋଷେ ରଖାନିଲେ ହେଲେ ବହ୍ୟମାନ,
ଏବେ ସାମାଜିକ ପଦେ
ଯତନେଣି ଅଭି ସେ କି ଯତନେ ଦିଶିବେ ।
ଦୟମଣୀ ଭାବରେଣୀ-ଭରଣ ମୁଖରେ,
ଦେଲ ସର୍ତ୍ତ-ଭାବ-ଉପହାର ସମରରେ,
ତୃତୀୟାଳ କର ପୂଜା
ତେଜିକ ଏଣିଓ ତା-ଭାବରୁମଣୀ ଚକ୍ର ।
ଯେ ଦୟବ ଉପରଥି କର ସର୍ତ୍ତୁମା,
ରହିଛି ଝଳ ନିଃସୀମ ଅନନ୍ଦରେ ପୂଜା,
ଆଦା ଲଙ୍ଘନ ନିକାସୀ

ଯାଇ କି ଥୁବେ କି ସ୍ଵର୍ଗରେ ଜୀବି ।
ସଜ୍ଜନେସଙ୍କ ଅଜୁଦ ଖାତ୍ରୀନ,
ତୁମକେ ସଜ୍ଜ ଲୋକେ ଘରମୁଖେ ଗାନ,
ଲକ୍ଷ୍ମୀଦୂତେ ସ୍ତରୀରେ
ଦେଖିବେ ସୁକନ୍ଦୁକ ଲବନ ଲକ୍ଷବେ ।
ଧନ୍ୟ ହେ ରାଜନାଶ ? ଧନ୍ୟ ପାରଗର୍,
ଜୀବହେଲେ କରି ଉଗେ ଶତ୍ରୁଦୂର୍ପ କର,
ପ୍ରଭ ବନ୍ଦୀ ଦେଖାଇଲ
ବାଳେ ବାଲେ ଜଗନ୍ନାରେ ଖାତ୍ରୀଜାଗରି ।
ସନ୍ଧାନୀ ସର୍ପୀର } ଗ୍ରା ପରମିତୋତ୍ସୁ ଦ୍ଵିତୀ
ଗାନ୍ଧାରାତ୍ମିକ } ସୁଦାମା ପର୍ମିପର
ପିତୃତେଜୁଷ୍ଟେତ୍ରୁ
ଫଳେ ଫଳ ଯି ପି

ମହାଶୟ !

ମୋର ଏହି ଦୂରଦେଶର ପଦକ୍ଷଣ୍ଟି ଅପରା
ଦୀର ପଢିବାରେ ସ୍ଥାନ ଦେଇ ବାଧିବ କରିବେ ।
ଏହି କଳ୍ପନୀୟ ଜ୍ଞାନରେ ଗୋଟି ଲୁଲିଧ
କାର୍ଯ୍ୟ ଖୋଲା ହୋଇଥାଏ । ଏବା ସବୁ ପଦକ୍ଷଣ୍ଟି
ଖୋର୍ଦ୍ଦର୍ଷ ଦଳକା ଅଧୀନ, ଏବାଇତା ସିରିଜ
(Civil Department) ଦଳକାରେ ସ୍ଥାପନ
କରିଛି (Village relief) କାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ କରି
ଥିବା ଉଲିପା ବ୍ୟାଙ୍ଗରେ ମେହେ କାର୍ଯ୍ୟ କରି
ପ୍ରତିହକ ଅର୍ଥାତ୍ ୫ ମୂଳ ପାଇଥାଏ । ପ୍ରତ୍ୟେକ
ସମୁଦ୍ର ଶାଖାଧଳୀ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଛୀତ୍ର ୩୦ / ୫
ବାଲକ ପାଦକାଳିକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଟ ୦ ୯
ଦୂରଦେଶସାକର୍ଷ ଧାରାବାର କିମ୍ବା ଅଛି । କର୍ମଚାରୀ
ଅଧିକବସ୍ଥା ବାଲକ କାଳକାମାନେ ବାର୍ଷି

ବରନ୍ତି କିନ୍ତୁ କିମ୍ବବସ୍ତୁ ବାଜାର ବାଜାର
ମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଦିନ “ଅଚିତ” ଖାଇବାକୁ ମିଳେ
ଏହଠାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ପୂରୁଷ ଓ ଶ୍ରୀ
ମାନଙ୍କର ପ୍ରତିଦିନର କିର୍ତ୍ତିଷ୍ଵାକାର୍ଯ୍ୟ ଅସମ୍ଭବ
ରହିଲେ ଦେଶୋକଙ୍କ ସମ୍ମାନ ହୁଏ । କେଉଁଦିନ
ଦୂରପରିଷା କେଉଁଦିନ ବା ଏହପରିଷା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ମନ୍ତରାବ । ଏହି ଗୋଟି ଉଲିପ କଥାମ୍ବରେ
୧୯୫୦ ଫଜ ପୃଷ୍ଠେ ପ୍ରତ୍ୟେକରେ ୩୪ ଦିନାର
କର ଛେକ ପ୍ରତିଦିନ କାର୍ଯ୍ୟ କର ମୂଲ ପାଇଁ
ଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଅନ୍ତରୁ ମାତ୍ର ବକ ହେଲା ନିୟମିତ ବ-
ବୁଝେ ହୁଅଁ ହେବାରୁ ଲୋକେ ଜାମ ଶୁଣ
ଗୁଲି ଯାଇଥାଇଲା । ଏଠାର ତିପା କମିଶନର
ସାହେବ ହୃଦୟମ ଦେଇଥାଇଲୁ ସେ ବର୍ଣ୍ଣ ଦେଲେ
ଦୂରଗୋଟି କଥାମ୍ବ ଛାଡ଼ା କାହିଁ ଗୋଟି କରି
ହୋଇଯିବ ତଥାରୁ ଆମ୍ବର ଏହି “ଜବର”
କଥାମ୍ବରେ ସାହସର ଲୋକରୁ ଅନ୍ତରେ କୋତ ଦୋଲ
ମଲେ ବନ ଦେଇଯିବ । ଅଜକାଳ ଏଠାରେ
ପ୍ରାୟେ ୧୦ ଲୋକ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥାଇଲା, ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ
ଅତିଶୀଘ୍ର ଏଠାର କାର୍ଯ୍ୟ ବନ ଦେବ, ଏଠାରେ
ଗୁଡ଼ିଳ ୮ ଟଙ୍କାରେ କଟିଲା ୫, ୬, ୭ ସେବ ।
ଆହା ଓ ଡ୍ରାଇର ମଧ୍ୟ ସେହି ଭାବ ଥରେ, ତଥା
ବାରି ମଧ୍ୟରେ ପିଥାଇ ଛଢା ଥରୁ ବିଜ୍ଞ ମେଲେ
କରନ୍ତି ସେହିହେତୁ ସବୁ ସମୟରେ ମିଳେ ମାହିଁ
କିନ୍ତୁ ମନ୍ତରେ ଆମ୍ବାକଳ ଦେଇତାରୁ ପ୍ରସାରେ
ମିଳେ । ଏ ଗଲ୍ଲ ପଦଲିକ ଲୋକର କାର୍ଯ୍ୟ ।

ପିରାଳ ଲୋକାରେ ମେ ଗାମ୍ବ ଉଲିପ ଖୋଲ
ହୋଇଥାଇ ଥେବୁ ଅଜ ଅଞ୍ଜ, କାର୍ଯ୍ୟ ଅପରିବାର
ବର୍ଷିମାନେ ଘରେ କହି ମାସିକ ଟ ୧୫୦ ପାଇଁ । ଏହି ଲୋକରେ ଅନେକ “ ବିପନ ”
(Kitchen) ଗୋଲା ହୋଇଥାଇ କେବଳ ଏହି
ଦିବୋପାନ୍ତ ଉଦ୍‌ଦିଷ୍ଟରେ (ଯେଥରେ ପବଲିକ
ରୋର୍ବସ ଅଭ୍ୟଳରେ ଦୂରଗୋଟା କଥାମ୍ବ ଖୋଲାଇ
ଅଛି) ପ୍ରାୟ କିମ୍ବାଲିଶଟି ବିତନ ଖୋଲ
ହୋଇଥାଇ । ଏହି ଟ ୧୫ ଟି ବିତନରେ ମୋଟରେ
ପ୍ରାୟ ପ୍ରତିଦିନ ୧୫୦୦ ଲୋକ “ ଶିତତ ”
ଆଇଥାଇଲା ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ କାଳର
କାଳରା ଅନ୍ତରୁ ଏଠାର ଲୋକେ ଶିତତ
ଖୋଲିବାକୁ ସବଳେ ଅସନ୍ତି ତାହିଁ ହେବେ ତଥା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ହେଲେ, ଅପରା ଥାଳ, ପାଇଁ
ଗୋରୁ ବଳଦ, ଦଂସା, ଲୋଗା, ଲୁଗା ପାଇଁ
ଛମୀ କାଣ ହେଲୁ, ବା ଅପରା ବଳାନରେ
କିମ୍ବା ଶେଷରେ କର ନ ଯାଇ ବିତନରେ ଆମ୍ବରେ

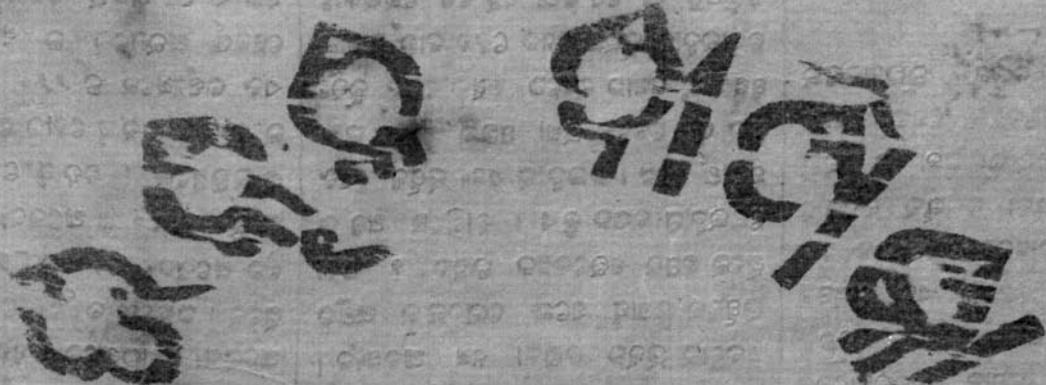
କେବାରୁ ବାପ ହୁଅନ୍ତି । ଶିରତି ଆଜିଲେ
ଏମାନଙ୍କ ଜାତି ସିବ ଓ ଆମୂମାନଙ୍କ ଦେଇବ
“ଶିଖଗାର” ମାନଙ୍କ ପର ଦୁଇତ ହେବେ
ବୋଲି ଏମାନେ ଶିପତିକୁ ଏତେ ଜୁବନ୍ତି । ଏହି
କିତକିର ଫୁଲ ଅବାହର ଥଟେ ବୁଝୁଣ, ପ୍ରାଣ
ବାଳକ, ହୃଦ, ସୁବା, ବା କୁଷଳ, ସବଳହାୟ
ଯେ କେହି ଅସିବ ସେ ଶିରତି ଆଜିଲୁ
ପାଇବ । ଏତ ଗଲ ଭୁର୍ମେଶ କଥା—

ଆଉ ବୋଟିଏ ଦୁଃଖର କଥା ଏହି ସେ
ଏଠାରେ ମୁଁ ପ୍ରାୟ ମା ଈ ସ ହେଲା କହିଥିଲ
ବିନ୍ଦୁ ମୋର ଜଣେ ବିନ୍ଦୁ ଛଡା (ସେବି ଏହି
ସିହେବ ଉତ୍ସବର ଅନ୍ୟ ଏକ କ୍ୟାନ୍ତର
ତାନ୍ତର ଥିଲାନ୍ତି) ଆଉ କୌଣସି ଉତ୍ସବରିକୁ
ସାଥର ପାଇଲି ନାହିଁ । କେବେ ଆଜିଲୁ ପ୍ରାୟ
୧୫ ମାସ ହେବ ଜଣେ ସୁରଖ୍ୟାମର ପଦା
କର ମୁମସ୍ତାନ୍ତ ଦେଖିଥିଲ । ତାକୁ ମୁଁ ତେ
ପ୍ରାରେ ଗର ଦୁଅରପରିବାରୁ ସେ ମୋତେ
ଅଧାହନରେ ଦୃଢ଼ର ଦେଲେ । ମୁଁ ତାକୁ ପରିଚାର
ଥିଲ ଯେ “ଭୁମିର ନାମକଥଣ” ହେ କେତେ
କଷ୍ଟରେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ “ହାମାର କା ” ନାହିଁ
ଦରି” ମୁଁ ଏପର ଉତ୍ତର ଶୁଣି ତୁମ୍ହାର
ରହନ୍ତି ଅଜ କିନ୍ତୁ ପରିରଧାରି ନାହିଁ । ଉତ୍ତର

ବ୍ୟାପକ ।

ପ୍ରାଥମିକ ଅଙ୍କଣିଷ୍ଠାର
ଆଦର୍ଶ ପ୍ରଶ୍ନାବଳୀ

ଏହାରେ ପ୍ରାୟ ପାଞ୍ଚଶତ ମରିବ ଯେତୁ କବି
କେବଳ ହୋଇଥିଲା । ଏହା କିମ୍ବା ତେ କବି
ଦ୍ୱାରା ଉପରେ ଉପରେରୀ ଏକ ମଧ୍ୟମବ୍ୟକ୍ତି କବିତା
କ୍ଷେତ୍ରର କିମ୍ବା ଶୈଳୀମାନଙ୍କର ଜ୍ଞାନବଦ୍ଧ
ଅନ୍ତିମତି । ମଲିଖ ଓ ଯା ମାତ୍ର ।

ଶାପୁରିଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧତା

卷之四

২৮৭

古文

શ્રી સુર કૃપા

ପାଶ୍ଚିମାବ୍ଦୀ କେବଳ ସତି ୧୫ ହିଁ ଲାଗିଥାଏ। ଅର୍ଥାତ୍ ୧୫ ବିଶ୍ଵାସୀନଙ୍କ ବ୍ୟାପକ ପ୍ରକାଶକରଣ

ପ୍ରଥାଦେଶୁ ୩୨

ଗତ ପା ୮୮ ରିଗ୍ରେ ଦେଖାବରୁ ପ୍ରକାଶ
ସେ ଭାବରେ ଦୂର୍ବିଷ୍ଣର ବାନ୍ଧବ୍ୟ ସାହାଯ୍ୟ ଘାଁଲି
ରି ସେ ଆରାଜ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋଟରେ ଗ ୧,୫୨,
୮୮,୨୨୨୨୯୩ କମାହୋମ୍ବୁଲା + କାହା ଦେଖି
ଦିଦେଖି ସମସ୍ତ ବାନ୍ଧବ ମୋଟ ଥାଏ । ସବୁ
୮୮୨ ଧାଳାରୁ ଏବର୍ଧର ଦୂର୍ବିଷ୍ଣ ଅଧିକ
ହେଲେହେଁ ସେ ଅଭିର ଦେଖା ଏଥର ଏକାର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଛଠି କାହିଁ ।

ଗର ସ୍ପ୍ରାହର କାଳିକାରୁ ପ୍ରବାସ ଯେ
ଦୂରେ ସାହାୟ ପାଇବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧ ୨୨
କିମ୍ ୮୫ ଦିନର କୋରିଆଛି ଅର୍ଥାତ୍ ଚର୍ଚ ଦୂରେ
ସ୍ପ୍ରାହରୁ ୨୨,୨୧୯ କରିଆଛି । ମାତ୍ର ଏଥି
ମଧ୍ୟରେ କେବେ ଭାରତନ୍ତ୍ୟ ଅଛି ଆପ କିମ୍ବା
ଦିଲ୍ଲିରେ ୧,୨୪,୩୪୭ କରିଆଛି ଏବଂ ଦେଶୀୟ
ଧାର୍ଯ୍ୟ ବଳ୍ୟରେ ୫୨,୨୩୨ କରିଆଛି ।
ସମ୍ବାଦମେଜ୍ ଅଥବା କହି ବିମ୍ବେର ୫ ଟିକ୍ର
ପ୍ରଦେଶରେ ।

ଜୀବନ ମାସ ପ୍ରାୟ ଅଥେ ଜଗ ହେଲୁ । ମାତ୍ର
ଏ ଧର୍ମକୁ ମେଦର କୃପାତା ପ୍ରତିକୁ ନାହିଁ ।
ଜଳ ଦିଲା ଏ ଜଳରେ ମୟୋତ ହେବ ଘୋଟ
ଯିବାର ଅରମ ହୋଇଥାଏ ଏହି ଶାବଧର
ଚେତ୍ତସ୍ତ୍ର ଅଦୋତ ବୋଲି ନାହିଁ ।

ମହା ଚିନ୍ତା । ସମସ୍ତ ଉତ୍ତିଷ୍ଠା ମଧ୍ୟରେ ହେବଳ
ବାଲେସରରେ କଥ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଘର ହୃଦୀ
ହୋଇଥିଲା । ଭାବରୁ ଅଧିକାରୀ ପ୍ରାନରେ
ଦୃଷ୍ଟିର ଅଭାବ । କେବଳ ଦଜ୍ଞାଳା ଅଧିକ
୫ ବ୍ରହ୍ମାରେ କିମ୍ବନ୍ତ ଘରମାଖରୁ ଅଧିକ
ହୋଇଥାଏ ।

ପାରାମେଶ୍ୱର ମେମତ ସାହ ଛଳିଯମ
ଭାବର ଭାବର ପରମକୁ ଏକଂ ବିନ୍ଦୁତ୍ତ୍ଵ
ଭାବର ହିତେଶୀମାନଙ୍କର ନେତା ଅର୍ଜୁ । ସେ
ଅନେକ ପରମାନ କର ବର୍ତ୍ତମାନ ସମସ୍ତରେ
ଭାବର ଉପକାର କରିବାର ସମ୍ଭାବନା ନ
ଦେଖି ମେମର ପଦ ଜ୍ୟାମ କରିବାର ଦିଲ୍ଲି
କୁହାୟ ନହିଥରନ୍ତି । ଏହା ଭାବର ଦୁର୍ବିଗ୍ନ
ବିନା ଆଜି କୁଣ୍ଡିନ୍ଦି । ସେ ପଦ ଜ୍ୟାମ
କଲେ ଭାବର ସତାଶେ ପାରାମେଶ୍ୱର ସହରେ
ଭାବର ପଥରେ ପଦେ କହିବାକୁ ଧରୁ କେହି
ନେଇବା ।

ତଳୟକ ହେଉ ତାଣିଜ୍ୟ ଦିଖିବସାମ୍ବର ନାମ
ଦୟ ଲାଗିବାର ଅଶୀମା ହେଉଥିଲୁ ଏଥିମଧ୍ୟରେ
ବିକାଶ କାଗଜର ଦୟ ଉତ୍ତା ଫୋରିଙ୍ଗ୍ରେ ଏବଂ
ଦେଶ ଅମ୍ବାଜ ପ୍ରବ୍ୟକ୍ଷ ମୂଳ ଦୃଢ଼ ହେଉଥିଲୁ ।
ଅନେକ ପ୍ରାହାଜ ହେଲେ ବିହବର

କିମନ୍ତେ ଲେଖା ଦେବାରୁ ଜାହାଜ ବଡ଼ା ବରି
ଯାଇଥିଛୁ । ବିଶେଷର ସୁରା ଓ ଲୁଗା କଳିବା-
ଲକର ଶୁଣେ କଲ ଦେବାର ସମ୍ବାଦକା । ସେମାନ-
ଦକ୍ଷର ବ୍ରଦ୍ଧ ଅଧିକାରୀ ତିକରେ କିନ୍ତୁ ଦୁଆରା
ସେ ଘନ୍ୟରେ ଗଣ୍ଠମୋଳ ଲାଗିଥିଛୁ ଲୁଗା କଣିକ
ଦିଏ ? ତିନର ଜୀବ ବ୍ୟବସାୟର ବ୍ୟାପାର
ଦେବାରୁ ପାରିବ ଓ ଲକାର ଗୃହ କନେବା
ନର ବହି ସୁଧିଧ ଘଟିଥିଲା ଏବଂ ଏଥୁମନ୍ତରେ
ଦର ବର୍ତ୍ତିଥିଲା ।

ଗତ ଦୂର ସ୍ନେମଦାର ମାଳ୍ୟବର କଣ୍ଠେ
ଏଇ ଲିଙ୍ଗକରାର ଦୂର ଓ ବଧୀର ଶିଥାଳୟ
ପ୍ରଭୁକ୍ଷରକାର୍ଯ୍ୟ ବଳେ ଚରିଥୁଲେ । ଯୁଗା ଓ
କାଳ ପ୍ରକଳ୍ପିତମାନେ କେହି କଥା କହି ବେହି
ବଟିନେ ଅଳ୍ପ ବହୁ, କେହି ତହି ଓ କେହି ପୃଷ୍ଠା
କାର୍ଯ୍ୟ ଜ୍ଞାନକାରୀ ଦେଖାଇ ସେଟଙ୍କୁ ମହେ
ପ୍ରଯୁକ୍ତି ଗମନିତ କରିଥୁଲେ । ଘୋଟିଏ ଦୂରୀ
ମାଳିକାରୀ ସେ ଆପଣା ପାଖରେ ବିଶାଳ ତକ୍ଷି

ପକାର୍ଗରେ ବିଦ୍ୟାଳୟର ମଙ୍ଗଳିତ ହେବ ସନ୍ଦେ-
ହ କାହିଁ ।

ଅସାମର ଗୁହା କଟିଗୁର କୁଳିମାନଙ୍କର
କୁଣ୍ଡର ମିଥ୍ୟାଦ ଶେଷ ହେଲେ ସେବେ ସେମା-
ନେ ଅଛୁ କୁଣ୍ଡ ବଜାନାକୁ ଛାପା ନ କରନ୍ତି
ତେବେ କେହି ଗୁହା କରିଗୁର କରିଗୁର
ସାହେବ ସେମାନଙ୍କ ନାମରେ ଗେଣ ଲାଭ୍ୟାଦିତି
ଅଳଯୋଗ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କରନ୍ତି ଏବ ପୁଲୀବର
ସାହାଧ୍ୟ କିଅନ୍ତି । ଅସମ ଜେଳପୁରର ନୂନ
ତେବୁଟି କମେଶନର ଚପ୍ରାକ ବେଳସାହେବ
ଅଦେଶ ଦେଇଥାନ୍ତି କି ଏହର ପୁଲେ ସମ୍ମାନ
କୌଣସି ପକାର ସାହାଧ୍ୟ ଦରବ କାହିଁ ।

ମାହେବ ସତ୍ୟମରେ ଅଦାଳତରେ ଗୈରିବ
ନାଲୁସ ଧାସର କରି ମୋହବମା ଚଳାଇବେ ।
ଏଥର କୌଣସି କୁଳ ସଲାଭରେ ଅଦାଳତକ
ଶ୍ଵରୁଷ ଶୁଦ୍ଧିକା ପୁଲ୍ଲସ ବାହାକୁ ଗୈରିପ୍ରାବ କରି-
ପାରିବ କାହିଁ । ବରସକବର ହୃଦୟ ସେ କୁଣ୍ଡେ
ବାହାକୁ ସଥାର୍ଥ ହାତିମ ବୋଲିବାକୁ ଦେବ ।

— ୫ —

ଦ୍ଵିତୀୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କର୍ତ୍ତାମାନ ଘୋଷ କାହାର ଦେବ
ମାଲକୋଣେର ବାହାଦୁର ସେ ପ୍ରଦେଶର ବଜେ-
ରିମାଳକରେ ଦ୍ଵିତୀୟ ବା ପାରିସ ଏବଂ ଜାଗତା
ଜୀବିସୁ ଅବର ପ୍ରକଳତ ଦେବ ଦୟନରେ ପ୍ରେସ୍ତୁତ
ଅବେଶ ପ୍ରଦାକ କରିଥିଲୁଣ୍ଡି ମହାମାନଙ୍କ ବଜେ
କାହାଦୁର ତାହା ଅନୁମୋଦକ କରି
ଅଛିନ୍ତି । ମାତ୍ର ତହିଁ ସଙ୍କେ ଅବେଶ ଦେଇବ
ଅଛିନ୍ତି କି ଘୋଷ ଅମଲମାନେ ଦ୍ଵିତୀୟ ଅନ୍ତର
ଦେଖି ପଢ଼ି ପାରିଲୁ ନାହିଁ ସେମାଜଳ
ମଧ୍ୟରୁ ସେ ପ୍ରେସ୍ତୁତ ଅମର ଲେଖି ନ ହାଗେ
ତାହାକୁ ତାହା ଶିଖା ନିମନ୍ତେ ଏକ ବର୍ଣ୍ଣପରିମାୟ
ବିଅନ୍ତିକ ଏକ ଅବେଶ ପ୍ରକଳତ ଏହି ଦର୍ଶି
ମଧ୍ୟରେ ତେହି ନିସ୍ତରି ହେଲେ ସେହାହା ଶିଖା
ନିମନ୍ତେ କରିଥାଏ ତାରଗଠାରୁ ଏକବର୍ଣ୍ଣ ପରିମାୟ
ପାଇବ । ଏଥିରୁ ଅମଲମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କାହା
ବାହାଦୁରଙ୍କର ବିଶେଷ ଦୟା ଅନ୍ତର ପ୍ରକାଶ
ପାଇଥାଏ ।

—*—
ଦେଶପାର ମହାରାଜା କଲୁଚ ବ୍ୟମଣ କରୁ
ଅଛି । ତୋଷେ କଲୁଗ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରତି-
ନ୍ତର ଭାବବ୍ୟବୀଶ ଫଳାଭବର ହୃଦୟ ସମ-
ନ୍ତରେ ଯାହାର ମତ ଘୟିବ ଥିଲେ । ହେ
ତହିଁର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ କହୁଥିଲୁଛି ଓ “ ମୁଁ କହେ

ପରେ ଯାହା କହିଥିଲୁ ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ତାହା
ଦକ୍ଷିଣାମୁଖ ଏବଂ ସେ କଥା ଏହି ଯେ ଲେଇବାଟ
ଦ୍ୱାରା ଉଦ୍‌ଦେଶ ଦମନ ହେବ ଜାହିଁ । କାଳ
ସୁରକ୍ଷାରୀ, କୃତ୍ୟବ ସେବେ ଅଧିକ ହେବ ଦୁଇ-
ମର ଦୟ ହେବେ ଜଣା ପଞ୍ଚବ ॥ ୫ ॥ କଥା
ସାରାର୍ଥ ଅଟେ । କଳନ୍ଦାର ଶବ୍ଦ ଉପରେ ଏବଂ
ରେଣ୍ଡାର ବସନ ଦୁଇ । ହାତିରେ ଅନ୍ତର
ଥିଲେ ଦିପର ପରିବେଶକ କରିବ ? ଶବ୍ଦ
ଉପରର ଉପାୟ ସଙ୍ଗେ ଲୋକଙ୍କର ଅର୍ଥକ
ଅବସ୍ଥାର ଦିନର କରିବା ମଧ୍ୟ ଅବଶ୍ୟକ ।
ଦିନରେ ପରିଷାକ ହେଲେ ଗୁରୁତ୍ୱ କରିବ
କାହିଁରେ ?

ମରମଳବିନ୍ଦୁଜିଲାରେ ଗୋଟିଏ ଅତ୍ୟନ୍ତ
ଦିନର ବିଭିନ୍ନ ଘଟିଥିବାର ଅମୃତ ବଜାର ପରି-
କାରେ ସ୍ଵକାଶିତ ହୋଇଥାଛି । ବୃଦ୍ଧିଜାତ
ଦୟାଧୀୟ ଧୂଳି ଧରି ଧରି ପ୍ରଭାବରେ ବିଦ୍ୟୁବା
ଦେଲେ ଆଶ ଲାଗ ଯୋଗା ମାତ୍ର ଯିବାରେ ସେ
ଦିବକ୍ରି ହୁଅଗ୍ରେ କଲିଯା ଦେଲା । ସେମାନେ
କଳଞ୍ଚିବଳ ହୁବାରୁ ସାଥୀରୁ ସ୍ଵଭାବ କରି ଥାନୀ-
କୁ ଚାରିନେହେ ଓ ସବୁରଙ୍ଗେରଙ୍ଗେ ତାହାକୁ
ସମସ୍ତ ସହ ଗାଇଦରେ ଉଣି ସକାଳେ ଜାନିଲା
ନେଇ ସ୍ଵତ୍ତବେଳେ । ସାଥୁ କାରିବ ନରିବାରୁ
ଜନମୟ ଜେପୁଣି ମାଜିଶ୍ରେଷ୍ଠ ଗତ ତା ୨ ର-
ଖକୁ ଭାବିଖ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରେ । ଏମ୍ବନ୍ଧରେ ସବ-
ଲଭଶ୍ଵରକୁଠର ଦଙ୍ଗା କଲିବା ଅଭିଯାଗରେ
ସାଥୁଲୁ ପାଇଥାଇଲାନ୍ତେ ଗ୍ରାମକ ଦେବାରେ
ଇତ୍ତାପ ଜେମୁଣି ମାଜିଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅବେଳା କରେଲେ
ଓ ସାଥୁ ପୁଲାବ ଦବ କଳାପୋହର ଏକ କଳ-
ଞ୍ଚିବଳକ ନାମରେ ଫୃଦ୍ଧରୁ ନାଲବ ହିନ୍ଦୁଥିବାର
ହେଲା ହିମର ନାମର ଏ ହିମରଙ୍ଗ ହେଲା

କଞ୍ଚପ୍ରଦେଶର ପାଗଲଖାଳା ମାନବର
ସକ ୧୯୫୫ ବୀଳର ବିବରଣ୍ୟରୁ ପ୍ରକାଶ ହେଲା
ସେବର ଅରମ୍ଭରେ ଜ ୧୯୫ ଶ ଥିଲେ
ଏବଂ ବର୍ଷମଧ୍ୟରେ ଜ ୨୨୦ ଶ ଦିନର ଏବଂ
ଜ ୨୪୨ ଶ ବିଦୟୁ ତୋର ଫେରର ଜ୍ଞାନ-
ଶ ବହୁଥିଲେ । ବିଦୟୁ ତୋର ଜ ୨୪୨ ଏ
ମଧ୍ୟରୁ ଜ ୧୯୦ ଶ ଆବେଗନ ଜ ୨୭ ଶ ୨୦୦
ଶିକ ଅବେଗନ ଏବଂ ଜ ୨୭ ଶ ମୁଠ ହେବା
ଥିଲେ । ତହେପୂର୍ବ ବର୍ଷରେ କେବଳ ଜ ୨୬ ଶ
ଆବେଗନ ହୋଇଥିଲେ । ସୂଚନା କଣ୍ଠେବର୍ଷର
ପାଇ ସବଳ ପ୍ରକାଶରେ ସନ୍ତୋଷକଳକ ଅଟେ ।
ଶଶ୍ଵରକ କାରଣରେ ପାଗଲଖାଳାକୁ ଆବିଧା
ଜ ୨୭ ଶ ମଧ୍ୟରୁ ଜ ୪୫୩ ଶ ମଞ୍ଜର ଓ ଜ୍ଞାନ-
ମଧ୍ୟପାନହୀନ ପାଗଲ ହେବର ଜଣା ମାତ୍ର
ଅଛି । ଆବଶ୍ୟକ କାର୍ଯ୍ୟର ଉପରୀତରେ ମନୋ-
ଭବ ବଳ ସବୀଳାରୁ ଥିଲା ରହିଥାଏ । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ-
ବଜ୍ରପ୍ରଦେଶ କିମନ୍ତେ ମୋଟି ଏ ଦୃଢ଼ର ପାଗଲ-
ଆଳା ପ୍ରାପନକ ପ୍ରସ୍ତାବ ଗର ପାଇବର୍ଷ ହେଲା
ଦିନର ହୋଇଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରେର ହୋଇଥିଲା
ସେ ଦୂରସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଜଳର ବରଦମୟରେ
ହେଉଥିଲା ପାଗଲଖାଳା ଥାଇ ସେହି ପାଗଲଖାଳା
ଗୋଟିଏ ବତ ପାଗଲଖାଳା ଦେବ ଏବଂ ପାଟ-
ନା ଓ ତୁଳନାର ପାଗଲଖାଳାମାଳ କହିଲେ ମେଲି-
ଦିବ । ଅପର ଦିଯୋଜି ଅର୍ଥାତ୍ କରକ ତୁ ତାବୁ
ପାଗଲଖାଳାମାଳ ବର୍ତ୍ତମାନ ଘର ରହିଥିବ
ଦୈଥିଲ ବହର କାମର ମେତାକଳସୁଲ ଏବଂ
ପାଗଲର ତେଜିଲ ମେତାକଳ ସୁଲମାଳକଳ
ଶତମାନେ ବହରମୟରେ ପାଗଲଖାଳାମାଳେ
ଗାହଦିତ ଶିତାର ତିବିହା ଯଜ୍ଞ କରିବେ ଏବଂ
କରିବ ଓ ତାହା ମେତାକଳସୁଲର ଶତମାନେ
ସେ ସବୁ ପ୍ରାନର ପାଗଲଖାଳାମାଳେ ଭାବୁ ବନ୍ଦୁ
ଦିଲା କରିବେ ।

—*—
ନତ ପା ୧୮ ରଖିବେ କାହିଁ ଫୁଲିଛନ୍ତି ମହିଳା
ଦେଉଣ୍ଡି ଗାଢ଼ିଦ୍ଵେଷୁଟଙ୍କ ଦିନରେ ଶୋଟିଏ
ସୁଲ୍ଲାପ ଅର୍ଥାତ୍ କହିବ ମୋହବତୀ ଜୀବନର
ହୋଇଥିଲା । ତହିଁର ଧଂସେପ କବରଣ ଏହି
ବିପ୍ରା ଧାସନା । ମୌ । ଅରଜିରେ ଝାବା
ମେହିଏ ସୁହରଣୀର ମଳ୍ଲକବୀ ପଞ୍ଜର ପୁଅରୀ
କଳ ସୁଅର୍ ପ୍ରଦତ୍ତ ଲଜ୍ଜା କେଇଥିଲେ । ଏକ
କିନ ବୁଝ ବିନ ତ ଅରୟରେ ନାହିଁ ଧର୍ମର
ବୋଲମାନ ଧୂର ଧୋବାରେ ବାହି ଧୂର ମନ୍ଦିର
ଭାଣ ଓ ତତ୍ତ୍ଵାତ୍ ନାହିଁ ଧର୍ମବାର ଦେଇ

ତାକ ପକାନ୍ତେ ପଡ଼ୋଇମାନେ ସେଠାରୁ ଅଦିଲେ
ଏହି ସେହି ଦୂରକଣ୍ଠକୁ ମାତ୍ର ସହିତ ପାଟୁରୁ
ଦେଇ ସିମା ଚାରି ଗୌତମାର ଜିମା କର-
ଦେଲେ । ଗୌତମାର ଚଢ଼ି ଅରଧର ସଙ୍କାଳେ
ସେମନଙ୍କୁ ବିସକଳର ଘାଟୁରେ ଉତ୍ସେତ
ଦେଲେ ମାତ୍ର ଜମାଦାର ହେଉ ଦୃଷ୍ଟିଲେ ନାହିଁ ।
ତହିଁ ଉତ୍ସରୁ ତୁମୁ ମହାରଖା ଓ ଜଙ୍ଗ ପଥକ
ପାଠରେ ଲାଗୁ ଦେଲେ ବିସେମାନେ ବନ୍ଧିତରୁ
ଏ ଭାବର ସୋଜୀରେ ପଣ୍ଡ ସାରିବାବେଳେ
ଯରାଇ ସୁଆର୍କ, ଜନ୍ମ ସୁଆର୍କ ଉଗେଇ ସେମାନଙ୍କୁ
ମାଛ ରେଖ କରିବା ଛାଇରେ ଧରି ଅକ୍ଷୟାର୍କୁପେ
ଅଟକ ଦେଖିଲେ ଏହି ଜମାଦାର ରହିର ରହିଲୁ
କିମ୍ବା ଅସାମୀନଙ୍କୁ ଅଳ୍ପାୟ କବଦ୍ଧ ରଖିବା
ଆ କଷ୍ଟ ସା ଅଧିକରେ ଗୁଲକ ଦେଲେ ।
କଞ୍ଚକର୍ତ୍ତା ଦୂରସ୍ଥରେ ପ୍ରମାଣ କେଇ ପ୍ରକୃତ
ଦରନା ଦୃଷ୍ଟାର ଅସାମୀନଙ୍କୁ ଝଳକ ଦେଲେ
କାହାର ସେମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ଫରିଯାଦିକୁ
ଅନ୍ୟ କବଦ୍ଧ ରଖି ଦେଲେ ଗୋଟିଏ ରହ
ଜମା କରିଦେଇ ଥିଲେ ସାହା ଉଚିତ କାର୍ଯ୍ୟ
ଅବେ । ଗୌତମାର ଯେବେ ବିଲମ୍ବ କଲା
ଦେବେ ତହିଁ ନିମନ୍ତେ ଅସାମୀନଙ୍କେ ଦାୟୀ
ହୁନ୍ତା । ଏ ମୋତଦିମାରେ ଦେଇ କକ୍ଷୁକ-
ନିଃ ରହିଛ ଅଧ୍ୟନ୍ତ ସନ୍ଦେହସ୍ଵର୍ଗ କୋଳି
କମ୍ବରତର୍କ ଅପଣା କଷତରେ ଲେଖିଥରନ୍ତି
ଏହି ଅସାମୀନେ ଆଗାମରୁ ପୁରୀର ସ୍ତର୍ଗ୍ରହ
ଏହି ଜଳା ମାତ୍ରମେହିକର ରହିପୁଣି ଦୃଷ୍ଟି
ଦେବ ।

— * —

ତାମରୂପ କିନ୍ତୁ ଅନୁର୍ଗର ସେଇଙ୍ଗର
ଜୀବନର ଏବ ଜ୍ଞାନର ସରେ ଦେଖାଯେଇଲା ।
କମାଳ ଧାର ବୋଚାଇ ଥାବାର ହେତୁକଣାଙ୍ଗୁ-
ଲା ତାମ ସବ ଦୂର କଣ କହିଲୁଛିଲ ସେ
ଜୀବନ ଅବ ଅନେକ ଧନ୍ୟାକ ଉଦ୍‌ଘାତୁ ରୁହ ଓ
ଦୂର ଜୀବନ ଦୂର କ୍ଷେତ୍ର ଉପରେ ସନ୍ଦେଶ
କର ସେମାନଙ୍କ ସର ଚିଲାହ କଲେ ମହି ତହିଁ
ସେଇ ମାର ମଳିଲ ନାହିଁ । ଗୁଣାତଥାର କଳ
ରଜାରେ ସେମାନେ ପ୍ରଭୃତ ବୈର ଥିବାର ସ୍ଥିର
କର ଆରଦ୍ଦକୁ ସେବନରେ । ବନ୍ଦୁବକେଣିହି
ଭୁଷେ ତଥାର ଗଲ ମାହ ରୁମ ରହିଗଲା ।
କାହାର ଅବେଳା ପ୍ରଭାବ ଓ କାଳାପ୍ରକର
ଯଥାର ହେଉ ସମସ୍ତ ସବ କ୍ଷପନାଥ ରଖିଲେ
କଥାତ ସେ ଅପରାଧ ମୁକ୍ତାର ବନ୍ଦ କାହିଁ । ଯହି
ଯେତେବେ ଗାହାର କୁର୍ଦ୍ଦା ଓ ପୁରୁଷ କଥାକୁ ଧରିଲା

ଅଣେ ତାହା ସମ୍ମରଣ କଲପୁଣ୍ଡର ସେମାନଙ୍କ
ମଳିତୁହ ବ୍ୟାଗ କରଇ ତାହାରୁ ଶୁଅଇଲେ ଏବଂ
ଅଛ ଯେତେ କୁସ୍ତି କର୍ଯ୍ୟ କଲେ ସେପରୁ
ଲେଖିବାର ନୁହେ । ତଥାକ କୁମ ଦୋଷ
ଶୀକାର କଲ ନାହିଁ । ଏହି ଜାଗର ହୋଇ
ଯାଇକରେ ଶତ ଦେଲେ । କୁମ ଧୂଲିବ ବିର୍ତ୍ତ
ଦିବେ ବିମୁକ୍ତର ତେଣୁଟି କମେଶନର ସାଥେ
କର ନିକଟରେ ଜାଇବ କଲ ଏବଂ ଅପରାଧ
ପ୍ରମଣ ଦେବାରୁ ସାହେବ ମହେଦୟ ଧରିବା
ଦେଇ ବିଦୟୁତରକୁ କଣ୍ଠ ଏବଂ ଦୂରର
ଦେଖିବାକୁ କଣ୍ଠ ରେଖାଏ କଠିନ ପରି
ଶ୍ରମସହିତ କବନାର କରିବାର ଦଶ୍ତ ଦେଲେ
ଦଶ୍ତ ବିଦ୍ରୂପମାନେ ଜଗ ସପ୍ତବରେ କଲିବା
ଦାରବୋର୍ଦ୍ଦରେ ଅଣିଲ କନ୍ଦନ୍ତେ ବିଶ୍ଵାସର
ପ୍ରକରସେପ ଓ ଦାରୁଲ ସାହେବମାନେ ନିଷ୍ଠ ଭଲବ
ନ କର ତାହା ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କଲେ ଏବଂ କହିଲେ
କି ଏପରି କିମ୍ବା ଏବଂ ଅମ୍ବର୍ଯ୍ୟ କାବହାରର
ଥୋ ସେମାନେ ଥାର ଦେବେ ଶୁଣି ନାହାନ୍ତି
ଏବଂ ଅପରାଧର ଭୁଲକାରେ ଦଶ୍ତ ଅଧିକାରେ
ନାହିଁ । ଧୂଲିବ କଲ କିରରେ ଜଣେ କେମନ୍ତ
ପଣାର ଅଛନ୍ତି ଏଥରୁ ପାଠବମାନେ ଅନମାନ
କରନ୍ତି । ଧୂଲିବ ଅଭ୍ୟାସର କଥା ପ୍ରାୟ ପ୍ରକ
ସପ୍ତବରେ ଶୁଣା ହାତୁଥିଛନ୍ତି । ସାମାନ୍ୟ ଦେବା
ନରେ ଅଣିନ୍ତିକ ଚର୍ମଗୁଣ ଦାତରେ କତ୍ତ ଅଧ୍ୟ-
କାର ଦେବାର ପଳ ଏହା ନୁହେ କି ? ସୁଲାବ
ଦସ୍ତାର ବିଷୟରେ କେବେ ଗବର୍ନ୍ମିନେଷନ୍଱ର
ଦିନେ ପଢିବ ?

ଦୁଇ ପତ୍ର

ରୁଧଳ ସ୍ଵକ୍ଷପନରେ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କଣ
ପ୍ରେସିଡେନ୍ଚ କ୍ରିଏଲ ଶାହା କରୁଅଛନ୍ତି କି ସ୍ଵକ୍ଷପନ
ସମ୍ପଦୀ ଲେଖନ ଦେବା ପର୍ଯ୍ୟାନ୍ ରେ ଜାଗ୍ର
ଦେବେ କାହାଁ ପାଇଁ ଭାଗୀର ଦେଖା
ସାଇଥାଙ୍କ । ରୁଧଳମାନେ ୩୦୮୨ ପରସ୍ପର
ଦେଇଥୁଲେଦେଇଁ ଜଳ ତା ୨୧ ଦିନରେ ଏକ
ପ୍ରାକ୍ତରେ ରେଳପଡ଼ନ୍ତି ଏକ ବିଜୁଳିତାର ଚାଟି-
ଦେଇ କେତେବୁନ୍ଦିଏ ଦୂରବ୍ୟ ପୃଷ୍ଠା ରେଳଶକ୍ତି
ଏହି ଜ ୧୦୦ ଶ ଲଙ୍ଘନଦେଇୟ ଧରି ନେଇ-
ଲାଗି । କର୍ତ୍ତବ୍ୟାରୁ ଆଉ ଏକମ୍ବାରରେ ଯୁଦ୍ଧ
ହୋଇଥିଲା ଯେ ଲଙ୍ଘନପରି ଏକଜଣ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ-
ଯୁଦ୍ଧ ଏହି ଜ ୫ ଶ ଦେଇବୁ କରନ୍ତିରେ ।
ଓଲପାଠୀଠାରେ କବି ବନ୍ଦିକାର ଯେଉଁ ସକଳ

ହୋଲକୁଳ କହିଲେ ରୂପରମାଙ୍କେ ଜୀବ ସତ୍ତ୍ଵ,
ଶ୍ରୀ ମେର ପଳାଇଲେ ।

ଗୀତର ଗୋଲମାଳ କ୍ରମେ ଦଢ଼ିବାରେ ଅଛି ।
ମେଳଦୂଳର ଦକ୍ଷପତି କୁମାର ହୃଥିକ କବିଲେଖ
ପାଞ୍ଚ ସତ୍ୟ ଦେଲିଖ ସମବେଳ କରୁଥିଅଛନ୍ତି ।
ଏକଦଳ ରହେସୁ ଦେଲେଖିଲୁ ଉତ୍ତରଦେଶ ନିମନ୍ତେ
ମଧ୍ୟଦୂଳ ଦରଙ୍ଗ ଅଗ୍ରର ଦେଖିଥିଅଛନ୍ତି ।
ଅନ୍ୟ ଏକଦଳ ଦୂରଦେଶର ଠ ବିଶେଷଜ୍ଞ
ଦରଙ୍ଗ ଦୂଳ ବିରୁଦ୍ଧକୁ । ଗୀତର ଅତ୍ୱଦୂଳ
ଦେଖି ପ୍ରତ୍ୟେବ ବଳ ଗୁରୁ ସହେ ଲେଖାଏ
ଦେଖି ପଠନବାଲୁ ସମ୍ବନ୍ଧ ହୋଇଥିଅଛନ୍ତି ।

ତାକର ଲେଖକ ସଂଖ୍ୟା ୪୦ ରୋଗୀ ଏବଂ
ଦୂରଦୂଳ ଦକ୍ଷଶର୍ଯ୍ୟକୁ ଅଧିକାର ମାତ୍ରରେଣେ,
ମୁକେ ଥରେବ ସେଇଥ ଏକଟିର ଦେବ,
ଦୂରଦ ନୁହଇ । ରଳ କୌଣସିଲରେ ମଧ୍ୟ ରଙ୍ଗ
କରୁଥିଅଛନ୍ତି । ମାତ୍ର କିମ୍ବାଦିନ ଦୂର ରକ୍ଷାକରି
ପାର ନାହାନ୍ତି ଏବଂ ଯେପୁଲେ ରହିଗେପର
ପ୍ରଥାକ ପାଲିନକଳ ସହିତ ଅମେରିକା ।
ଜାଗାକ ଦେଖିଅଛନ୍ତି ଦେଶରେ ପରିମାଣ ଯାହା
ଦେବ ଜଣା ପଡ଼ିଥିଲା । ଏପର ଯେହେ ପ୍ରତ୍ୟେ
ଚରେବରଦୂରଦୂଳକୁ ଦୂର୍ଧ୍ୱା ଦୂର୍ଥାନ୍ତି (ଅବସ୍ଥା
କାହା କିମ୍ବା କୁଷ୍ଟ ଜଣା ଯାଇ ନାହିଁ)
ଦେବେ ସେମାନଙ୍କର ବନ୍ଦା କାହିଁ । ଯାହାଦେଉ
ପ୍ରତ୍ୟେବ ଯେ ଏଥି ଅବସ୍ଥାରେ ଉତ୍ତରପାଦ ସନ୍ଧି
ଆଗାରେ ଅମେରିକାର ମଧ୍ୟଦୂଳ ଲେଖିଥିଅଛନ୍ତି
ଏବଂ ମାରକଳ ପ୍ରେହିତିର ନାମ କେବେଳୁତେ
ଦିଲାଖାରେ ପ୍ରତ୍ୟେ ହୋଇଥିଅଛନ୍ତି ।

ପ୍ରଦୀପ ଓ ହରେଲୁ କାଳସ

ଜୀବକରେ ଏବର୍ଷ ଯେମନ୍ତ ଦୁର୍ବଳ ପଢିଆଛି
ଏ ଶତାବ୍ଦୀମଧ୍ୟରେ ବୈପଥ ସ୍ଵର୍ଗ ଦୁର୍ବଳ ବେବେ
ରହି ନ ଥିଲା । ପୁଣି ତରି ବର୍ଷ ଚାଲେ ଥିଲେ
ଦୁର୍ବଳ ପଞ୍ଜିଥିଲା । ପୂର୍ବାପେଣା ଅଛି ସମୟା-
ନ୍ତରରେ ଏବଂ ଜୀବନକରିବାରେ ଦୁର୍ବଳ ପଞ୍ଜି
ବାର ତାଦେଖା କି ଏ ଦେଖିବା ଏବଂ ବିଜ୍ଞାନର
ନୃତ୍ୟାଳୀଳ ବ୍ୟକ୍ତିମଙ୍କେ ଆଲୋକକା କରିବାର
ଦେଖି ଆମେମାନେ ଅନନ୍ତ ହୋଇଥାଏ ।
ମୁହଁରୀ ଅନୁମନାକ ବିଜା ଭ୍ରତିକ ପ୍ରକାଶର
ନେବିଶ୍ଵା ଦୋଷ ନ ଘାରେ । ଅମ୍ବାକଳର
ଯୁକ୍ତିକାଳୀ ଦୂଦାର ବରତ୍ତୀଜନମ ବର୍ତ୍ତିମାନ୍ କାନ୍ତି
ମୟରେ ଲେବକଳ ପ୍ରାଣ ରଖିବା ସାଥୀଧାରୀ
ନେବିଶ୍ଵା କରି ସବ୍ ସାଧାରଣକରି ଦୁର୍ବଳ କାଳୀ
କଳ ହୋଇଥାଏନ୍ତି ଏବଂ ଉଦ୍‌ବନ୍ଧନ ଦୁର୍ବଳ
ନେବିଶ୍ଵା ମଧ୍ୟ ସଥୋତର ତେଜ୍ଜ୍ଞା କରୁଥାଏନ୍ତି

ମନ୍ତ୍ର ଗର୍ଭିମେଳା ସବାଜ୍ଞ ନୁହନ୍ତା କି କାରଣରୁ
ଘର, ଓ କେବଳ ଦୂରେ ଶାନ୍ତିକାଳ ଏବଂ କାହା
କିବାରଙ୍ଗର ଛପାଯୁ ଦେଖ ଗର୍ଭିମେଳା ଏବାଜ୍ଞ
ସମ୍ମର୍ମବୁଧେ ପ୍ରାର କରିବାକୁ ସମ୍ର ହେବେ
ଏମନ୍ତ ଅଧା କରିଥାର କି ପାରେ । ବିଭିନ୍ନଙ୍କ
କ୍ଷେତ୍ରର ଏ ବିଷୟରେ ଗର୍ଭି ମନ୍ତ୍ରକ ସ୍ଵ-
ପରମର୍ମ ହେବା ଏବାକୁ ବାହ୍ୟରେ ଏବଂ
ବୋଲିବା ବାହ୍ୟରେ ଯେ ସ୍ଵର୍ଗିବଳର ପରମର୍ମ
ଶୁଣିବାକୁ ପର୍ମିଶେଖିବର ଆଦୌ ପାଇବୁ
ପାହିଁ । ଦୂରେଶର କାରଣ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ହେଉଥିଲା
ମନ୍ତ୍ରର ପ୍ରତିକାର କହିଅଛି ସେବାନଙ୍କ
ମନ୍ତ୍ରର ଅବ୍ୟବ ବିନ୍ଦରର ପାୟକୁ ଦାତାଶୁଣୁଣ୍ଡର
ମନ୍ତ୍ରର ସାଥେ ପାଠମାନକୁ ଉପରୀର ଦେଉଥିଲା
ସେ ତହିଁରାଶି କି ପରିବହିକାର
ଦାରଦ୍ୱାରା ଦୂରେଶର ପ୍ରଥାଳ କାରାର ଅଛି
ଏବ ସେହି ଦାରଦ୍ୱାରାର ମୂଳ ଦେଇ ବାର-
ତର ଦେଇ ଧନ ବିଲ୍ଲାର ପଣେ କେନ୍ତା
ଅଟେ । ବିଲ୍ଲାର ଭରତ ସମ୍ମର୍ମ ଦେଇଲା
ଏବ ଦେଇଲା କେବଳ ଏବ ଯେଉଁ ବିଲ୍ଲା
ତରମର୍ମମନ୍ତ୍ରରେ ଭରତରେ ପାର୍ଶ୍ଵ ତର ସ୍ଵ-
ଦେଇରେ ହେଲାନନ୍ଦ କେବ ବିରୁଦ୍ଧ କେବଳ
ମାତ୍ରର ପେକନ ଓ ବିଲ୍ଲା ମହାଜନର
ସୁତ ଉତ୍ୟାତରେ ବାହିକ ପ୍ରାୟ ୨୩ ଲୋଟୀ
ଟଙ୍କା ଭାରତରେ ବିଲ୍ଲାରୁ ପଠିଯାଏ । ଏହାର
ଭାବ ଚାପର କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିପକ୍ଷ ଥିବା ବାର୍ଷିକ
ଟ ୧୦୦୦ ଟ କାର ଭାବୀ ବେଳନର ବାହିକ
୨୨ ଲୋଟୀ ଟଙ୍କା ଏବ ହେଲେ ୧୫୦୦୦
ଦେଶୀୟ ନେବ ଶ୍ୟ ଲୋଟୀ ଟଙ୍କା
ଦେଇଲାଥାଏ । ଅତିରି ଦେଇଲା ଦେଇଲେ
କୋ ମାତ୍ରାର ହାତୁଟିର ଏଥିରୁ ପାଠମାନରେ
ଅମନ୍ତ୍ର କର ପାଇବେ । ଏଥି ଭାବରେ ତିର୍ଯ୍ୟ
ସ୍ଥାପି ହନ୍ତୋବସି ମାହାଲ କରା ଅତି ସବଳ
ପ୍ରକାରେ ଦୂରେଶର କମାଳର ଦୂର୍ଭି ହେବା,
ପଥର ପାରିବା ପୂର୍ବ କଳଣ ଅଦ୍ୟ କରିବା
ହାର କ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରଳାପକ୍ଷ ମହାଜନର ମଠାରେ
ପାଇବା ବିଶ୍ଵ କରିବା, ପ୍ରାରମ୍ଭ ଅବସ୍ଥା ପ୍ରତି
ଦେଇଲେ କର ଦୂରେଶ ଶାନ୍ତିରା ମାତ୍ରା କର
ଶାନ୍ତି ପ୍ରାରମ୍ଭ କରିବା, କରିବା, କରିବା
କାହାକାହା ମୂଳ୍ୟ ଧର୍ମ ଦ୍ୱାରା କ୍ଷେତ୍ର କାରିବା
ମହାର ଥିବା ଦୂରେଶ ମୂଳ୍ୟ ଶବ୍ଦରେ ଟ ୧୦୦ କାର
ଭାବୀ ଭାବୀ ଏବେ କୁଟୁମ୍ବ ଟ ୧୦୦ ଅତିରି
କାରିବା, ଏହାରେ ଏବ ଏହାରେ ଅଧ୍ୟକ୍ୟ କରିବା

କର ଉପାୟମାନ ଶ୍ରାବତ୍ ଶାଶନର ଅଭ୍ୟକ୍ଷର
ବ୍ୟସ ଏହି ବିଜନ୍କୁ କାହିଁର ଛାଇଲାଖିର
ନଳା ପଠାଇବା କାରାଗ ଅବିଲମ୍ବିତ ହୋଇ-
ଆବା ବିଶ୍ୱରେ ସନ୍ଦେହ କାହିଁ । ଏ ସବୁର
ବିଜମୟରେ ବ୍ୟବସ୍ୱର କିମ୍ବାସ୍ୱରେ ଲାଭକ
ବହୁ ପାଇ ନାହିଁ । ପ୍ରତିକର୍ଷ ଏହାର କୃତ୍ୟାଙ୍କ
ଅବ ରୂ ଉଚ୍ଛିତ ପଳ କ୍ରମାଙ୍କର ୦୯ ହୋଇ
ଏଇ ବର୍ଷଠାରୁ ବର୍ଷର ପରିବର୍ତ୍ତରେ ଭାବର
କାହିଁକୁ ଅୟକ ଅର୍ଥଗୀଳ ଏବଂ ଅର୍ଥକ ଜମା
ହେବା ଦେଇଥିବାରୁ ଦୂରେସବ ବଳ ହବି
ଦେଉଥାଇ । ଭାବର ରଂଗକଣ୍ଠର ରାତ୍ରି
ସଙ୍ଗେ ଦେଖିପୁଣ୍ୟର ବଳ୍ୟର ଭାଲୁବାୟୁ ବା
ମଟିର ପୁଣ୍ୟ ପ୍ରୟ ସାନ ଏକ ଦେଖିବୁ
ବଳ୍ୟରେ ବଜଂ ଆଖର ଦେଇରେ କର ଆହାୟ
ଦେଉଥିଲେହେଁ ଆଦୟର ଶବ୍ଦ ଦେଲେ
ବଠୋର ନ ହେବା ଏହି ଦେଖର ପକ୍ଷ
ଅଳ୍ୟକୁ ବାହର ନ ଯିବାରୁ ମେଷର ବଳ୍ୟର
ଅବର୍ପା ଫେରେ ଗନ୍ଧ ଦୁହେ । ଏହା ବୋଲି
ଯେ ଦେଖିପୁଣ୍ୟ ଶବ୍ଦକ ଶବ୍ଦ ଅଳ୍ୟକୁରଣ୍ଧର ଭାବାରୁ
କହୁ କାହାରୁ । ଗହାକର ବହୁବଳ ମର୍ମ ଏହି
କି ଜନ ଧର୍ମ ସଙ୍ଗରେ ଲାର୍ଜ ସରବରରେ
ଯେଉଁ ପ୍ରଶଂସନ୍ୟ ବଳମାର୍ଜନ ଦୂପର ଭାବ
ଥିଲେ ତାହା ଅବଲମ୍ବିତ ହୋଇଥିଲେ ଭାବ-
ର ଦୂରବସ୍ତା ଏବେ ସରଳ ହୋଇ ନ ଆନ୍ତା ।
ରଂଗକର ଭାବର ଶାସକକାର୍ଯ୍ୟ କିବାକ
ନିମନ୍ତେ ଯେବେ ଦେଖିପୁ ଗୋଗ୍ୟଲେବମାର୍ଜନ
କିମ୍ବକୁ ଦେବେ ଏହି ଦେଖାନକର ତହୁବଧ୍ୟାନ
ନିମନ୍ତେ କେବଳ ଅଳ୍ୟ ସଖ୍ୟକ ଭୟବେଶପ୍ରୟ
କରିବୁଥା ରହିବେ ତେବେ ଭାବର ଏବଂ
ଦେଖିବ ଦେବ ଯେ ଅଳ୍ୟ ବାଲରେ କାପାନ
ଦେଶରୁ ବଳ ଯିବା ଏବଂ ଏହା ଦୂରିତର
ପ୍ରଭାୟ ଅଳ୍ୟ ରହିବ ନାହିଁ । ସଞ୍ଚ ଉପରେ
ଅମ୍ବମାର୍ଜନକର ଅଳ୍ୟ ବହୁ ବୋଲିବା କାହୁଲେ
ହାତବମନେ ଧୀରବକଟର ତନ୍ତ୍ର କଲେ ଏଥିର
ଦେଶ ଅନିହକ କଥା ଯାଇବେ ।

ପାତ୍ରବିଦ୍ୟକ ସମ୍ବନ୍ଧ ।

କବିତା ପ୍ରେସ୍ ।

କେନ୍ଦ୍ରୀୟଙ୍କ ହୋ ଉଲ୍ଲେଖିତ ବାବୁ ଶ୍ରୀମତ୍ର
ପାତ୍ର ଧୀରଜ ପାତ୍ର ଏବଂ ମହାନ୍ତୁମାର୍ଗ ଉଲ୍ଲେଖିତ
ମାତ୍ର ହୋ ଥାଏଇ ।

ବୀରଭୂର ପାତ୍ରର ସାହେବ କୁ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ୟର
ଦେଖିବାର ବନ୍ଧୁର ପଦକର ଉପରେ ଉପରେ ହୋଇଥାଏନ୍ତି କିନ୍ତୁ
ଯେ ଅନେକପରିମାଣ ଦାରୁତରେ କାହିଁ ବସୁନ୍ତିବାରେ ।

ଏ ପ୍ରାଚୀରେ ଏ ହସନାରେ ଦୁଃଖିତା ଲାଗିଛି । ୨୫୯
ଶାଶ୍ଵତ ସୁଜେ କେଳେ ତାହା ମନରେଠାମ୍ଭା ଯାଏଥିବା ।
ସହିତ ସମ୍ମାନରେ ତୋରତୀ ଦିଲାଇ । ତେବେବେ ମୁଖ୍ୟ
ମଧ୍ୟ କୁ ଦୂରୀ ହୁଅଛେ । କିମ୍ବା ହେଉ ଦେଇନାର କହିଲୁ
କାହିଁ ।
କର, କରା ଏହି କରୁଥିବା ଅନେକ ଦେବତା, କାହିଁ
କରିଲା ।

ଏହା ମୁଦ୍ରାକାର ଦିନା ଛଟପତେ କେଳଗାନ୍ଧିର ଅନ୍ତରୀ
ଦୋଷର ହାତ ଯେ ସୁନ୍ଦର ଦିନା ପଥେ । କେଣ୍ଠି ମାତ୍ର
ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଏହା ମାତ୍ରକ ମନ୍ଦିରର ପଥେ କେଣ୍ଠି କିମାନ
ବର୍ଷାରେ ଦୂରତନ ଦେଇଲାହୋ । ଏହା କିମ୍ବା ଦେଇ କିମ୍ବା
ପାହାରୁ ତାକାର ମାନ୍ଦ ଫେରୁଠିର ରେ ପାହାର କିମ୍ବା
ନାହାର କିମ୍ବା କେବାର ଅନ୍ତରେ ଦେଇ ।

ପ୍ରମାଣବୁଦ୍ଧି ସହି ଏ ମୋହରଳେ ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ତୁ ୧୯୫୨ ମେ ସାତାହାର୍ଥିକାର୍ତ୍ତର ମଲ ପରିବାରରେ
ଏହି ତଥା ୧୯୫୩ ମେ ଦଶା ପରିଷମେଳକ ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟ
ପାଇଥାଏଥିଲା।

ମୁହଁଦୁର କାନ୍ଦିଷ୍ଵର ଏବଂ ହେବିଲା ଉତ୍ତରମନ
ଆସୁଥିଲା ମାତ୍ରାକିରଣ ଅବାଳ ସ୍ଵର୍ଗର ପତ୍ର ହେଲେ
କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ସମ୍ଭାବନା ପରିଷ୍କାର କରିବାର
ଏବଂ ପାଇଁ ପରିଷ୍କାର କରିବାର ଏକ ସମ୍ଭାବନା

ମଧ୍ୟାରକ୍ଷଣର ନୁ ହେବ । * ୧୯୦୦୯ ବା ପାଇଥାରୁ ।
ବାହୁନର ଅତ୍ୟନ୍ତ ଶୈଳୀର ସମେତ । ଅମ୍ବିଲ
ଶତରୂପର ସକ ପଥମାର ପ୍ରତିକି ଦୂରର ଏହିଥା
ଛାଇଲାହ ଏହି କେବଳ କୃତ୍ୟ କାରି ପାଇପାର ।

ଶିଖନାମଙ୍କର ପ୍ରଥାକ ସଦ୍ୟହାତ୍ର କିମ୍ ବେଳେବାର ପଢ଼ି
ଦେବ ଯଜନିନାମେ କରିବେଗାର ଅନୁଷ୍ଠାନ ପ୍ରାର୍ଥନା
କରାଯାଇବ।

ପୁରୁଷ ଦାନିଲ୍ଲାପନ କାହା ଏହି ଦୂର ଦେଖାଯା
ହେ କିମ୍ବା ଅତ୍ୟାହୁ ଶୈଳିଗାର ସମ୍ମାନ କରିବ ସମୟ
ଧ୍ୟାନ କରିବିବ କିମ୍ବା କରିବା ଥାହିଁ । ସୁଭର ଗୋ
ମାଳ ଏହି ବାଜାର ହିଁ ପର ।

ହାତରୀର ଡେଣ୍ଡୁ ସାନ୍ଧ ଶୁକ୍ଳ ବୁନି ଉପରେଥିଲେ କି
ଦେବ ମାଲବକୁ ମହିନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ହୋଇଅଛି ।

ପ୍ରଦାନ କରିବାର ପରିମାଣରେ ଉପରେ
ଶାଖା ପାଇଁ ଏହାର ପରିମାଣରେ ଉପରେ
କରିବାର ପରିମାଣରେ ଉପରେ ଅଧିକାର ସମ୍ମାନ ଆବଶ୍ୟକ
ହେଉଥିଲା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

କାହିଁ ଅଛନ୍ତି ।
ତେବେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ବୁଦ୍ଧ ଦେହର ରତ୍ନ ଦବୀ, କଳ ପାତ୍ରଙ୍କଳ ଅଥ ମେଲି
କଳ ସେନାକଳ ଦୁଃଖୀର ଦୂରଦୂର ପରମାନନ୍ଦ କିମ୍ବା
ରେ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଉତ୍ତରିତ ଦୟାଗାତ୍ମ ପ୍ରାଣାକଳ ଏ
କିମ୍ବା ଚମାନ ଓ ବନ୍ଦର କଳାନୀର୍ଦ୍ଦୀ ଜୀବିତର ଶରୀର
ଶୟାମାଦୟ ଏକମୁଖୀ ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦ ଦୁଃଖ ଦୟାକୁ ହତେ
ପରମପ୍ରତି ପ୍ରାନ୍ତ କଳାନୀ ଦାତୁମ ହକ୍ଷାନୀ ପ୍ରାଣିକ
କିମ୍ବା କଳାନୀ ଦୁଃଖ ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦ ଦେଖିବୁ ପ୍ରଦେଶ
ଶୟାମାଦୟ ପରମାନନ୍ଦ କାଳରେ ଉତ୍ତରାଜିତାର କ